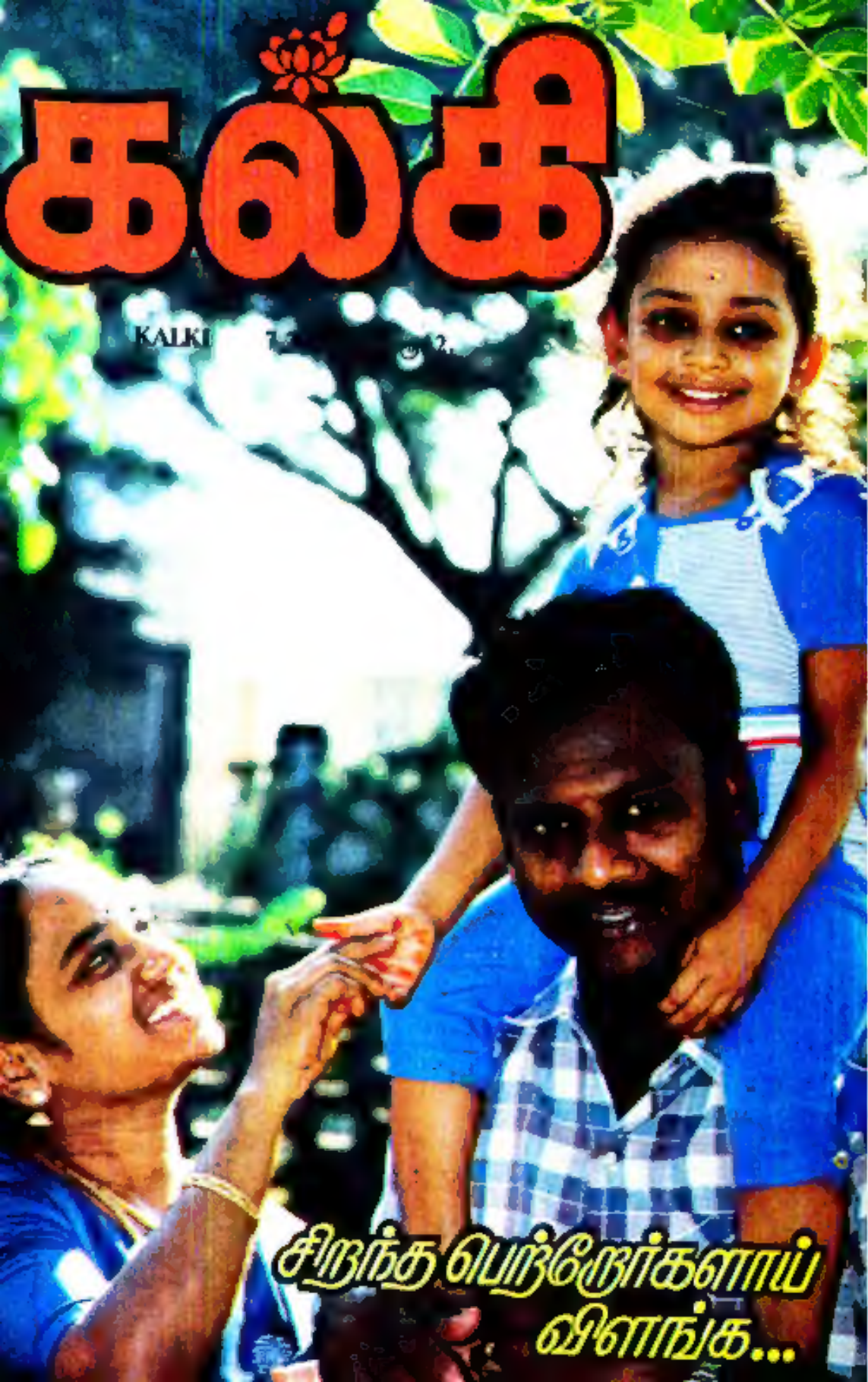

கல்கி

KALKI

7

2

சிறந்த பெற்றோர்களாய்
விளங்க...

வீஸ்காரர்கள் பெற்று கூக்குத் துண்டின!

உத்தரப்பிரதேசம், பக்பட் நகரில் 1980-ஆம் ஆண்டு, போலீஸ்காரர்கள்
விலர் மாயா தியானி என்ற பெண்ணைப் பட்டப்பச்சலில் ஊர் அறிய நிர்ப்பாணமாகி
அவமானப்படுத்தியது மட்டுமின்றி, போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அவரைச் சித்திரவதை
செய்து, குறைப்பீரகவம் ஏற்படச் செய்தனர். தவிர, அவளது கணவர் மற்றும்
இருவரைச் சுட்டுக் கொன்றார்கள். இந்தச் சம்பவம் பற்றிய வழக்கில் இப்போது
தீர்ப்புக் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. பத்துப் போலீஸ்காரர்கள் மீது குற்றம் திருபிக்
பட்டு, அதில் ஆறு தபர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனையும், மீதி நான்கு தபர்களுக்கு
ஆயுள் தண்டனையும் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த
இந்தத் தீர்ப்பைப் பற்றி இருவரது கருத்து:

ஜோதி பாலகந்தரம் (வழக்கறிஞர்):

"ஒரு பெண் என்ற முறையில் இந்தத்
தீர்ப்பை முழுமனதாக வரவேற்கிறேன்.
ஆனால் ஒரு வழக்கறிஞர் நிலையில் நின்று
பார்க்கும் போது, எனக்கு ஒரு மாயுபட்ட
கருத்து இருக்கிறது. பல்வேறு நாடுகளில்
தூக்குத் தண்டனை ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டது.
தூக்குத் தண்டனை என்பது காட்டுமிராண்டித்
தன்மையைச் செயல் என்று கருதப்படுகிறது.
நம் நாட்டிலும், 1980-ல் ஒரு வழக்கில்
தீர்ப்புக் கூறும் போது, கபர்ம் கோர்ட்
அரிதியும், அரிதாகத்தான் தூக்குத் தண்டனை
வழங்க வேண்டும் என்று கூறியுள்ளது.
இந்த வழக்கில், குற்றவாளிகளான பத்து
போலீஸ்காரர்களுக்கும் ஆயுள் தண்டனை
வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். தான் செய்த
தவறை நினைத்து, நினைத்து நான்கு கவர்
களுக்குள் குற்றம் செய்தவன் மனச்சித்திர
வதை அனுபவிக்க வேண்டும். செத்துச்
செத்து உயிர் வாழ்வது என்று சொல்வார்
சுனே. அந்த நிலையைக் குற்றவாளிகள் அனு
பவிக்க ஆயுள் தண்டனைதான் சரி.

பாதிக்கப்பட்ட பெண்ணுக்குக் குற்றவாளி
களிடம் இருந்து வசூலாகும் அபராதத்

தொகையில் பாதி கொடுக்கப்பட வேண்டும்
என்று கோர்ட் கூறியுள்ளது. என்னைக் கேட்
டால் அபராதத் தொகை முழுமையும் அந்தப்
பெண்ணுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
அந்தப் பெண்ணின் கணவரைச் சுட்டுக்
கொன்றிருக்கிறார்கள். அவனுடைய இழப்பு
சடுசெய்ய முடியாதது. எதிர்காலம் சூன்ய
மாவது.

போலீஸ்காரர்களின் அதிகார மீறல்கள்,
அடக்கு முறைகள், பாலவாக எல்லா இடங்
களிலும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன
என. இந்தச் சம்பவம் நாட்டிலுள்ள மற்ற
போலீஸ்காரர்களுக்கு ஒரு நல்ல பாடமே

கல்வி, கோருவம், மங்கையர் மலர் ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர் குழுவினர் இந்நாள் வரை நுங்கம்பாக்கத்தில் பணியாற்றி வந்தனர். தற்போது வசதிகூடுதி, விண்டியில் அச்சகக் கட்டடத்துக்கே இடம் மாறியுள்ளனர். இனிமூன்று பத்திரிகைகளுக்கும் நிர்வாகக் காரியாலயம், ஆசிரியர் குழு அலுவலகம், அச்சகம் ஆகிய எல்லாமே ஒரே இடத்தில் இயங்கும். முசுவர்;

ரேஸ் கோர்ஸ் காலஸ்; விண்டி,
சென்னை - 600 032.

யாக இருக்கும் என்று நாம் கருதினால், அது நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்வதாகும். போலீஸ்காரர்கள் இதனுடையலாம் திருத்த மாட்டார்கள். பறிசெய்த போதே அவர்களுக்குக் கடமைகளோடு அதிகார வரம்பு மறிவினால் ஏற்படக் கூடிய விபரீதங்களும் அழுத்தம் திருத்தமாக உணர்த்தப்பட வேண்டும்.

வி. ஆர். லட்சுமிநாராயணன் (ஒய்வு பெற்ற காவல் துறைத் தலைவர்):

காக்கிச் சட்டை போட்டு விட்டால், அவனுக்கு என்று தனிச் சட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. சாதாரண மனிதனுக்கு எந்தச் சட்டங்கள் பொருந்துகின்றனவோ அவைதாம் போலீஸ்காரனுக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களில், சூழ்நிலையின் தன்மையை ஒட்டி, ஒரு மனிதனைக் கைது செய்யவோ அல்லது கூட்டத்தில் கண்ணீர்ப் புகை, தடியடி, துப்பாக்கிச் சூடு செய்யவோ போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு. அந்த அதிகாரங்களும், சட்ட அடிப்படையில்தான் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன. சட்டத்தைப்

பாதுகாக்கவேகாவல் துறையினர் இருக்கிறார்கள். அதை மீறும்போது அவர்களுக்கும் சட்டத்தின் முன்பு சாதாரண மனிதர்களாக விடுகிறார்கள். இந்தத் தீர்ப்பை நான் முழு மனத்துடன் வரவேற்கிறேன். நாட்டிலுள்ள அனைத்துப் போலீஸ்காரர்களும் ஒரு தார்மிகப் பவ உணர்ச்சியால் உத்தப்பட்டு, அதிகார வரம்பு மீறாமல் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்ய இதுபோன்ற தீர்ப்புகள் நிச்சயம் உதவும்.

பேட்டி: தில்லப்பா
படம்: கவுசர்

வழிகாட்டும் தெருவுக்கு சுழுகுளுங்கள்!

நிலைப் வரதப் பின்னைத் தெருவில் ஐத்
நூறு குடும்பங்கள்; தவிர அறுபது குடிசை
கள் கொண்ட ஒரு குப்பம்; நூற்று ஐம்பது
மாடுகள் கொண்ட நாய்கு மாட்டுத் தொழு
வங்கள்; மேலும் மீர்சாபெட்டை மார்க்
கெட்டும் பக்கத்திலேயே!

இத்த தெரு எப்படி இருக்கும்? உங்கள்
கற்பனை சரியானதுதான். தெருவெங்கும்
பல மாதங்களாக எடுக்கப்படாத குப்பை
கள்; இருபத்திலும் மாட்டுச் சாணமும்,
மூத்திரமும் கலந்து ஒழக் கொண்டிருந்த
கால்வாய்கள்; இரவில் எரியாத தெரு
விளக்குகள். இதுதான் நாயர் வரதப்
பின்னைத் தெருவின் நிலை— இவ்ளரு வருடம்
கழிந்து முன்பு.

இப்போது?
வெள்ளையடிக்கப்பட்ட பிளாட்டாரக் கற்
தன், அகத்ததின் கவசை தெரியாத தெரு
வோரக் கால்வாய்கள். குப்பைத் தொட்டி
வில் மட்டுமே கொட்டப்பட்டிருக்கும் குப்பை
கள். இரவில் இருபது இடைவேளையில்
எரிந்து கொண்டிருக்கும் டிப்டர் லைட்டுகள்?
மொத்தத்தில், இது பண்டைய வரதப் பின்னைத்
தெருதானா?

இந்த மாற்றம் எப்படிச் சாத்தியமாகிற்று?
சென்னை மாநகராட்சியும், வடிகால் வாரிய
மும் திரை கறுகறுப்புப் பெற்று விட்டனவா?
அப்படி ஒரு விபரம் நிகழ்ந்து விடவில்லை.
கவனிப்பது வேண்டாம்! இத்த தெருவில்
குடிவிற்கும் சம்பத் சொல்கிறார்:

"1985 லில் நான் வேலை எதுவும் விடக்
கூடாது. வீட்டில் நேர்த்து விஷயக் கொண்
டிருந்தேன். வீட்டை விட்டு வெளியே வந்
தால் தெருவின் நிலை கண்டு மனம் உளிக்க
லாட்டும். இது என்ன தெரு? காப்பிரேஷன்
என்னதான் செய்து கொண்டிருக்கிறது?"
என்று கோபம் கோபமாக அரும். பின்பு
நான் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்தேன்.
இருட்டைப் பறிப்பதை விட ஒரு விளக்கை
ஏற்றி வைப்பதுதான் சரியான வழி" என்ற
பொன்மொழிக்கேற்பப் பல இளைஞர்களைச்
சந்தித்தேன். இத்த தெருவில் குடிவிற்குப்
போரின் சங்கம் உருவாகியது. எங்களை
உற்சாகப்படுத்தி வழி நடத்தினார்கள் பெரிய
வர்களான நான்கின், ரங்கநாதன் முதலி
யோர். காப்பிரேஷனின் வட்ட அலுவல
கத்தை அணுகி திறமைமைய விளக்கினோம்.
"குப்பை வாரி தெருவுக்குள் வா முடியாது;
மாட்டு வண்டிகளும் போதிய அளவு இல்லை"

என்று பதில் கிடைத்தது. ஆனால், "குப்பை
வாரிக் கொண்டு வந்து மெலின் ரோட்டில்
போட்டால் வாரிகள் எடுத்துச் செல்லும்"
என்றும் சொன்னார்கள்.

உடனே செயலில் இறங்கினோம். குப்
பைத் தொட்டி, துடைப்பம் ஆகியவற்றை
வாங்கிவிட்டு விடு இரண்டு ரூபாய், ஐந்து
ரூபாய் எனப் பணம் வசூலித்தோம். தெரிந்த
தன்பர் ஒருவர் வண்டி கொடுத்தார். வீட்டுக்
கொருவர் வந்து தெருவைச் சுத்தப்படுத்தி,
குப்பைகளை வண்டியிலேற்றி மெலின்
ரோடிற்குக் கொண்டு போய்ப் போட்டோம்.
இத்தப் பணியைத் தொடர்ந்து இளசரி இர
யில்செய்துகொண்டிருந்ததால் தெருகுப்பை
களை இல்லாமல் சுத்தமாகக் காட்சிபடுத்திற்று.

"ஆனால் தெருவோரங்களில் ஒழக்
கொண்டிருந்த மாட்டுச் சாணமும், மூத்திர
மும் நின்றுபடியில்லை மறுபடி கூடிப் பேசிய
போது ஒரு ஐயாக உருவாகிற்று. தெருவோ
ரத்தில் இருந்து ஸ்ரீகிரு அடியில் பள்ளம்
வெட்டிக் குழாய் போட்டு, அதைப் பாதாளச்
சாக்கையுடன் இணைத்து விட்டால் அந்தக்
கால்வாய்த் தண்ணீர் பாதாளச் சாக்கையு
டன் கலந்து விடுமோ! இதைச் சம்பந்தப்பட்ட
அதிகாரிகளிடம் சொன்ன போது நான்கன்
செய்து தர மாட்டோம். நீங்களை வேண்டு
மானால் செய்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறி
விட்டார்கள். எந்த இன ஜிவினரின் உதவியு
யின்வாயில் நான்கனை அந்தப் பணியைமேல்
செய்து முடித்தோம். தெருவோரம் சுத்தமாக
வியது.

இன்னும் ஒரு பணி பாக்கியிருந்தது. எரி
வாதவிளக்குகளால் இரவில் இருட்டில் குழிவி
யிருந்தது தெரு. ஒன்பது இடங்களிலே நேர்த்
தெடுத்தோம். மரக்கம்பங்கள் துட்டோம்.
அருகிலிருந்து வீடுகளிலிருந்து கனெக்
ஷன் கொடுத்து டிப்டர் லைட்டுகளை
எளியக் செய்தோம். மின் சப்ளை கொடுத்த
தான் விடுகளுக்கு மாற்றம் பத்து ரூபாய்
சங்கத்திலிருந்து கொடுக்கிறோம்.

நாயர் வரதப் பின்னை தெரு சங்கத்தினர்
வரும் அரசியல் அலகுவதில்லை. அரசியல்
ஒற்றுமையைக் குலைக்கும் என்று கருதுகிறார்
கள். ஒரு காலத்தில், என்டாப்பா. இத்தத்
தெருவில் வீடு கட்டினோம். குடிவந்தோம்"
என்று நினைத்தவர்கள். இன்று சந்தோஷத்
தில் மிதக்கிறார்கள்!

பெற்றோர் களாய் விளங்க...

சிறந்த பெற்றோர்களாய் விளங்க...

“பக்கத்து வீட்டில் ஒரு குழந்தைக்குப் பிறந்ததால் பார்ட்டி - அக்கம் பக்கத்துக் குழந்தைகள் அதற்கு அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் உங்கள் குழந்தைக்கு மட்டும் அழைப்பில்லை. உங்கள் குழந்தைக்கு இது குறித்துச் சொல்ல முடியாத வகுத்தம். கண்களில் நீர் தளும்பு, துக்கத்தில் பிதுங்கிய சின்ன உதடுகளுடன் அவன் உங்கவீட்டம் வந்து முறைவிடுகிறான். என்ன சொல்லி அவனைச் சமாதானப்படுத்துவீர்கள்?”

— இந்தக் கேள்வி சில பெற்றோர்கள் கூடியிருந்த போது கேட்கப்பட்டது.

“அதற்குக் கிடைத்த பதில்களில் சில: “அவ்வீட்டம் வாங்கித் தருவதாகச் சொல்லிச் சமாதானப்படுத்துவேன்.”

“அடுத்த தடவை உங்கையும் அழைக்கச் சொல்கிறேன்” என்பேன்.

“உன் பிறந்ததானாக்குப் பெரிய பார்ட்டி கொடுக்கலாம். அப்போது அந்தப் பையனைக் கூப்பிட வேண்டாம்” என்பன...? என்று தெரறுவோம்.

நானே அவனைப் பக்கத்து வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் நினைமையை விளக்கி, அவனையும் பார்ட்டியில் சேர்த்துக் கொள்ளச் சொல்வோம்.

சிறந்த பெற்றோர்கள் இவற்றுள் எந்த அணுகு முறையைக் கையாள் வேண்டும்...? இவை யாவையுமே தவறு!” என்கிறார்

மனிதத்துவ நிபுணரான திருமதி சிவலி திலக்காவில்: பெற்றோர் - குழந்தைகள் உறவு முறையை ஆராய்ந்து அத்துறை நிபுணராக விளங்கும் இவர், சரியான அணுகுமுறை எது என்பதையும் கூறுகிறார்:

“மேற்கொள்ள எல்லா அணுகுமுறைகளிலும் பெற்றோர்களே தமது குழந்தைகளுக்குக் காக்க முடிவெடுத்துள்ளனர். அந்த முடிவைக் குழந்தை மீது திணிக்கின்றனர். அப்படிச் செய்யாமல் குழந்தைவின் சித்தனை மற்றும் உணர்ச்சிகளைத் திறத்திற்குப் பெற்றோர் இறங்குவர் வேண்டும். “ஆமாம்! உங்களைக் கூப்பிடாமல் வீட்டு வீட்டில் என்னதும் வகுத்தம்தான். சரி! இப்போது என்ன செய்வலாம். தீயெ சொல்!” என்று குழந்தைவிடம் கேட்டால் குழந்தை தானே சித்தித்து ஒரு முடிவு எடுக்கும். அநேகமாக “சாக்ஸெட் வாங்கிக் கொடு” அல்லது “கறைப் புத்தகம் படித்துக் காண்பு” என்பது போன்ற எளிமையான தீர்வுகளாக அவை இருக்கும். அதை வீட்டுவீட்டுப் புதி வாங்கும் உணர்ச்சியையோ, அல்லது வேறு தவறான மனப் பாண்மையையோ ஏன் அந்த இனம் சித்தின் மனத்தில் நாம் ஊன்ற வேண்டும்?”

“குழந்தை பார்ட்டிக்குத்தான் போக வேண்டும் என்று அடம் பிடித்தால் என்ன செய்வது?” என்று திருமதி சிவலிவிடம் கேட்டோம்.

“அப்போதும் கொப்பப்படாமல், பொறுமையாக அது சாத்தியமில்லை என்பதை மட்டும் விளக்கலாம். “தீயெ சொல், இப்போது என்ன செய்வலாம்?” என்று முடிவெடுக்கும் பொறுப்பைப் குழந்தைவிடம் வீட்டுவீடுங்கள். திச்சையமாக ஒரு சரியான முடிவைக் குழந்தை எடுக்கும்” என்றார் அவர்.

தொடர்ந்து திருமதி சிவலிவிடம் குழந்தை வளர்ப்புப் பற்றி திகழ்ந்த உரையாடல்:

கேள்வி: சின்ன குழந்தைக்குச் கவமாகச் சித்தித்து முடிவெடுக்கும் திறன் உண்டா?

பதில்: ஆறு வயது முதல் குழந்தைகளுக்கு முடிவெடுக்கும் திறமை வந்து விடும். அதற்கு முன் எடுக்கப்படும் முடிவுகள் உணர்ச்சிகளின் தூண்டுதலால் எடுக்கப்படுபவை. அறிவுபூர்வமான முடிவுகளாய் இராது. பெற்றோர்கள் குழந்தைகளாக மாறி அந்த உணர்ச்சிகளைச் சத்துறவில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அபே போல் குழந்தைகளும் பெரியவர்களாக மாற வேண்டும்!

கேள்வி: பெற்றோர்கள் மாறுவது சரி;

மூத்தகைகள் எப்படிப் பெரியவர்களாக மாற முடியும்?

பதில்: நாம்தான் அவர்களைப் பெரியவர்கள் போல் நடத்த வேண்டும். 'உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. அம்மா சொன்னால் கேட்கணும்!' என்றே 'பெரியவர்களை எதிர்த்துப் பேசக் கூடாது' என்றே அவர்களை நாம் அடக்கிக் கொண்டேயிருக்கிறோம். அப்படிச் செய்வதால், அவர்களைச் சமமாகப் பாவித்து, தங்களுக்குத் தாங்களே முடிவெடுத்துக் கொள்ள, தக்க சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகளை மட்டும் உருவாக்கித் தர வேண்டும். அவர்களைத் திறைப்பப் பேசுவதோடு திறைப்பக் கேள்விகள் கேட்பதன் மூலம் இதைச் செய்யலாம்.

கேள்வி: சில மூத்தகைகள் ரொம்பப் பிடிவாதம் பிடிக்கின்றன... என்ன செய்தாலும் வழிக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை.

பதில்: எந்தக் மூத்தகையும் பிறக்கும் போது அடிப்பணியாத கபாலத்துடன் பிறப்பதில்லை. பிறவி முதலே தாங்கள் 'அங்கீகரிக்கப்பட' வேண்டும்; தாங்கள் தாங்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்ற கவலை, ஏக்கம் மூத்தகைகளுக்கு இருக்கும். வளர வளர அந்தக் மூத்தகை நடந்து கொள்ளும் விதத்துக்கும் அது அனுபவிக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கும் இந்த ஏக்கத்தின் அடிப்படையில் வறுவான காரணங்கள் இருக்கும். காரணம் உளுக்குப் பெற்றோர்கள்தான் பொறுப்பு. பிடிவாத மூத்தகைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் — ஒரு தாக்கு வயதுச் சிறுமி பள்ளியில் ஆசிரியை கேள்வி கேட்டால் வாயைத் திறந்து பதில் சொல்லவே மாட்டாள். ஆனால் சக மாணவர்களைப் பற்றிச் சதா மச்சரிடம் புகார் செய்வாள். அவளுக்கு ஆசிரியை அவள் அம்மானைக் கூப்பிட்ட குழிப் இதை ஒரு பெரிய புகாராகச் சொல்ல ஆள். 'நீ ரொம்பப் பிடிவாதக்காரி, பொல்லாத பெண்; உன்னைக் கண்டால் எனக்கு அவமானமாக இருக்கிறது!' என்று கடித்து கொள்ள, மூத்தகைகள் பிடிவாதம் அதிகமாவிற்தே ஒழிபக் குறைவவில்லை. அந்தச் சிறுமியை என்னிடம் அழைத்து வந்த போது நான் கேட்டேன். 'மூத்தகை! நீ பிடிவாதக்காரியா?'

ஆமாம்!
ஏன்?
எங்கம்மாதான் சொன்னாள்?
உன் வகுப்புக் மூத்தகைகளைப் பற்றி மச்சரிடம் புகார் செய்கிறாள்?
ஆமாம்!
ஏன்?
எங்க மில் என்னைப் பத்தி எங்கம்மாவிடம் புகார் செய்வாள். அதனால்தான்...

—இந்தச் சம்பவம் மூத்தகைகளிடம் இல்லாத குணங்களை நாம் எப்படி அவர்கள் மீது திணிக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது. முதல் முறை அக் மூத்தகை வகுப்பில் பதில் சொல்லாமல் இருந்ததற்கு ஒரு நிபாயமான காரணம் இருந்திருக்கும். அந்தக் காரணத்தை

அதிக முயற்சி செய்யாமல் உடனே, 'வாயே திறக்கவில்லை! பிடிவாதக்காரி!' என்று மூத்தகையைத் திட்டிவது என்ன நியாயம்?

கேள்வி: சில மூத்தகைகள் தங்கமான குணத்துடன் இருக்கும். தம்பியோ தங்கையோ பிறந்து விட்டால் குணம் அடியோடு மாறி விடுகிறதே!

பதில்: இது இயல்பான மாற்றம்தான். இதற்கும் நாம்தான் காரணம். தாய், தந்தை மூத்தகையும் உழைப்பையும் இரண்டாவது (சைக்) மூத்தகைகளே அதிகமாகச் செலவிடுகிறார்கள். அவன் வேலையாக இருக்கும் போது மூத்த மூத்தகை ஏதாவது கேட்டால் 'வேலையை முடித்துவிட்டுத் தருகிறேன்' என்று. அந்த சமயத்தில் சைக் மூத்தகை அழுதால் சைக் வேலையைப் போட்டுவிட்டு ஒடுகிறான். அப்பாலும் அப்படித்தான் 'ஜூனியர்' என்ன செய்தான் இன்னிக்கு, என்று சைக் மூத்தகையை விசாரித்தபடிதான் விடு திரும்புகிறார். 'நான் வேண்டாதவராகி விட்டேன்!' என்றே உணர்வு முதல் மூத்தகைக்குத் தொன்ற ஆரம்பிக்கிறது. அம்மாவின் கவனத்தைக் கவர்வதற்காகப் பிடிவாதம் பிடிக்கிறது; அப்பாவைத் தன் பக்கம் இழுக்க ஈழமம் செய்கிறது. அவர் அடித்தால் — 'அப்பாடி அப்படியாவது அத்தன்பரிசும் கிடைத்ததே என்று உன்னை சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டே வலி தரலாமல் அழுதுவிடு!' சில குடும்பங்களில் நினைவை தவிர்க்காக இருக்கும். முதல் மூத்தகைவிடம் பெற்றோருக்கு சென்டிமென்ட்ஸ் ஆக ஒரு பற்றுதல் இருக்கும். அப்போது இரண்டாவது மூத்தகை கவனத்தைக் கவர் 'நெகடிய' முறைகளைக் கையாளும்!

கேள்வி: இரண்டு மூத்தகைகளிடமும் பெற்றோருக்குச் சமமான அன்பு உண்டு என்பதை எப்போது புரிய வைப்பது?

பதில்: ஆறாகப் பெரியும் சரியாக நடந்து கொண்டும், 'நீயும் குட்டிப் பாப்பா'வாக இருந்தாய். இப்படித்தான் தொட்டியில் விட்டதாய். என் மடியில் வளர்த்தாய். அப்பா உன்னைத் தாக்கிக் கொண்டார். பாட்டி உன்னைக் குளிப்பாட்டினார் என்று விளக்கலாம். தம்பி உன்னைப் போலவே இருக்கான் என்று சொன்னால் அண்ணனுக்குத்

கொஞ்சம் பெருமியாக இருக்கும். சற்று வளர்ந்த பிறகு துணியும் பார்ப்பட்சமீய்றி இரு குழந்தைகளுக்கும் பொருளியும் நேரத்தைத் சமமாகச் செலவிட வேண்டும். இரு குழந்தைகளிடமும் அன்புடன் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளதை மீண்டும் மீண்டும் சொல்வதும் செய்வதும் வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

கேள்வி: குழந்தைகளை அடித்து வளர்க்க மாமா?

பதில்: அடிக்கவே கூடாது என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் தகுந்த காரணத்துடன் தான் அடிக்கலாம். அதுவும் பத்து வயது வரைதான். அதற்குப் பிறகு அடித்தால் குழந்தைகளின் உயிர் கொளவம் சிலப்பிக் கொண்டு எழும். திருத்தவதற்குப் பதில் எதிர்மாறான விளைவுகள் ஏற்படும். பத்து வயதுக்குட்பட்ட குழந்தைகளை அடிக்கும் போது கூட நமது ஆத்திரத்திற்கு வடிவாகப் தேடிச் சண்டாபத்தையாக அடிக்கக் கூடாது. 'தீ செய்வது மிகப் பெரிய தவறு' இதற்குத் தண்டனை கொடுத்தாக வேண்டும். எங்களுக்கு உன் மெல் எவ்வளவு பிரியம் உனக்கு இப்படி தண்டனை கொடுக்கும் விதமாக நடந்து கொண்டு விட்டாயோ' என்று உன் மனவளம் வகுத்ததுடன் பேச வேண்டும்.

கேள்வி: பல முறை சொன்ன பிறகும்கூட தவறாக குழந்தைகள் மீண்டும் செய்கிறார்கள்...

பதில்: நாம் தவறான எப்படிச் சுட்டிக் காட்டுகிறோம் என்பதைப் பொறுத்தத்தான் குழந்தைகளின் நடத்தையும் அமையும். 'செய் பாடு' கூடாது! தவறு! ஆகாது! போன்ற நெகடியச் சொற்களை அடிப்படும் தொனியில் மீண்டும் மீண்டும் சொன்னால் விளைவுகள் நிச்சயம் எதிர்மாறாகத்தான் இருக்கும். போகப் போகப் பெற்றோர்களின் பொறுமையைச் சோதிக்கவும் கொபத்தைத் தூண்டி வேடிக்கை பார்க்கவும் அபேத தவறுகளைச் செய்வதே நோன்றும். உதாரணமாக ஒரு சம்பவம்:

ஒரு கன் ஏது பெண். தினமும் தன் கிரேவிதியுடன் மணிக்கணக்கில் போல் பேசுவாள். அவள் தாயும் தினமும் அவளைக் கூட்டு கொள்வாள். போன் பேசிக் கொள்கிறார்களும் போதே குறுக்கிட்டுப் பவமுறை 'போது' 'வேண்டாம்' என்பாள். ஒருநாள் அப்பெண் வழக்கம் போல் போன் அரட்டைக்கு உட்கார்த்த போது அவள் அம்மா அதைக் கண்டு கொள்வவேலியில். அன்று வழக்கத்தையிட மிக நீண்ட உரையாடலில்

நிகழ்த்திவிட்டு இறுதியில் மகள் அம்மாவைக் கேட்டாள்: "ஏன்மா உனக்கு இன்னிக்குக் கொபம் வரலையா?" என்று. நான் கொபப் படுவதில் என்ன அந்தம் இருக்கிறது. அது விளையாடோ?" என்று உணர்ச்சிவசப்படாமல் அம்மா பதில் சொன்னது மகனைச் சித்திக்கச் செய்தது. அதற்குப் பிறகு போன் செய்வது அடியோடு நின்றுவிடவில்லை. ஆனால் உரையாடலில் நேரம் வெகுவாகக் குறைந்து போயிற்று!

அதேபோல் க. வி. பார்த்தா தே. வேண்டாம். போதும் என்று சொல்வதைக் காட்டிலும் க. வி. முன் அமரும் குழந்தைகளிடம் எவ்வளவு நேரம் க. வி. பார்த்தப் போகிறாய்? அதற்குப் பிறகு பாடக்கூறப் படிக்க நேரம் போதுமா? என்று கேளுங்கள். குழந்தை குறிப்பிடும் நேரம் வந்ததும் அதை அவனுக்கு நினைவுபடுத்துங்கள். சிறிது நேரம் க. வி. வை தீங்கனும் தியாகம் செய்து விட்டு அவனுடன் சேர்த்து படிக்கச் செல்லுங்கள். விட்டிய எல்லோரும் வைத்த கன் வாய்காமல் க. வி. வைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது குழந்தைக்குத் தனியே சொன்று படிப்பில் லுழக்கக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும்.

கே: எம்மாப் பெற்றோர்களும் தங்கள் குழந்தைகள் வகுப்பில் முதலாவதாகத் திஷு வேண்டும். மிக நன்றாகப் படிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களே - இது சரியானதா?

ப: எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் அறிவு வளர்ச்சி ஒத்தாற்போல் இருக்காது. ஆனால் ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒரு திறமை நிச்சயமாக இருக்கும். என் குழந்தை வகுப்பில் முதலில் வர வேண்டும் என்று இரவு பசுவாக அவனைக் கஷ்டப்படுத்திப் படிக்க வைப்பதைக் காட்டிலும் அவனுக்கு இருக்கும் இயல்பான திறமையைக் கண்டறிந்து ஊக்குவிப்பதுதான் புத்திசாலித்தனம். சில பாடங்களைப் புரிந்து கொள்ள உங்கள் குழந்தை கஷ்டப்படுவதாகத் தெரிந்தால் அதற்கு மட்டும் உதவுங்கள். எப்போது பார்த்தாலும் 'படி படி' என்ற பலவலியைப் பாடுவதால் பயனில்லை.

கே: 'முதல் ராங்க் வந்தால் ஊக்கிற் வாங்கித் தருவேன்' என்பன போன்ற வெகுமிக் திட்டங்களைக் கையாள்வது சரியா?

ப: வெகுமதி அளிக்கிறேன் என்று ஆசை காட்டினால் பவன் இருக்கும். ஆனால் வெகுமதியை விடக் குழந்தைதான் முக்கியம். அதைப் பெற்றோர் அவனுக்கு உணர்த்த வேண்டும். 'ஊக்கிற் வாங்கித் தருகிறேன்' என்று சொல்வதோடு தந்தையின் கடமை முடிந்துவிடக் கூடாது. அவர் குழந்தையோடு கலந்து, உரையாடி, என்ன உதவித் தேவையோ அதை அளித்து, அவன் அச்சுக்கிடையப் பெறுவதற்கு அவரே உதவ வேண்டும்.

கே: நம் குழந்தைகளை நாமே பாராட்ட மாமா? அதனால் அவர்களுக்குக் கர்வம் வந்து விடுமா?

ப: நிச்சயமாக - தக்க நேரத்தில் பாராட்ட

* அருவகளுக்கு விட்டுக் கொடுக்கத் தவிர்ப்பதற்குக் கொண் வேண்டும்.

* அப்பாவின் அன்பு முழுமையும் தங்கைக்குதான் தெரிகிறது.

டிவே ஆக வேண்டும். அப்போதுதான் மீண்டும் நன்றாகப் படிக்கவோ நிறப்பாகச் செயல்படவோ அவர்களுக்கு ஆர்வம் இருக்கும். பிற குழந்தைகளுடன் ஒப்பிட்டு அவளைவிடத் தன்றாகச் செய்திருக்கிறாள் என்று பேசுவதில் தான் ஆபத்து இருக்கிறது. அந்த சமயத்தில் பாராட்ட வேண்டிய நேரத்தில் பாராட்டாமல் இருப்பதும் ஆபத்து. ராமமூர்த்தியின் பெண் விமலா (பெயர்கள் மாற்றப்பட்டுள்ளன) அந்நேரத்திலே, தான் மாறிவந்திருக்கிற முதுவாசனாகப் பத்தாம் வகுப்பில் தேறிவ செவ்வியுடன் அவன் தன் தந்தையிடம் ஓடி வந்தான். ஏற்கெனவே அச்செவ்வி அவரை எட்டியிருந்தது. மகனின் மாற்றியமை உணர்ந்து மதிப்புக் கொடுக்காமல் அவர், "அம்மாவிடம் கேட்டு ஒரு கப் காப்பி வாங்கி வா" என்று ஒற்றை வரியில் பதில் சொன்னபோது, விமலா தீர்மானித்தாள் - "இனி உயிரைக் கொடுத்துப் படிப்பதில்லை; முதல் ராங்க் வர முயற்சி செய்வப் போவதில்லை" என்று. பிறகு பின்னே இவளும் சரி, பட்டப் படிப்பிலும் சரி, அவன் தன் வகுப்பில் கூட முதல் ராங்க் வாங்கவில்லை!

கே: 'மன் ஏத்' இல் என்னாக் குழந்தைகளுமே மாறிவிடுகிறார்கள். பெற்றோர்களுக்கு அது சிறிய அதிர்ச்சியைக் கடத்தத்தகுந்தது. இந்தக் கட்டத்தில் குழந்தைகளை எப்படிச் சமாளிப்பது?

ப: 'மன் ஏத்' என்பது உடல், மன, மாற்றங்கள் இரண்டும் துரிதமாக நிகழும் பருவம். இந்தப் பருவத்தில் குழந்தைகள் தனிமையை நாடுவார்கள். அகே சமயத்தில் அப்பருவம் வெறுமையாகக் கடத்து கொள்

துருப்பதை உணர்ந்து திறை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுவார்கள். கனவுகள் மலரும் பருவமும் இதுதான். இந்தச் சமயத்தில் குழந்தைகளின் தனிமை வேட்கையை மதிக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் அவர்களின் வெகு ஜாக்கிரதை வாகக் கண்காணிக்கவும் வேண்டும். அவர்களுடன் மனம் விட்டுப் பேச வேண்டும். அவர்களுடைய கனவுகளில் நடப்போடு பெற்றோரும் சஞ்சரிக்க வேண்டும். கனவுகளை ஏனாம் செய்வோ கூடாது. 'தாங்களும் அத்தகைய கனவுகளைக் கண்டவர்கள்தான்' என்பதை வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டும். எந்த நேரத்திலும் உதவுவதற்குத் தாங்கள் தயாராய் இருப்பதைப் பெற்றோர்கள் உணர்த்த வேண்டும். அப்போதுதான் அனுபவிய வக்கிரங்களும் பயங்களும் குழந்தைகள் மனத்தில் வளராமல் இருக்கும்.

கே: உடனடி பற்றிய விவரங்களை எதற்பருவத்தில் குழந்தைகளுக்குச் சொல்லலாம்.

ப: அவர்கள் கேட்க ஆரம்பிக்கும் போது சொல்ல ஆரம்பிக்கலாம். ஆனால் படிப்படி வாகப்புகளும் அளவிற்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சொல்ல வேண்டும். எப்போதும் அவர்களின் கேள்விகளுக்குப் பொய்யான, கற்பனையான பதில்களைச் சொல்லக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால் உண்மையை அவர்கள் அறிய வரும்போது அது அவர்களுக்குப் பெரும் அதிர்ச்சியை அளிக்கும்.

கே: குழந்தைகள் எவ்வளவு காலம் பெற்றோரைச் சார்ந்து இருப்பார்கள்? எப்போது முது சுதந்திரமாகிறார்கள்?

ய: ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை அனை கம் பெற்றோர்கள் மறந்து விடுகின்றனர். ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு தனி தாய் என்கிற உண்மையாக அது. ஒரு சிறுமி என்னிடம் ஒரு முறை தன் தாயைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது சொன்னாள்: 'அவர் ஒரு துறைமுகம் போல் இருந்தார் - எதுவும் செய்வதற்கு சொல்லவோ இல்லை. தேவைப் பட்ட போது கப்பலைப் போல் அவர் - கரம் களில் தான் அடைக்கலை தேடினார். பிறகு வெளியேறிச் சுதந்திரமாக என் பாதையில் சென்றேன்!' பெற்றோர்களின் பங்கை இதை விட அழகாக விளக்க முடியாது. மிகச் சிறிய குழந்தைகள் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் பெற்றோர்களைச் சார்ந்து இருப்பது உண்மை தான் என்றாலும் அந்தச் சார்பை பெற்றோ ருக்கும் குழந்தைகளின் வாழ்க்கையை நினை யிக்கும் உரிமையைப்போ வதுக்கும் உரிமை வாய்ப்பு கொடுத்துவிடுவதில்லை. குழந்தைகளின் தனித்தன்மையையும் சுதந்திரத்தையும் எவ்வளவு குறை மதிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்வ இயலாத பெண்கள் மகங்களைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டிலேயே வைத்துக் கொள்ள விருப்பமுடையோர். மோசமான மாயியோர்

கனாக விளங்குகிறார்கள். பெற்றோர்கள் தங்களைவழிகாட்டிகளாக நினைத்துக்கொள்ள டால் குழந்தைகளுடன் சம அந்தஸ்தில் பழக முடியாது. அவர்கள் குழந்தைகளுடன் வாழ்க்கைப் பாதையில் இணையாக நடந்து செல்லும் நல்ல தம்பர்களாக இருக்க வேண்டும்.

கே: தற்போது இரண்டு பெற்றோர்கள னுமே வேலைக்குச் செய்பவர்களாக இருக் கிறார்கள். காப்பகங்களிலோ, வேலைக்காரர் களிடமோ, உறவினர்களிடமோ விட்டுச் செயல்படும் குழந்தைகளின் மனநிலை பாதிக்கப்படுகிறதா?

ய: இரண்டு பெற்றோர்களும் ஒருமன தாகத் தீர்மானித்து, குழந்தை பிறந்த பிறகும் தாய் வேலைக்குப் போவது என்று முடிவு செய்தால் குழந்தையைத் தடுத்த பாதையாப் பில் விட்டுச் செய்வதில் தவறில்லை. ஆனால் விட்டால் இருக்கும் நேரத்தைக் குழந்தை களுடன் சிறந்த பயனுள்ள வகையில் செல விட வேண்டும். எவ்வளவு நேரத்தைக் குழந் தைக்காகச் செலவிடுகிறோம் என்பதைவிட அந்த எப்படிச் செலவிடுகிறோம் என்பதே முக்கியம்.

கே: முழு நேர வேலைக்குப் போகும் பெண்களுக்கு விட்டு வேலையும் சேர்த்து கொண்டு வேலைப் பளு மிக அதிகமாக உள்ளதே. அந்த டென்ஷனில் அவளுக்குக் குழந்தையைக் கவனிக்க இயலாவிட்டால்,

ய: இவ்வாறு என்பதே கிடையாது. நாம் எதை முக்கியமாகக் கருவியெடுக்கிறோம் அது நிச்சயம் தமக்கு இயலும். குழந்தையைக் கொடுக்க வந்த விட ஒட்டை அடிப்பது தான் முக்கியம் என்று நினைத்தால் அதைத் தான் தாம் செய்வோம். அந்தச் சமயத்தில் குழந்தை காலைச் சுற்றி வந்தால் எரிச்சலை அடைவிடம் காட்டுவோம்.

கே: உண்மை, நேர்மை, கண்ணியம் போன்ற பண்புகளை அடைவ, வாழ்க்கை யைச் சீரான கண்ணோட்டத்துடன் அணுகக் குழந்தைகளுக்கு எப்படிச் சுற்றுத் தருவது?

ய: இவை சுற்றுத் தந்து வருபவையல்ல; நிச்சயமாக இவற்றைத் தினிக்கவும் முடி யாது. பெற்றோர்கள் எடுத்துக் காட்டாய் விளங்க வேண்டும். ஆரோக்கியமான சூழ் நிலைகளைக் குழந்தைகளுக்கு வளர்ப்ப வேண் டும். இத்தகைய சூழல்களில் வளரும் குழந் தைகள் நல்லியல்புகளையும் பண்புகளையும் தாங்களே அடைகிறார்கள். எரிக் பெர்னர் (Eric Berne) என்ற திபுனர், ஒவ்வொரு குழந் தைக்குள்ளும் ஒரு 'Radar System' இருக்கி றது என்று கட்டிக்காட்டியுள்ளார். தங் களைச் சுற்றி நடப்பவற்றை உணர்த்து பதிலு சொல்லு கொள்ளும் இச்சக்தியைக் குழந்தை கள் பிறக்கும் போதே பெற்றிருக்கின்றன என்பதைப் பெற்றோர்கள் மறக்கக் கூடாது.

— எஸ். சந்திரமௌலி

அட்டை வண்ணப்படம், புகைப்படங்கள்:

கே. வி. ஆனந்த்

ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒரு தனி தாய்

மாயவரம் பைனான்ஷியல்

சீட் கார்ப்பொரேஷன் லிமிடெட்.

(1918-ம் ஆண்டு நிதிப் பரீட்சைக் கட்டத்தின் கீழ் இயங்கியது)

பதிவு அலுவலகம் : 18-H கச்சேரி ரோடு,

திருவரக அலுவலகம் : 13-A1, கச்சேரி ரோடு

மலையாடுதுறை-605001, தமிழ்நாடு.

"எங்களின் மாயபெரும் வளர்ச்சிக்குக் குறிக்கோளாக உள்ளவை சீட்டு எடுக்காதவர்களின் பணத்தின் பாதுகாப்புக்காகச் செயல்படுவதே."

காரணங்கள்

1. நாம், தகுதி பார்த்துத் தெரிந்து எடுத்து மேம்பாடுகளைச் சேர்ப்பது.
2. ஒரு தொழில் சார்த்தோர்கள் ஒருவருக்கு ஒரு சீட்டுக்கு மேல் பரிசாக அலுவலக எல்லைக்கு அப்பாய்வு வழங்காதது.
3. தனிக் கருவியாக சந்தர்ப்பங்களில் முத்தவை சீட்டு முடியும் தருவாயில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே இரண்டாவது சீட்டு வழங்குவது.
4. ஏலம் எடுத்தவர்களுக்குச் சீட்டுத் தொகையைப் பட்டுவாடா செய்வதற்கு முன், வங்கி உத்திரவாதமோ அல்லது தனி எல்லைக்குப் பட்ட குடிநிலைப் பட்டத்தில் தரவேண்டிய கண்டிப்பாகப் பெற்றுக் கொள்வது.
5. ஏலம் எடுத்த பிறகு நான் பாக்கித் தொகைகளைவாச இரூபியின் வரிக் கம்பளம் பெறும் அரசு, வங்கி அல்லது தனியார் துறை கம்பெனி அலுவலர்களின் தரபின் ஏற்பது.
6. தொழிலில் போட்டி மனப்பாக்கம் இல்லாதது முன்பேற்றம் காண்பது. அதாவது "நிதானமும், உறுதியும் பத்தவத்தில் வெற்றியை அளிக்கும்" என்ற நோக்கத்தில்,
7. சீட்ட வரம்புகளுக்குப் பட்டமும், நிதி கட்டுப்பாட்டுடனும் சந்தாதாரர்களின் நன்மைகளைப் பாதுகாப்பது.

விவரங்கள் :

	பேரம் :		பேரம் :
1. செலவை	- 35176	5. கோயம்புத்தூர்	- 37118
2. செலம்	- 35538	7. காரைச்சேரி	- 3123
3. பாண்டிச்சேரி	- 64837	8. காரைக்கால்	- 353
4. திருப்பாப்பலிசூர்	- 34547	9. சிதம்பரம்	- 3437
5. கும்பகோணம்	- 325	10. தஞ்சாவூர்	- 30510
	- 20544		

எவ்வாறுத்திறக்கும் மேலாக

எங்களின் திருவரகம் 57 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சீட்டுத் தொழிலில் அனுபவமும், தெரிச்செயல் பெற்றோராகத் திறி கட்டுப்பாட்டுடனும், முன் தூக்கிரகத்துடனும் நடத்தப்பட்டு வருவதும், மதிப்புமிக்க எங்கள் சந்தாதாரர்களின் நலன் காப்பதில் உள்ள நாட்டமும், இது விபரம் தெரிந்தோர் அனைவரின் நன் மதிப்பையும், நம்பிக்கையையும் பெற்றதற்கு காரணங்கள் எனவும்.

பகவான் கூறுகிறார்

அறியின்மை, ஸத்தியம், திருட்டுத்தனமின்மை, பற்றின்மை, வெட்கம், பொருளை சேமிக்காதிருத்தல், தெய்வ தம்பிக்கை, பிரம்மசாரியம், மெனனம், திடச்சித்தம், பொறுமை, பயமின்மை (உன்னும் வெனியும்) பரிகத்தம், ஐயம், தவம் ஹோமம், சிரத்தை, அதிதியுதவி, என் பூஜை தீர்த்தங்களுக்குச் செய்வதல், பிறர்க்கு உதவுத்தல், ஸந்தோஷம், ஆச்சாரிய சேவை இவைகள் உடையவர்களுக்கு விருப்பமான போகமோ மோகமோ அடையவாம்.

ஸ்ரீமத் பாகவதம்

கிராண்ட் ஸ்வீட்ச் வாய்கி பகவான் சொன்ன தல்வோர்களுக்கு கொடுக்கவும்.

இனிப்பு வகைகள்:- மங்கலூர் போனி, தேய்காய் போனி, ரஸமவாய் ஸோனப்படி கேக், மாலாடு, ரவாலாடு, இனிப்பு ஸோமால், முத்திரி கதலி, கடவை உருண்டை, பொரி விளங்காய் உருண்டை, தேய்காய் கோவா, கோதுமை ஹல்வா, குங்குமப்பூ, ஐரவிலிரி.

கார வகைகள்:- தட்டை, தேன்குழல், கைமுறுக்கு, சீடை, ஸ்பெஷல் மிக்ஸர், நவரத்தன மிக்ஸர், உருளைக்கிழங்கு சிப்ஸ், வாழைக்காய் சிப்ஸ், வறுபயறு, வெஜிடேபிள் சமோசா, ரயில் கட்டிடம், சிப்புச் சீடை.

பொடி வகைகள்:- சுருவேப்பிலைப் பொடி, பருப்புப் பொடி, இட்லி மிளகாய்ப் பொடி, சாம்பார் பொடி, ரசப் பொடி, ஊறுகாய் மிளகாய்ப் பொடி.

திருமண வைபவங்களுக்கு:- சீர் முறுக்கு, சீர் அதிரசம், முன்னு தேன்குழல், பருப்புத் தேய்காய் வகைகள், திரட்டுப் பாய், அப்பம் முதலியன.

தி கிராண்ட் ஸ்வீட்ச் & ஸ்நாக்ஸ்

தம்:24, 2 வது மெயின் ரோடு, காத்திநகர்,

அடையாறு, சென்னை-20. போன்: 412557

திரைக்கதை - கூடரக்கண்ணுக்குப் பொதுப் பேற்று இருக்கும். டி. பி. கிஷோர்திரை இந்தப் பரபரப்பிற்காகவே ஒரு முறை பாராட்டியாக வேண்டும்.

ஆனந்தப்படியின் டான்ஸ் சீனிய, லிக அந்த இரட்டை வழுக்கென்ற ரசிக்கிறே அதுவே நன்றாக இருக்கிறது - டான்ஸ் வீட்.

இடைவேளைக்கப்பறம் இருத்திய பின்னர் கன் எல்லாம் நடரல், நடரல் என்று நடம் மாற்றியிட கதை, 'இதுநாளு, வாழ்க்கை' என்று கேட்ட கதைத் திடுக்கிற்று.

பாண்டியன் தன் தி மறக்காத காரெட்டர், திரைப்படின் கன் இல்லாததாலோ என்னவோ மனத்தில் திற்பிறை.

வீடு மனைவி மக்கள்

குடும்பக் கதை

குடும்பக் தலைவர் லிக, தலைவி கே. ஆர். விஜயா, கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டும் மனைவியைக் கவனிக்காமல், ஒரு யுக்தை டான்ஸ் ரூடல் காலத்தினாலும் மூத்த பிள்ளை; கல்யாணமாகாமலே ஏக்கப் பெருமூச்சாக விட்டுத் தள்ளும் பெரிய பெண்; வேலை நேர ஆயில் ஆயிராக ஏறி இறங்கும் இளைப பிள்ளை; கு து க வ ம ர ன க ண்ளிப் பெண்ணைக் கடைக்கூட்டி.

தலைவர் லிகவிற்கு இந்த நான்கு மக்களும் கொண்டு வரும் பிரச்சனைகள் தவிர, அவர் குடிவிற்குத் தான் காலனி வீட்டின் சொந்தக்காரி புஷ்பவதா இன்னொரு தலைவலி.

திரைக்கதையைப் பின்னுபின்பென்று பின்னிவிடுக்கிறார்கள்.

லிக - ஆன் பூஷாவல் - அமர்க்கணப் படுத்துகிறார்.

ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் பின்னையார்தான் பிடிக்கப் பார்க்கிறார். ஆனால் அது நான்காக மாறும்போதுதான் நம்மை கீ... கீ என்று குள்கொட்ட வைத்து விடுகிறார்.

இடைவேளைக்குக் கொஞ்சம் முன்னால் ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்துகிறார்கள் பாகுங் கள் - தாற்காலி முனைக்கே தம்மைக் கொண்டு வந்து உட்கார வைத்து விடுகிறார்கள்.

லிக மேஸ்டிரியப் விஜயா வித்தாளும், 'செங்கவத்துக்கு' என்று பாடிக்கொண்டே விடு கட்டும் இடத்தில், பாட்டும் சரி, சித்த வேறானும் சரி, ரசிக்கிறாற்போல் அமைத் திருக்கிறது.

இன்னொரு தலைவாட்டு, 'நம் வீடுதான், இது பொன் வீடுதான்'.

அக்வாஷ ஜாவிவாகப் போய்க் கொண் டிருக்கும் கதைதில், விஜயாவிற்குத் திரை ருத்திரைப்பானை, ரத்தம் வரவர, வெட்டி அந்த மோதிரத்தைக் கழற்றுவாரானை? பரிதாபத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான், அதற்காக இப்படியிப் பிழியப் பிழியவா?

கதை டிபார்ட்மென்ட் திருப்பியாக அமைத்து விட்டதாலோ என்னவோ, காமிரா டிபார்ட்மென்ட் ஏனோ தானேமன்று அமைத்து விட்டது.

முழுக்க முழுக்க நகைச்சுவை மிளிர்கிறது என்னுடைய, என். வி. சேகரின் ரேடியோ நகைச்சுவையைக் குறிப்பிட்டே ஆக வேண் டும். அதிகப்படியான சிரிப்பை அளவித் தித்த என். வி. சேகருக்கு ரீது!

பார்க்கலாம், சிரிக்கலாம், வெளிப்பே வரு கையில் மட்டும் கனமான நெஞ்சுடன் வர தீங்கன் தயார் என்றும்.

— ஜெயமங்கலதன்

பங்கு மார்க்கெட்டில் பணம் போடுவது எதற்காக?
இந்தியாவிலேயே பணக்கொரம் பிரதேசம் எது?
தமிழகம் தொழில் துறையில் முன்வெறுதெது?

உயர்த்துத ஐரலிய் உறய்

அபருகீருமா?

உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்ற போது கிடைத்த இருபதாயிரம் ரூபாயையும் அப்படியே கட்டுப்பாடு பெறாமலேயே போட்டு விட்டேன். பதினாறு சதம் வாடி கிடைக்கிறது என்றால் கொலித்தேன்.

அது சரி, அதுவும் உன் பணம் என்று கூறுவதன் கவித்துத் திரும்பி வரும்போது ரூபாயின் மதிப்பு வெகுவாகக் குறைந்து போயிருக்கலாம். இதை எருக்கடி நீ போகக் கார்ப்பியிருக்கும் வேளையும் பங்குகளின் மதிப்பு உயர்ந்து பண வீக்கத்தினால் ஏதேனும் இப்போது சமன் செய்யும் தவிர, உன் முதலீடு குக்குக் கணிசமான வருவாயும் கிடைத்துவரும் என்றால் முருத்தன்.

என் போதாத வேளை, பங்குகளின் மதிப்பு உயர்வதற்குப் பதில் குறைந்து போனால் என்ன செய்யலாம்? என்று நினைக்க வேண்டும் கொலித்தேன்.

இந்தக் காலம் வகற்றியும் தியாயம் இருக்கத் தான் செய்கிறது. மத்தியதர வகுப்பினர் மேல் மார்க்கெட்டில் இருந்துவது என்பது உத்தமத்துவம் அல்லவென்றாலும், அதற்கு முன்பு காலம் வகற்றிய பங்குகள் குறிப்பிட்ட நிலை செய்வதற்குரிய மட்டுமே இருக்கலாம். நிலைப்பாடு திறி நிறுவனங்கள் வகற்றியிருக்கலாம். 84 - 85 - இல் மத்தியதர வகுப்பினர் பெருமளவில் பங்குகள் வாங்க ஆரம்பித்தனர். இதனால் மேல் மார்க்கெட்டிலிருந்து வீழ்ந்தது. பங்குகளின் விலைகள் எகிறச்செக்க மாக உயர்ந்தன எனவே, ரூபாயின் மதிப்புக் குறைந்ததால் ஏற்படும் தண்டம் எருக்கடிப் பணம் என்று பங்குதாரர்கள் கவித்தார்கள். ஆனால் இந்தச் சந்தோஷம் அங்கு காலம் திகழ்கவிலா 87 தொடக்கத்தில் - பல பங்குகள் வீழ்ச்சி அடைந்தன. 87 ஆகஸ்டு 1 - டிசம்பரில் அடிமட்டத்துக்கே போய்விட்டன. இதற்குக் காரணம், புதிதாக 84 - 85 - களில் தொடர்நிய நிறுவனங்கள் வகற்றியம். இவர்களுடன் தண்டம் வகற்றினால் இவற்றில் பங்குகள் ஒன்றுக்குப் பாடுகினைக்கு வீழ்ப்பாடுக்கு வகற்றியும் வீழ்வா லின்றி உத்தம வகற்றிய செவியும் பணத்துக்கு 18 முதல் 25 சதவீதம் வரை வருமானம் மட்டும்தான், பண வீக்கத்துக்குத் தியாயம் பெறலாம் என்று கருதிய பலர் அறிச்சியுற்றனர். கார்ப்பரேட்டர், அகலுக் கார்ப்பரேட்டர் பங்குரிக்கா, பங்குகளின் விலை யும் சீர்த்தன.

இந்த நிலைமையைச் சீர்திருத்த மத்திய அரசாங்கத்தின் பொருள் தரத் துறையும்

பல்வேறு தகவல்களில் உள்ள பங்கு மார்க்கெட் சீர்திருத்தங்களும் சீர்த்து முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகின்றன. முதலீடு செய்வும் மக்களுக்கு நன்மிகை கண்டி, தக்க நா வகற்றியை எடுத்து வருகின்றன. இதற்காகச் சில நாட்கள் பகிர்ப்பும் விதிமுறை களையும், சில வருத்து வருகிறது.

நாட்டிலேயே அதிக வருமானம் செய்வதற்கு நிக் கவர்கள் புதுநிலையில் இருக்கலாம். ஆனால் செய்வதெல்லாம் ஒவ்வொரு பதார்த்தமே வகற்றியும், மகாராஷ்டிரத் திரும்பலாம். சீர்த்தின் பங்குபலு பங்கு மார்க்கெட் சீர்த்துகளின் தகவல்களுக்கு மேற்பட்ட நிறுவனங்கள் நாட்டிலேயே உள்ளன. ஆனால் இவற்றில் பத்து சதவீதம் நிறுவனங்களின் பங்குகளில் தான் வியாபாரம் இருக்கிறது. இந்த நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றின் பங்குகளிலும் 80 சதவீதத்தை அந்த நிறுவனத்தை ஆரம்பித்து தத்துவிர வர்க்கின் வகற்றியிருக்கின்றனர். அல்லது அவர்களுக்கு சில நாட்கள் அளித்த நிறுவனங்கள் கார்ப்பரேட்டர் வகற்றியும் 80 சதவீதம் சதம் பங்குகள்தான் மக்களிடையே பரவலாக உள்ளது. இந்த இருபது சதவீதத்தான் பங்கு மார்க்கெட் வியாபாரமும் இருக்கிறது.

நாட்டில் பல்வேறு தொழிலகங்களில் பங்குகளில் பொத்தம் முதலீடு எவ்வளவு பணம் தர உன் ஓர் அகலம் 15 சதம் முதலீடு செய்கி உபபத குறாந்த. மகாராஷ்டிரா ஆகிய இது மாநிலங்கள்தான். தென்னா மாநிலங்கள் குறுவதுமாகச் சீர்த்துப் பார்க்கலாம். இந்த சதவீதம் பங்கு 100 - 110 சதம் முதல் மாநிலங்களில் வகற்றிய இருபது சதவீதம் உள்ளது. 85 - 86ல் பம்பாய் பங்கு மார்க்கெட்டில் ஒரு நாளைக்கு முப்பது கோடி ரூபாய்க்குப் பங்குகள் வகற்றிய வியாபாரம் இருந்தது. இன்று ஒரு நாளைக்கு ஒரு கோடி ரூபாய்க்குத்தான் வியாபாரம்.

பம்பாயில் உள்ள வியாபாரம் தக்கிறதோ, அகலம் பத்தின் ஒரு பங்கு வியாபாரம் தான் செய்கின்றனர். த. கருள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் தமிழகம் தொழில் வகற்றிய முன்வெறுகிறது முன்வெறுகிறது என்று கறி அகலம் தாயே வகற்றியக் கொள்வதுடன் பிறனையும் ஏமாற்றி வருவதில் பொருள் உன்?

— வி. கோபாலன்

விவரணித்தோர் நாவேது
ஆஸ்ப்ரோ ஆறுதல்

**அதி உன்னதமான
தலைவலி
நிவாரணி**

00-0000000000000000

உலகெங்கும் பல லட்சம் பேரின் நம்பிக்கை மருந்து

**"ஆ" "ஆ" "ஆஸ்ப்" இவ் வேதனைக்
குதல்கள் வேண்டாமே!**

உருகி, நடை திட்டு, மூட்டு போடி ஆகிய நோய்கள்,
பொதுவான உடல், குதலு வலியைத் தாக்கவும், அதற்குக்
கவனம் தேவை.

உடம்பு உருகவும் அபிசாமி, உலர் இருப்பது உண்டு.
அபிசாமி, உலர் வலியைத் தாக்கி, திடீர்வரின் மதிப்பைக்
குறைப்பதற்கு உண்டு.

இருவரை அபிசாமி, உலர் திடீர் நடவடிக்கை, இரு மடங்கு குறைக்
கிடைக்கும்.

"ஆ" "ஆ" "ஆஸ்ப்" என்ற வேதனைக் குதல்கள் விட்டே,
பின்புலம் கொண்டு, அபிசாமி, உலர் வேதனை.

**பாடுவின்
அவியாடுக்கென்
முப்படுவின் ஒப்பாட.**

SDF - 00-0000000000000000

MTA 1711

கல்கி

1988 பிப்ரவரி 7
மலர்: 46 இதழ் 26
பிரபல எத 24

ஜனவரி இருபத்தெட்டு!

தமிழகத்துத் தன்மானம் என்பது இருக்குமானால் அவன் ஜனவரி இருபத் தெட்டை அய்யனான வரை மறக்கவே மாட்டான்.

விடு கிரிக்க, விடு கிரிக்க, ஊர் கிரிக்க, உலகம் கிரிக்க, ரௌடித்தனமாக நடந்து கொண்டு தமிழகத்துக்குத் தலைகுவினை ஏற்படுத்திய எம். எஸ். ஏக்கனையும் அவர்கள் சாத்திரிக்கும் கட்டிகொண்டும் மறக்கவே மாட்டார்கள்.

எம். ஜி. ஆரின் உடல் அடக்கமாவதற்கு முன்பே கோஷ்டப் பூசை உருவாகி, பதவிப் பித்துப் பிடித்து அலங்கலிதிகப் போயட்டம் போட்டவர்களைத் தன்மானத் தமிழன் மறக்க மாட்டான்.

பரபரப்பான ஓர் அரசியல் நாவலில் எழுதப்பட்டால், 'தம்பும்படியான யதார்த்தமே இப்போது' என்று விமர்சனம் பெறக் கூடிய வகையில் தந்து எம். எஸ். ஏக்கன் நடந்து கொண்டதை கயமரியானத உன்ன எத்தத் தமிழனும் மறக்க மாட்டான்.

'வானமே என் அதிகாரத்தின் எல்லை' என்று கூறிக் கொண்டு கட்சித் தாவல் சட்டத்தை ஒரு மிரட்டல் அய்யனாகப் பயன்படுத்திய சபாநாயகரைத் தன்மானமுள்ள தமிழன் மறக்கவே முடியாது. மனச்சாட்சியைக் கொண்டு விட்ட, கவித்தனியற்ற பொம்மைகளாகத்தான் எம். எஸ். ஏக்கன் நடந்து கொண்ட வேள்தும்: அய்யாது போனும் பதவிப் பறிப்பு என்ற அக்கலத்தால் திறமாளிகையும் கவந்தவரை; ஒரு டெலிவிப்போன் செவ்வியல் அடிப்படையில் காங்கிரஸ் எம். எஸ். ஏக்கன் பலர் சாத்திரமாய் செய்து விட்டதாகக் கூறி, சபை நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைத்த அவரது ஓரவழிசையை, 'பிரச்சினையை நா. சபைக்குக் கொண்டு போயேன்' என்ற தேர விசேஷப் போக்கைத் தன்மானமுள்ள தமிழன் நினைவில் வைத்திருப்பான்.

ஆபத்து என்று வரும்போது எத்தப் புகழையும் பற்றிக் கொள்ளலாம்' என்று சைலாப்புக் கூறி, நிலைக்க முடியாத ஓர் ஆட்சிக்கு அதர்மமான முறையில், தேர்தல் வரை தங்களைப் பரம எதிரியாகக் கருதி வந்த ஒருவரிடம் போய்க் கையெத்தி நின்ற ஆதரவுப் பிரச்சார சேட்டை 'நீரைத் தன்மானத் தமிழன் தன்ருக நினைவில் வைத்திருப்பான்.

போலீஸை மட்டுமின்றிக் குண்டர்களையும் சட்டசபைக்குள் வரவழைத்த, எம். எஸ். ஏக்கன் அடித்து விசேஷ அராஜக ஆட்சியைத் தன்மானத் தமிழன் மறக்கவே மாட்டான்.

பணத்தினால் எதையும் காங்கிரஸிடமும் என்ற நிமிசில் காங்கிரஸ் எம். எஸ். ஏக்கன்குட்ப் பேரம் பேசிய ஆளும் கட்சியின் ஆணவப் போக்கைத் தன்மானமுள்ள தமிழன் மறக்க மாட்டான்.

கடைபி வினாடி வரை யாருக்குத் தன் ஆதரவு என்று கருமலிடுத்து, தேவைவற்ற ஒழிப்பத்தை வளர்த்து, பேரம் பேசுவதையும் ஊக்குவித்து வந்த இ. காங்கிரஸ் கட்சியின் ஜானகியைத் தன்மனையில் தன்மானத் தமிழன் மறக்க மாட்டான். தேர்தல் பாரத ரத்ன வழங்கி இன்று அவரது மனைவியின் காவியாரிவிட்ட அக்கட்சித் தலைமையைத் தன்மானத் தமிழன் மறவாதிருக்க முடி போட்டுக் கொள்வான்.

ஒரு சட்டசபைக் கட்சியின் தலைவரை அக்கட்சியின் எம். எஸ். ஏக்கன் கூடி, மனச்சாட்சிப்படி கத்திரிமாய் வேரட்டவித்துத் தேர்த்தெடுக்க முடியாதபடி எம். எஸ். ஏக்கனைப் பூட்டி வைத்தும் ஊர் ஊராக அழைத்துப் போயும் ஆட்டு மந்தையாக்கிய அதாக சித்ததைத் தன்மானத் தமிழன் மறக்க மாட்டான்.

ஒருவரை ஒருவர் சித்தத்தமாக ஏகிக் கொண்டதையும் அந்த ஏசவினாடு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஊழல்கள் அப்பயமானதையும் மறக்கவே மாட்டான், தன்மானமுள்ள தமிழன்.

இந்த மட்ட சகமான பூசல்களின் விளைவாக, ஆளுனர் யீழும் ஏன் குடிவரைத் தலைவர் யீழும் உடல் சந்தேகங்கள் எழ, அவர்களையும் பத்திரிகைகள் பதிரங்கமாக இழித்துக்கரிக் தேர்த்ததையும் இதனால் தெத்துக்கே தலைகுவின ஏற்பட்டதையும் தன்மானத் தமிழன் மறக்கவே மாட்டான்.

கடைபி வினாடிக் கோஷ்டி மாறிய மாஜி அமைச்சரையும் அதற்கு அவர் கூறிய அசட்டுக் காரணத்தையும் கயமரியானத உன்ன தமிழன் மறக்கவே மாட்டான்.

மறக்காமலிருந்து, இவர்கள் அனைவருக்கும் அடுத்து வரும் பொதுத் தேர்தலில் பாடம் கற்பிப்பான். அனாதா! அப்ப எம். ஜி. ஆருக்கு மட்டுமே: இந்தக் காட்டுமிராண்டிக் கும்பல்களுக்கு அய்யவ என்று நினைப்பான்.

ஆனால், தமிழன் தன்மானமுள்ளவன் தானா?

அகிலம்,

4

செஞ்செல் 302 படி...

வெற்றி அல்லது வீர மரணம் என்பதற்காக மந்திரத்தை மனத்தில் வைத்து, நகருக்குள் நுழைய அனுமதி கேட்டு இடைவிடாது போராட்டம் நடத்திக் கொண்டே இருந்தான் அலகன். அதனால், நனைந்த விழிகளுடன் களையோர மனம் உயிர் பிழைத்த நண்டு என் தங்கள் வீடுகளைக் கொலித்து விட்டு அல்லாடிக் கொண்டிருக்க... மேற்பார்வை விட போக விவசாயி அணிந்து நிலா புறப் பட்டிருந்தது.

"அப் பவிக்ருது" என்று நினைத்தான். "வீரம்வ சொட்கு எடுக்கிறதைக் கூடத் தாங்க முடியலையா? கார்த்தையா? ம... பக்கம் பக்கமா வீர வசனம் பேசுறே?" என்று வினா கேட்டான். அவன் வலது கையில் மந்திரை விளக்கம் உள்ளதாக மடக்கி மறுபடியும் சொட்கு எடுத்தான்.

"போதும், கங்ககிட்டே இதைத் தொல்லு. யார் வீரம் அப்ப... இதைத் தொல்லு. தொல்லு சொட்கு எடுத்து விட்டுக் கொட்டு... இதென்ன பழக்கம்? தொட்டில் பழக்கம். கடுகாய்தான் நினைத்த முடியுமா திவி."

நிலா இருக்குபேசு. கங்க கம்பெனில சொல்லு நடந்ததா பேசு வாரம் போய்விட படிச்சேனே...

"ஆமாம். எக்கச்சக்க கொத்தில் ஓர் ஓரமா கொஞ்சுறது வெளிக்கிட்டுப் போனது. ஒன்னும் பிரச்சனில்லை. ஒரே மாதிரி அளவு சம்பாதிக்கலாம்."

"அவ் வார கத்தற வேலையை விட்டுட்டு உங்க கம்பெனிலே உக்காந்து பார்க்கிற மாதிரி வேறு வேலையை மாத்திரைக் கூடாது விடுறே?" என்று நினைத்தான். முகத்துக்குக் குறுக்கே விழுந்த முடிச் சுற்றையை ஒதுக்கி விட்டுக் கொண்டு "இந்தாப்பா, கண்டிப்பாக வா." என்று...

"இதிலே என்ன பிரச்சனை? எங்க கம்பெனில உள்ள இருபத்தி நாலு செல்ல ரெபரன்ஸே... டீயுக்களையும் சம்பளத்துக் காசு மட்டும் உழைக்காம, உண்மையாக சம்பளம் கொடுத்தால் உழைக்கத் தொண்டிடுறேன். இந்த மாதம் எனக்குப் பதினாறு லட்சம் வீதம் லட்சியம் நிர்ணயிக்காமல், நான் இருபது லட்சத்துக்குச் சாதிக் கூட காட்டினேன். அதனால் மலர்கள் கிட்டே

பேசுறதிலையும், வீதம்வசை அதிகரிக்கிறது லட்சம் வீடுகளுக்கும் மானம் மாற்றி யாரும் செய்ய முடியாது. அதிலே இருக்கட்டும் சொல்லி. குங்க."

கண்டிப்பாக வாய்க்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டு மேலே போ ஆரம்பித்த விடுதல், அவர் களுக்கு மிகவும் அருகில் நடந்து நினைத்தாலே இளமக்காமல் பார்த்துக் கொண்டு கடந்தவாளைப் பார்த்து. "கண்டித்த தெரிந்த சலுகை" என்று...

"இல்லைமே." "வேற கொத்திலேவந்த வத்தவன் மாதிரி அப்படி பார்த்துக் கொண்டு. போய் என்னா தீ பொய்யானையே பார்த்ததில்லையா என்று கேட்டுக் கொள்ளுமா?"

"விடுங்க விடுதல், இதெல்லாம் சகலம்." "என்ன சகலம்? ஒரு நாகரிகம் கொண்டு பக்கத்திலே ஒரு ஆப்பிள் உக்காத்திருக்கிற பழை இப்படி இருக்கிறதில்லையா பார்த்தா, தவிர இருந்தா? ராண்கல்ல?"

"இப்ப என்ன ஆய்ந்தி விடுறே? என்ன இவ்வளவு தூரம் பெண்ணாறிக்?"

"என் நினைத்தாலே இன்னொரு ஆப்பிள் தென்கைக்கொ ஒரு விடுதல் பார்த்திருக்க உனக்குப் பிடிக்கலை."

"அதுசரி, அப்படி ஒரு தானியிலேவந்த ஒரு பாதா வாய்க்கிப் போட்டுக்கிட்டுத்தான் நான் ஆய்ஸ் போகணும்." என்று நினைத்தான்.

கொஞ்சம் கொய்ய வடித்து விடுதலையும் அந்தச் சிறியில் இணைந்து கொண்டு போது இந்தப் பக்கத்திலிருந்து அந்தப் பக்கம் போன அதே நபர் இப்போது கையில் முறுக்குடன் மறுபடி அவர்களுக்குப் பக்கமா அவனைப் பார்த்துக் கொண்டே அந்தப் பக்கத்திலிருந்து இந்தப் பக்கம் நடந்தான்.

அவர்களைக் கவனித்து விட்ட விடுதலுமாய், "படவா! இது இந்தக் கண்டிப்பாக பிரீ. நான் போய் அவன்..." என்று எழு முடிய... அவன் கையை அழுத்தமாகப் பிடித்து அவன் திணர் விவிதா.

தன்ம உக்காந்து விடுதல், இன்னொரு

பெருக்கிடைக்கை சரபாகர்

தடவை இதே மாதிரி அவன் வந்தா, அப்ப பேசிக்கலாம். அதாவசியத்துக்கு எதுக்காக நம்ம மூளடக் கெடுத்துக்கொண்டோம்? அப்பறம்? சொல்லுங்க. அடுத்த நீர் எப்ப ஆரம்பிக்கி தீங்க?

அவர் களைக் கடந்தவன் மனலில் அமுந்தி தடுத்து, தூரத்தில் தன் காரின் பாதெய் மேல் தாயை உட்காரவைத்து அதன் தொய்வின் காத் மடலில் தடவிக் கொண்டு புகை பிடித்துக் கொண்டிருந்த விளாமிடம் வந்தான்.

"என்ன தீபக், பார்த்தியா?"

"ஓ, ரொம்ப பக்கமாப் போயே பார்த்துட்டேன். ரெண்டு தடவை."

"என்ன சொல்றே?"

"தீ கொன்னது தப்பு விளாமி."

"எல்லா இப்படி சொல்றே?"

"தீ என்ன, சொன்னே? நிவிதானனு புதுசா ஒரு பொண்ணு மாற்றலாமி வந்திருக்கா, கிளிமா கட்டார் மாதிரி இருப்பான்னு சொன்னே."

"ஆமாம், அது மாதிரி இல்லையா?"

"இல்லை, நிச்சயமா இல்லை. கிளிமா தட சத்திரம் எல்லாம் வரிசையா வந்து இவ காலத் தொட்டுக் கும்பு ஊம் விளாமி. அதெல்லாம் மேக்கப் மின்னல். இது அப்படியா? தேவதைன்னு கூட என்னுல் சொல்ல முடியாது. ஏன் ஒரு நாள் தேவதையைப் பார்த்திலியே, எப்படிச் சொல்றது? ராணியின் பிழட்டினு சொல்லலாமா? அது கூடக் கவிதான்."

— என்ற தீபக் விளாமின் கட்டைப் பைலி விடுத்து லைட் ஈடுத்து, தன் கிரெட்டைக் கொளுத்திக் கொண்டு தனது கிரேட் காரின் மூல் பகுதியில் குதித்து அமர்ந்து கொண்டான்.

"காலைலதான் ஊர்மேர்ந்து வந்திருக்கா, மேலஸ் ஹாஸ்டல்ஸ் தடவியிருக்கா, காலம் பிச்சுக்கி வந்துட்டா, கொஞ்சம் எதுவ மான் பொண்ணுதான். யார் அவன்? அவங்க பேசிக்கிட்டது எதுவும் கேட்டியா தீபக்?"

"இல்லை, எதுவும் காலுல விழலை, நிச்சயம் அன்னன், தங்கச்சி இல்லை. ரெண்டே சாண்ட்லான். நண்பன் இல்லைன்னு காலுல."

காலைல பார்த்துவிடேர்ந்து உள்ளூக் ஊரான ஒரு புது இறக்கை அடிச்சிக்கிற மாதிரி ஒரே பட்டப்பா இருக்கு தீபக். வேலையே ஒடலை. பர்சனல் சிசுபூஸ் காலுலுக்க, அவ அப்பர்மேஷன்ஸ் ஓட்டிவிருந்த கிப்போட்டோனையே போன்கூட எடுக்காமல் பார்த்துக்கிட்டிருந்தேன்."

"ஹேய், இங்க பாருப்பா, காதலிக்கலா மன்னு எதுவும் யோசனை?"

"சேச்சே, அதெல்லாம் இல்லை. காத்திருக்கலாமான்னுதான் யோசனை."

"எதுக்கு?"

"கட்டில் மேல அவன், அவன் பக்கத்தில் நான். அந்தச் சத்தர்ப்பத்துக்கு."

"பார்த்தா நல்ல குடும்பத்துப் பொண்ணு மாதிரி தெரியுது விளாமி."

"சரி, இருக்கட்டுமே. அதனால...?"

"வம்பு வேணும்ப்பா, மாசம் ஒரு தடவை, ரெண்டு தடவை பெங்களூர், பம்பாய்ன்னு போறோம். ஜாலியா இருக்கோம். வந்துட்டோம். எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. நம்ம இமேஜும் பாதிக்கப்படாதுதான்." என்று முறுக்கைக் கடித்தான்.

"அதுவும், இதுவும் ஒண்ணா? உங்களுக்கு அது அலுத்துப் போகலை? ஒரு தொழிலா, கடமைமா, பணத்துக்காக, எந்திரத்தனமா தடுத்துக்கொள்கையொழிய... ஒரு ஈடுபாடு இருக்கா? சொல்லு. இவ்வளவு ஏன்? ஊக்கு ஜெயானலப் புத்தி எத்தனை தடவை சொல்லி இருக்கேன்? தான் நிச்சயமா அவனைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கப் போறேன்வென்ற நம்பிக்கையில் என்னுல் எல்லாவையும் கத்திரைகள் கொடுத்தா? அங்க தடவை என்னோட பெயர் கூடாது வந்தா, பறந்துகிட்டே, நால்கி கிட்டே, மறுந்துகிட்டே. எல்லாத்துக்கும் சம்மதிச்சா, அது சடுபாடு! அதான் தீரில்!"

"இப்ப எங்கே இருக்கா விளாமி?"

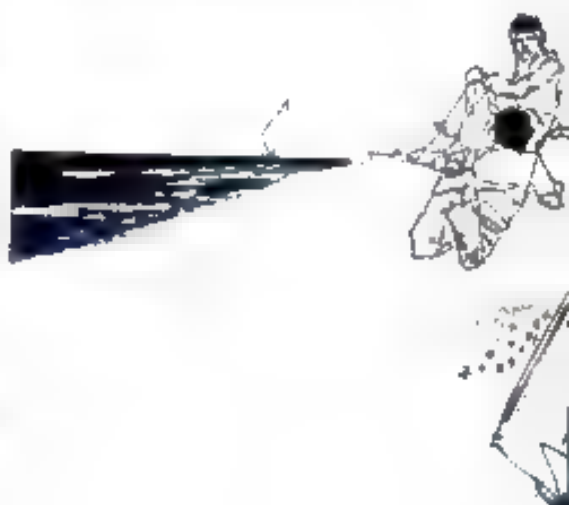
"விஜயலாடாய், ஒரு பாலக் மாணேஜரைக் கட்டிக்கிட்டும் சென்கியமா இருக்கா. ரெண்டு பசங்க வேற, ஒரு தடவை சொன் ரல்ல பார்த்தேன். புருஷனை அறிமுகப்படுத்தி வச்சா — தர்மசங்கடத்தோட, அவர் என்ன டான்னு விவரத்தை இல்லாம அட்ரஸ் கொடுக்கிறேன், அவசியம் வீட்டுக்கு வரணுமனு சொல்லி அவைட்டே காட்டு எடுத்துக் கொண்டுனார். ரலிப் புறப்பட்டப் போகுது, வான்கன்னு அழைச்சிக்கிட்டுப் போயிட்டா."

"நாது வருஷம் இருக்குமா?"

"இருக்கும். ஜெயாவுக்கு அப்பறம்... என் மனை கலையாடி இருக்கிறது நிவிதானைப் பார்த்துதான் தீபக். அவ கண்ணை ரெண்டு கெண்டி தொடர்ந்து பார்த்ததே லைடின் சாப்பிட்ட மாதிரி திவிலுன்னு ஆங்குச் சிப்பா."

"யோ? தீர்மானிக்கிட்டே."

"தீர்மானிக்க வைக்குதுப்பா அவ அழகு."

என்ற ஹியாம் சட்டென்று நாவைக் கீழே இறக்கி, அவசரமாகக் காருக்குள் அமர்ந்து கொண்டான். "அதோ பாரு, அவங்க இந்தப் பக்கம்தான் வர்றாங்க."

சாலையை நோக்கி நடத்த விடுவதற்குள்ளாகவும், நிவிதாவையும் இவர்கள் இருந்த இடத்தைக் கடந்து போகும் வரை தவாரியமாகப் பார்த்தான் தீபக்.

இருவரும் கைகளைக் கொத்துக் கொண்டு தடப்பதைச் -கட்டிக் காட்டின அவன், "ஹியாம், நிச்சயமா அவன் அவளோட வல்வர்தான். அதாவது கதாநாயகன்" என்றான்.

"இல்லை, எனக்கு ஹில்லன். புறப்படட்டுமா தீபக்?"

"அப்பறம்? நிவிதா ப்ராஜக்ட்ஸ்னு ஹைலே போட்டுடப் போறியா?"

"யெஸ், டயன் யெஸ்."

"இருப்பா. அவசரப்படாதே. ஒரு காரியம் சொல்லி. அந்தப் பையன் யாரு, அவளுக்கு

ரும் அவனுக்கும் என்ன உறவு, உண்மையா நேகிக்கிறாங்களா, இதெல்லாம் தெரிஞ்சுக்க."

"எதுக்கு?"

"ஏற்கெனவே ஒருத்தனை மனசார நேசிச்சிக்கிட்டிருக்கிற பொண்ணோட வாழ்க்கை வில எதுக்காகப் பிரச்னை பண்ணிக்கிட்டு? பாவம்! ஜெயா கேஸ் வேற, அவ இதுவந்தைக் காலியா துடைச்சி வச்சிருந்தா. நீ போய் உக்கார்த்தே. பேசியுக்கிடுவ. பரிசு, பரிசு வாங்கிக் கொடுத்தே மயக்கிடுவ. ஆடம்பரமான வாழ்க்கையோட வசதிகளைக் கனவு மட்டும் கண்டுவிட்டிருந்தவனுக்குக் கொஞ்சம் கொஞ்சமா ரூசி காட்டி உன் பின்னாடி அல்லவ வச்சே. திகட்டத் திகட்ட அனுபவிச்சிட்டு டாட்டா காமிச்சுட்டே. வீட்ல ஆண்கள் இல்லை - வந்து உன்னை நியாயம் கேட்க. மானம் போய்டுமென்னு அவனும் அழுகை ஆயுதத்தைத் தவிர வேற ஏதையுமே உணக்கெதிராப் பயன்படுத்தத்

தெரியாம ஒதுக்கிட்டா. எல்லாசொடும் ஒரே
தராகவு திருத்திப் பார்த்திருது தப்பி
விடும்.

விடும் பதில் சொல்லாமல் புத்தகை
செய்தான். கிசுரெட்டை வெளியே எறித்
தான். "கயிற் பரிசா" என்று கதவைத்
திறக்க... பாத்தத் தானை அருகே உட்கா
வைத்துவிட்டு, "தான் உக்கிட்டே சொன்
னதுதான் தப்பி" என்றான்.

"என்?"
"இன்ன என்ன? ஏதாக்கம் உருப்படிவா
துவா தருவென்று பார்த்தா. திரை நகைக்
குப் பிசுரெட்டை ஒன் லுடும் முனிர்ச்சமாதிரி
அதிகாரத்திலே ஆரம்பிச்சிட்டே..."
"இப்போ விடும். தான் உட்கா... தன்
மைக்கா உத்தான் சொன்னான். ஒரு பெரிய
கவிபெனியோட ரீதுனல் மெனெஜர் தீ. விடும்
உனக்குன்னு தனி ஸ்டேட்டஸ் இருக்கு.
இப்போ இருக்கு."

"அதெல்லாம் பாடுக்கப்பட்டாமலேயே
தாருக்கா காரியம் முடிக்கிறதற்கான திற
மைதான் இருக்கு. மாஸ்டர் ஆபீஸ் பீஸ்கெல்
மெனெஜரினென்ட். கண்ணு. கம்மா இல்லை.
ஒரு பெரிய விவாபார திறமைக்கான திற
மைக்க. எல்லாவு தனிகுத்ததம் செய்
பாடு தெரியுமா? எல்லாவு பெரிய பீஸ்
கென்ஸ் கிசுரெட்டை எல்லாம் என் வழிக்குக்
கொண்டு வந்திருக்கென் தெரியுமா? ஒரு
பொண்ணு - அதுவும் எனக்குக் கீழே வேலை
பார்க்கிற ஒரு பொண்ணு - அதுவும் ஹான்
டல் தங்கிவிடுகிற பொண்ணு - இவனை
வரைக்க முடியவில்லையா துமாம் கீழிட் சிபார்
தத்தில். நீயே. இதுன்னு இல்லை. எந்தக்
காரியமா இருந்தாலும், அவசரம் காட்டாம,
திரைமமா, திரைமமா, இட்டம் போட்டு
தடத்திடு, காதிக்கிடலாம். எனக்கு அவசரம்
இல்லைடா. டிரைத்திரைத்திரை மனம் தவிர்க்
குது. அந்தத் தவிப்பை அடக்கியாகணும்.
நிவிதா எனக்கு வேணும். கொஞ்ச நேரத்
தக்கு வேணும். அது தானேக்கே தடத்தா
கணுது அவசியம் இல்லை, பொருமைவா
தடத்திக் காட்டுறேன் பாடு. முதல் கேள்வி.
நிவிதா எப்படியிட்டா. பொண்ணு? இதுக்கு
விடை தானேக்குக் காப்பதாயும் எனக்குத்
சொல்றேன். வரட்டுமா?"

விடும் தன் காசை கட்டார்ட் செய்து,
டேபைப் போட்டுக் கொண்டு புறப்பட்டுச்
சென்றான். ஒரு பெருமூச்சை வெளியேற்றி,
தோக்கைக் குறுக்கித் கொண்டு, தன் காயில்
அமர்ந்தான் தீபக்.

செய்த தீபக் ஓடித் கொண்டிருக்கிறது.
"எனக்கு பிரமோஷன் தந்தா வேணும்னு
சொல்றதா இருக்கென்" என்றான் நிவிதா
ஓட்டித் கொண்டே பின்னும் திரும்பிப்
பார்த்து.

சாதி 1: "தென்குடி உன் உடைச்செதுக்கா
க் கருதலா சென்று வருவான் தன்
டின் கெடக்கதுன்னு சொல்றியே.
எப்படி?"

சாதி 2: "தான் உடைச்செது தென்கு
கவத்துக் கண்டு."

— செந்திர அன்பழகன்.

"அப்போ! அங்கு பார்த்து ஓட்டுங்க. ஏன்
அப்படி?" என்று நிவிதா.

"பிரமோஷனு என் அபக்கைப் புறக்
கிக்கிட்டு. கார்க்கொடுத்திருவாங்க கம்பெ
னில்."

"அதுவும் என்ன? வாதிதானே?"

"எப்படி சாதி? காரை இதுமாதிரி இருப்
புல அக போட்டு அணைக்கிட்டுத் த வரு
விடா?"

"தீ" என்று அவை வந்துத் கொண்
டான்.

"சொன்னது தப்பாய் போச்சா? சரி.
இப்ப ஹாஸ்டலுக்குப் போறதுக்கு முன்னாடி
தோட்டில் போய் கிடட்டா டிப்பன் சாப்
பிட்டுடுங்க."

"இல்லை. இப்பவே நேரமாக்சு. தான்
ஹாஸ்டலு சாப்பிட்டுக்கிறேன்."

"கொஞ்ச நேரத்தில் நிவிதாவின் வற்புறுத்
தலின்படி ஹாஸ்டல் வாசலில் திறந்திரை
தான்யுத் சென்று சற்றுத் தூரத்தில் திறத்தி
ருண். இதங்கித் கொண்டான்."

"சொன்னதெல்லாம் நினைக்குக்கா?
சொம்ப அகலிப்பிட்டாலையொழிய நீக்
கனா எனக்கு ஹாஸ்டலுக்கோ, ஆபீசுக்கோ
போன் செய்யக் கூடாது. நீக்க கனால இருக்
கிற தாக்கென் ஒரு தான் வீட்டு ஒரு தான்
தானே போன் செஞ்சுப் பேசுவேன். அப்
புறம்... அடிக்கடி சந்திக்கிற வேலையெல்லாம்
கிண... யாது. அந்த புரோக்ராமுக்கு யுக்கெட்
வாங்கிட்டேன். இந்த புரோக்ராமுக்கு யுக்
கெட் வாங்கிட்டேன்னு என்னைக் கேக்காம
தீக்கனா முடிவு செஞ்சிட்டிருக் கூப்பிடக்
கூடாது. என்னைக்குச் சந்திக்கிறோம்கிறதை
தான் தான் முடிவு செய்வென். வரட்டுமா?"

"இவ்வளவு கண்டிக்குக் கனோட எனக்கு
இப்படி ஒரு காதல் தேவைவராது? என்
கிட்டே இருக்கிற உன் கிப்போட்டோவுக்கு
முத்தம் கொடுக்கிறதா இருந்தாலும் பரிசு
அன் கேட்டுக்கணுமா?"

"வேணும்" என்று சிரித்து, "குட் கைட்"

சொன்னி தட்டித் தன் ஹாஸ்டலுக்குக் வந்து
அறைக்குள் துறைத்த நிவிதாவின் முகத்துக்கு
நேரே செலப்பென் காதலத்தில் சற்றிதன ஒரு
பூக்கொத்தை திட்டினான் தாமரைச் செவ்வி.
உனக்கு யாரோ அனுப்பிவிடுக்காகக்
நிவிதா!

வாங்கி அதிலிருந்த பீட்டில் எழுதிருந்த
தைப் படித்தான்.

"நிவிதா, உன் வருகையாக் சென்றையே
அழகானது. வருக, வரக." என்று இருந்தது.
அனுப்பியவர் பெயர் இல்லை.

(தொடரும்)

கிழம்பு

கவிதிலா விட்டபிவிருத்து பன்னிக்கூடம்
சந்துதொலைவில் இருந்தது. அங்கு பெருந்து
கள் அவளது பன்னி நேரத்துக்குச் சரியாக
வருவதில்லை. எனவே இன்னும் அவள் அவ
ளது பன்னிக்கூடச் செல்லத் தவிரயார்
பெருந்தை தயம் வேண்டியிருந்தது. விவதாட்
களில் எவ்வளவு விளையாடக் கிடைப்பிடு
தும் அனாதைப் பிட்டு விட்டு தாது செக்
வான். அப்படிச் சென்றுபோதுதான் தெரு
முனை ஒன்றில் அத்தப் பெரியவரைப் பார்த்
தான். அவருக்கு முழங்காலுக்குக் கீழ்
இரண்டு தால்களும் இல்லை. அந்தக் கால்கள்
முனத்துடன் அமர்ந்து வாயோர் போயோ
ரிடம் கிவ்வளவு வாய்க்கிக் கொண்டு காலணி
களை மெதுபெற்றிருந்தார். அவரது காய்நீர் மான
தொற்றும் அவளை வெறுவாகக் கவந்தது.
தாய் வெள்ளையில் சட்டைதான். மேட்டியும்
அணித்திருந்தார். இந்த மாதிரியான வேலை
செய்பவர்கள் பொதுவாக அழகாகவா நட
கைகளுடன் இருப்பதை அவள் கவனித்
திருக்கிறாள். ஆனால் இவர் வெறுத்தவராகக்
காட்டியளித்தார். சிலகமாக நடந்தவன்
அவரை எடைபோட்டுக் கொண்டே தயம்
கிவ்வளவு சென்றான். மெதுபெற்றக் காலணி
கள் இவ்வளவு போது அதுவிருத்த புத்த
கத்தை எடுத்துப் படித்துக் கொண்டிருந்த
வாறு இருந்தார். அவளை இச்செய்கை மூன்
மேதும் ஆச்சரியப்பட வைத்தது.

கவிதிலா மூன்றாம் வருப்பிவிருத்து
தலாம் வருப்புக்குச் சென்றான் காலணி
களுக்கு மெதுபெற்றிக் கொண்டிருந்தவர்
அதற்குள் பன்னிய காலணி களைப் புதுப்பித்து
விடக் ஆரம்பித்தார். அவருடன் பேச வேண்
டும் புறம் வேண்டும் என்ற அவனது ஆர்வம்
அதிகரித்தது. எனவே அடுத்த முறை அம்மா
விடம் சொல்லி. அவசியம் காலணி வாங்க
வேண்டும் என்று தனக்குள் முடிவு செய்
தான். இதற்காகவே என்னதான் நடந்தது

செலவுக்கென்று அப்பா கொடுத்த காசை
மிச்சப்படுத்தி, பன்னிக்குது திறப்போதும்,
அத்தப் பெரியவரைக் கண்டால் அவளது
முலம் மலரும். அவரும் பதிலுக்குப் புன்
னைச் செயல்பும் அளவுக்குப் பச்சையமாறும்.

ஒரு தூய்மையைக் கிழமை மாலை அவன்
தன் பெற்றோருடன் அத்தத் தெரு முனைவை
அடைந்தான். அவர் அம்மாதிரித்தில் ஒரு
கட்டமாக இருந்தது. விசாரித்தபோது,
அத்தப் பெரியவரின் தூய்மை மூன்று மணி
விட்டதாகவும் அவரது கைகளில் ஒன்று
மட்டும் கடுமையாகக் தாக்கப்பட்டிருப்பதாக
வும் அறிந்தனர். தாக்குதலால் பாதிக்கப்
பட்ட கையை அபிதேகமாக எடுத்து விடுவார்
கள் என்றும் திரித்தொண்டான். இரண்டு
கால்களும் ஆரோகியமாக உள்ளவர்களே
விபத்து நேரும் போது மூடித் தப்பிக்க முடிய
வில்லை. இரண்டு கால்களையும் இழந்த அவர்
என்ன செய்கிறார்களே முடியும்? தீவிக்குக்
போடுத கவிதிலாவாவுக்கு அருமை வந்தது.

அவர் ஒரு விடுதலைப் போராட்ட வீரர்
பின்பு இரண்டாவதில் பன்னியாற்றிய போது
இரண்டு கால்களையும் இழந்தவர். தேசபக்தி
மிக்கவர். ஆனால் விடுதலைப் போராட்ட
வீரர்களுக்கு அங்கு அளிக்கும் மாதாந்திர
வாழிதப் தொகைக்கு அவர் மறுக் செய்து
கொள்ளவில்லை! அவருக்குத் கிழமை அக்
கையில்லை. கால்களை இழந்த நிலையில் அவர்
அனாதை பற்றி நினைக்கவில்லை. அடிக்கடி
தனது பெற்றோருடன் மருத்துவமனை
சென்று பார்த்ததிக் அவரைப் பற்றிப் பிறர்
சொல்வத்க் கேட்ட செய்திகள் இவை.

விசாரயானது விடுமுறை முடித்து, கவி
திலா பன்னிக்குச் சென்ற போது, அவளது
அத்த இடத்தைப் பார்த்தான். இடது காலி
கில் ஒரு வருடம் காலணிக்கு மெதுபெற்றிக்
கொண்டு இயல்பாக உட்காந்திருந்தார்
அத்தப் பெரியவர். அகாலையில் கிரித்த முகத்
தைய் பார்த்த அவளுக்கு அழகமான இருத்
தது. வலது கைப்பக்கம் சட்டை தொன
தொன வென்று தொப்பிபது. ஆனால் அவ
ரது முகத்தில் இழப்பிற்கான அறிவிப்பே
இல்லை. உற்சாகமாகச் செயல்பட்டுக்
கொண்டிருந்தார். அவன் அவர் அருகில்
சென்று

"வணக்கம் மாமா" என்று நிறைவு
டன், அவரது கன்னப்பிக்கை அச்சிடு மல
ர்த்து இதமாக இருந்தது.

வாயைக் கவனித்தான் எதிர்பார்த்திருத்
தேன்" என்று அவர் அப்படன் அவனைப்
பார்த்தார். இரண்டு கைகளாலும் அவளை
அணிகக் முயன்றவர். தனக்கு வலது கை
இல்லாததில்லை என்பதென்று உணர்ந்தவ
ராக, மூன்று முறையாகக் கவனித்தார். பன்
னிக்கூடம் தாமதமாகவிட்டதை உணர்வாய்
அவரும் அழுதான்.

நிற்க நிழல் வேண்டும்

28

பிரபு பார்வையை விமானத்துக்கு
வேளியே பதித்தான். பொலுக்கி எடுத்த
பத்திர பயனிகளிடையே உங்களை இருந்த
நிலைகளான வெண்கலத்தில் சோகம் தொக்கி
நின்றது. சாதாரண சோகமில்லை இது. சங்கி
வித் தொடராய் இன்னும் பய னுண்மங்களுக்கு
குத் தொடரப் போகும் வழியில் இது.

நிலைக்க நிலைக்க நம்ப முடியாத அநிர்ச்சி
அவ்வளவு புதிய உத்வேகத்துடன் தாக்க,
பிரபு, முகத்தை இரு கைகளிலும் புதைத்துக்
கொண்டான். கடந்த இரண்டு மாத அனு
பவத்தில் முப்பது வருஷ முப்பது மனத்தில்
ஏறிவிருந்தது. இனி, நினைத்தாற்போல் கண்
டத்திவிருந்து பாட்டு பிரக்காது. ஹாஸ்ய
உணர்வில் அதரங்கனிலும் கண்களிலும்
சிரிப்பு மலராது. சிரிப்பே மறைந்து போய்விடு
அன்று யாருடைய சமாதிநிலையோ கானினை
ஆக்கிவிட்டாற் போல -

முடிய கண்ணாக்குள், கை புதைத்த இரு
ஞக்குள், தெரிந்தவரும் தெரியாதவரும்,
வாழ்ப்பாணத் தமிழரும் சிங்களவரும், முஸ்
லிம் தமிழரும் இதழியப் படை வீரர்களும்
நினைச புரியாமல் முன்னும் பின்னும் ஓடினார்
கள். வினங்காத காரணங்களுக்காக மாண்
டார்கள். விதிவின் சதிக்குறியில் இழுக்கப்
பட்டது போல் புதைந்து போனார்கள்.

"ஓ, கடவுளே!" என்று அவன் வாய்
விட்டு அரற்றினான். எப்படி நிலைமை தலை
மோக்க மாறிவிட்டது! யானைக் காரணம்
சொல்வது இதற்கெல்லாம்! ஏதோ ஓர் அமா
னாகிய சகிதிரின் பழி வாய்க்கல் என்பதை
தம்ப முடித்தால் எத்தனை செளகரியமாக
இருக்கும்!

வாழ்ப்பாணத்தில் கால் வைத்த நேரத்
திலிருந்தே எல்லாம் தலைமோகப் போல்
விட்டது. வந்து இறங்கிய ஒரு மணி நேரத்துக்
குள் சிவிபா அவனிடமிருந்து கழன்று
கொண்டது கொஞ்ச நாட்களுக்கு திரைக்கிட்டு
முடியாததாக இருந்தது. தானாக நோய்.
ஹக்குத் திரும்பி விடுவான் என்று அவன்
காத்திருந்தது முட்டாள் தனம் என்று பிறகு
மெல்லப் புரிந்தது. ஐசியலினைக் கண்டுபிடித்
ததும் இருவரும் தலைமறைவாகிவிடுக
வேண்டும். அவர்களை மிக எகினைவாகச்
சேர்த்து வைத்துப் பார்த்துப் பெருமையைக்
கட்டிக் கொள்ளுவாம் என்று சாதாரணமாக
நினைத்தது அவனுடைய முட்டாள் தனம்.

இரண்டு நாட்கள் அவன் வாழ்ப்பாணத்
தில் அலைந்தான். விஷயங்களைச் சேகரிக்க.

இந்திய அமைதி காக்கும் படைக்கு எத்தனை தொற்றாவு கொடுக்க முடியுமோ அத்தனை தொற்றாவு கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார் உன் புவிவன். உண்மையிலேயே உயிர்த் தியாகம் செய்த இரணகுளில் திறையுக்கும், அவர்களது உணர்ச்சியைத் தூண்டு மொழிக்கும் ஐதாய்க்கிடைபே வறுமையைப் பாரிதயைப் ஏற்படுத்தும் சத்திரியப்பதை நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடியுமே. போராளிகளின் வாதம் நியாயமோ தியாயத் துக்குப் புறம்பானதோ, அவர்கள் அவர்களது இனத்தைச் சேர்த்தவர்கள் அபேகைகளால்வொரு குழப்பத்திலும் எவ்வளவு கந்திரி வந்ததாவது ஏதோ ஒரு பழக்கத்தில் அந்தக் குழப்பம் உறவு வைத்திருப்பவன். இந்தியப் படை வரும் வரையில் நன்குத் தெரிந்த வகையில் சிங்கன எதிரியுடன் உண்டாகிவிடுதல் தமிழனின் மானத்தைக் காப்பாற்றியவன். இந்தியப் படை வந்த இருந்தாலும் அத்தியப் படை!

இப்படிப்பட்ட மானநிலைதான் சாதாரண மக்களுக்கு இருக்கும் என்று பிரபு நினைத்துக் கொண்டான். ஐதாய்க்கிடைபே ஏற்பட்டு வரும் மாறுதல்கள் வேறு விதமாக அவனுக்கு விளக்கம் தெரியவில்லை. பாமரர்களுக்கு ஏடுபை வாரணமிருக்கும்போராளிகளை இனம் காட்டுவதே முடியாமல் இந்தியப் படை தடுமாற்றியது.

இத்தனை உத்திரும் ஏழுவில் இடைக்கரை திரிவாக அமைப்பின் பிரதிநிதித்துவத்தைப் பற்றிய பேரமும் நடந்து கொண்டிருந்தது. அவனுக்கு அடித்துப் போவிறா?

"உன்னைப் பத்திக்கொளவா, நீ? கோணமலை போதியா?" என்று இந்திய அமைதிப் படையைச் சேர்த்த மேஜர் டாசின் மனம் கேட்ட போது 'தெய்' என்று சொல்லிவிட்டான். நீர்கோணமலைக்குப் போய்ச் சேர்த்ததும் மனம் இன்னும் சேர்ந்து போவிறா. நீர்கோண மலையிலிருந்து கங்கைமலைக்கு யோர்வாறு வரும் இரண்டாம் மகாபுத்தரின் கால போல் இருந்தது. இவர்களை எழில் மிகுந்த அந்தக் கடற்கரையில் நின்று அவன் மனிதனின் 'கைக்கலத்தைப்' உருவெடுத்துக் கொள்ளும் போது ஓர் இரணகுளம் வந்து வந்திருக்கின்ற திசை நான்

"இந்த வளர்க்காரர தங்க?" என்றுக் பிரபு தமிழில்

"நான் சிங்கனவன்!" என்று அவன் அமைதிக்கு அப்பெயர்தான். "தங்க இத்தியப் பத்திரிகைக்காரரா?"

"ஆமாம்!"

கிரேக்கர் கோபத்துடன் அவன் பிரபு அவன் பதிலை

"சீவ விரிதாசின் திசைமேலிருந்து துரத்தப்பட்ட சிங்கன அடிகள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒப்பந்தத்துக்குப் பிறகும் புவிவன் பழமுறுத்தும், பழமுறுக்கிறான் சிங்கனவன் தங்க கொள்கைக்குத் திரும்ப முடியவில்லை என்று தெரியுமா? தங்கன் பன்னவனு சொன்னோம்?"

அந்த இரணகுளில் பன்ன எத்தனை உண்மையானது என்று மறுதான் அவன் பத்திக்கொளவாக்குச் சொந்த போது பன்னவா பிரதயச்சமாகத் தெரிந்தது. ஏதான சிங்கனவர்கள் கொண்டுவந்திருந்த காட்சியைக் காண நேர்ந்தது. அடிவயிற்றிலிருந்து புறப் பட்ட குழட்டம் அடக்கிக் கொண்டு அவன் புதைப்படை ஏறத்தான். மூன்று நம்பியிருந்த நிலையில் நெஞ்சு 'கடவுளே கடவுளே' என்று அரற்றிற்று. கலாப்புக் கடைக்காரன் கூட இன்னும் மனிதாபிமானத்தோடு வெட்டுவான் இந்த அரக்கத்தாக்கு ஒரு விளக்கம்?

முடிக்கப்பட்ட தடைத் தெருவில் அவன் மிகுந்த சோர்வுடன் நடக்கையில் ஒரு ஒருவரால் நிறத்திருந்தது. 'அமைதி, விடுதலை, ஐதாய்க்கம்' என்று ஒரு பலகை மேலே தொங்கிற்று அவன் உடனே ஈழமுத்தான். என்னும் எதிர்பாராமல் அவனே சகவரன் அமைத்திருந்தான். அவன் இருந்த மனநிலையில் ஓர் ஆச்சரியப் புண்ணகையைக் கூட உதிரிக்க முடியவில்லை.

"உன் சகவரன் இது?" என்று அவனை அவனே விசாரித்திருந்தது போல தங்கன் விசாரிக்கதான் முடிந்தது.

சகவரன் நிலையை அடைந்து இரண்டு கைகளையும் மேலே தூக்கி ஆவாசத்துடன் இறக்கினான்.

"பயங்கரவாதமே தவறு ஆபதமாகக் கொண்டுள்ள இயக்கம் வேறு எப்படி நடந்து கொள்ளும்?"

"ஆனாலும் இப்படியா? தமிழர் பன்னாடுமே ஒரு பக்கம் வாய் விழிப்பேடு சிக்கு இயக்கங்கள் இருந்து எந்த வகைதான் பிரதிநிதிகள் சகவரன்?"

சகவரன் எதிர்பாராமல் சிரித்தான். "தங்கன் எங்காரும் முகமீழ்ந்து போனவர்கள் என்று உருவெடுத்த இல்லை? மகாபாரதம் படிச்சதில்லையா? பாரத புத்தம் நடத்த பிறகு என்ன ஆகும்? வாதவர்கள் தங்கனை தாங்களே ஆதித்துக் கொண்டு சாஷனோ? அவர்கள் பத்த வகைதான் சேர்த்தவர்கள்?"

பிரபு சற்று நேரம் அந்த வற்றிய முகத்தைத் துயரத்துடன் பார்த்தான்.

ஓர் இத்தச் சருகாட்டிலே தங்கன் என்ன சொல்லியிருக்க?

சகவரன் பின்னும் சிரித்தான். "பாண்டவாவது உயிர்ப்பிக்க முடியுமா என்று பார்த்தேன். புறமுத்தாரண வேலையை ஆரம்பிச்சிருக்கோம் முன்னிதி தமிழர்களிடையே சிங்கனவர்களிடையேயும் நம்பிக்கையை வளர்க்க முயற்சி செய்வோம். தங்கன் சான் ஏறிலும் முழுமேலும் வைக்கிறார்கள் பன்னகரவாதிகள்

"இதற்கெல்லாம் ஏதோ அந்தம் இருக்கிறது சகவரன்!"

சகவரன் பெருமூச்சு விட்டான்.

உள்ளே

அவன்: ஆச்சரியம்தான். சொல்பதற்கு
மனம் போனது என்று உன் மூலியார்
உங்களைப் புறருவோ...?

இவன்: பின்னே, அதுபுறமே தனக்கெனச்
செய்துக்கொண்டு வந்தவனாகச் சொல்!
— உ. ராமசாமி.

"எங்களுக்குடைய அனுமானத்தைக் கதைக்
கிறேன். வெளிநாட்டு உதவி ஏதோ புதுசாக
கொடுத்திருக்கலாம்."

"என்ன விஷயம்? சீர்தந்தையர் இது என்ன
செய்தியைக்காரத்தனமான வெறியாட்டம்
செய்தார்? வடக்கும் கிழக்கும் இடையிலும்
எங்கிற விரும்பம் இருக்கும் போது இங்
குக்குகிற துணைக்குடைய ஆதாய வேண்ட
டாமா? இப்ப ஆதாய எப்படிக்கொடுத்தும்?
யாழ்ப்பாணத் தமிழருக்குத் தமிழ்நாடு ஆத
ரவு கொடுத்த மாநிலி இங்கிருக்கிற முஸ்லிம்
களுக்கு முஸ்லிம் நாடுகள் ஆதரவு கொடுக்க
வாறு என்று என்ன நிச்சயம்? மொழியை விட
மதத்தான் முக்கியம் அவர்களுக்கு. அப்
புறம் ஏதெனெனவே ஜெ.வி.பி. ஏக அளிக்
கனம் செய்துக்கொடுத்திருக்கிறதில்
வாய்க்கிற வெட்டியப் போட்டிருக்கிறதைப்
பார்த்துக் கம்மா இருக்குமா?"

செவ்வாய் ஒரு சிகரெட்டைப் பிரியுக்கு
தீப்பு. தானும் தன்னுள் எடுத்துப் பற்ற வைத்து.
விட்டதைப் பார்த்துப் புகையை மூங்கிலும்.
"இந்த கரும்பு கதைக்கிறபடியானே உங்க
கதை உயிரைக் கூடாது?" என்று வெறுப்
புடன்.

"இடைக்கால நிர்வாக அமைப்பிலேயே
விரைந்து அங்கத்தினர்களே அவர்கள்
எல்லா பேர். மற்ற எந்தக் கும்பலுக்கும் இட
மில்லை. இவ்வளவு முக்கியத்துவம் இந்த
பொருளை எடுத்ததற்காகக் கும்பலுக்குக்
கொடுக்கப்படுவதன் விளைவு பயங்கர
மானதா இருக்கப் போகிறது. ஒரு விஷயம்
உங்களுக்குக்கெல்லாம் விளக்க இல்லை.
நிர்வாக ஜவகர்த்தவருக்குச் சாதகமாகப்
போகும். உடன்படிக்கையைச் செயலாக
காண வாய்க்காத்தப் போனார். என் வரை
விலை உடன்படிக்கை இப்பவே நோதும்
போகும்."

தமிழ்நாடு அரசின் ஒத்துழைப்பும் ஆதர
வும் வேண்டும் என்ற தாராளத்துக்காகவே
அதுவுடைய செயல்பாடு பின்னாலான இந்தக்
கும்பலுக்குப் பிரத்தியேக முக்கியத்துவம்
கொடுக்கப்பட்டது என்று இவனிடம் எப்
படிச் சொல்வது எங்கிற சங்கடத்துடன்.
அவனுடைய நோக்கம் தப்பு "நாளைக்குச்
சந்திக்கலாம்" என்று பிரேம மெய்யேனும்.

இடைக்கால திட்டத்தின் ஒடுகிய அவன்
அங்கு சந்திக்க அநேகம் முஸ்லிம் தமிழர்கள்
தமிழர் பிரச்சனையுடன் சம்பந்தப்படுத்திக்
கொள்ளாமல் பேசினார்கள். சிங்களவருடன்
ஒத்துப் போவதுதான் அவர்கள் வனரவில்
லாயம் என்று அவர்கள் நினைத்தால் அந்
நினைவுகளில்லை என்று நோன்றிற்று. அப்
பிறகு துணைக்கிடைப் படுகொலை செய்யும்

பயங்கரவாத கும்பல்கள் பதறித்து வந்தால்
இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு விட்டுமா?

அன்று மாலை சேவரன் அதிக சோர்வு
டன் தெரிந்தான்.

"என்னுடைய கதைச் சரிதான்" என்று.

"பயன் இல்லை?"

"இந்த உடன்படிக்கை வெற்றியடைவது
கூடாது என்று நினைக்கிற வெளிச் சத்தியின்
ஆதரவு அவர்களுக்கு இருக்கு என்று
கதை!"

"எப்படிச் சொல்கிறீர்கள்?"

"செய்தி கேட்கும்போது? இடைக்கால
நிர்வாக அமைப்புக்கு இவ்வளவு கொடுத்த
விடமுண்டுதான் அனுபவி அங்கேயே ஒரு
பாடியைக் கொடுத்தார். அது இவர்களுக்குச்
சரிப்படலாம். திராசுக்கு விட்டார்கள்!"

ஜயங்கொண்டம் என்று பிரேம அறிந்தான்.

"இவர்களைக் கொடுத்த விடத்தானே?"
"ஆம். அது இவர்கள் கொடுத்த உரிமைப்
படி இல்லாமல். கிழக்குப் பகுதிக்குப் பிரதி
நிதியர் அவர்களைக் கொடுத்த விடமுமே இருக்
கிற அமைப்போடும். இப்பப் போட்
டிருக்கிற ஆள் கூடாதான்."

என் அந்த ஆளும் இவர்களை விடமுமே
இருந்தவர்களானே?

"ஆம்."

"பின்னே, இப்ப எப்படி மறுக்க முடியும்?
அந்த ஆள் வெண்டாம்மே விடமுமே ஏன்
செய்தார்கள்?"

சேவரன் பதில் சொல்லாமல் சிந்தித்தான்.

"சேவரன் கைத்தியைக்காரர்களாயினால்" என்
றும் பிரேம சொல்லுதான். "இப்ப எப்படிப்
ஒரு சந்தர்ப்பத்தை யாராவது தரலாம் விடு
வார்களா? இதென்ன விட்டுக்குள்ளே நடக்
கற சண்டையா? உங்க அனுபவிக்கு இருக்
கிற திரும்பத்தக்கவிலை இன்னும் தழைக்கு
வருவதா?"

இனிமே இறங்க முடியாதவனுள் சொல்லி
யாக்க. ஏற்பாட்டுக்கு ஒத்துவரவருவதென்று
நிர்வாக அமைப்பை இருக்காதான்.

பிரேம நினைப்புடன் அவனைப் பார்த்தான்.
சேவரனின் அதரங்களில் இன்னும்
செய்ய இருக்கிறது.

"இதெல்லாம் வெளிச்சத்திலுடைய துண்டு
தலையிலேயேயிருக்கிறீர்கள்!"

எனக்கு வேற எந்த விளக்கமும் கதைக்
கத் தோண இல்லை பிரேம!

"தா சொல்றேன்!" என்று பிரேம ஆத்
மித்தான். "இது நன்னிகெட்டதன்மை!
சமாதானத்துக்கு அரசியல் நிதியர் வறு
பானால், சொந்த நிலத்தை நிர்வாகம் செய்
வச் சந்தர்ப்பமும் ஏற்படுத்தி - எல்லாம்
செல்ல எப்படி உதக்கலாம்? இனிமே இவர்
வின் எவன் மறுப்பான்? யாரோ தன்னையே
அவமானப்படுத்தியது போன்ற உணர்வு
டன் பிரேம வெளியேறினான்.

அன்று முழுவதும் நினைக்க நினைக்க ஆற
வில்லை. முட்டாள்கள் முட்டாள்கள் என்று
அடிமனத்தில் சங்கீதமாகி, ஒப்பந்தம் ஆ
வுடனேயே கொழுமையில் சேவரன் மெய்யி
விட்ட சந்தேகங்கள் உணர்வையாழிப்
போலித்தே என்று ஆத்திரம் வந்தது. அவன்

இப்பொழுது சொல்லும் காரணமும் திட்ட வட்டமாக நிரூபிக்க முடியாவிட்டாலும் உண்மையாக இருக்கலாம்.

மேலதான் மதியம் வாழப்போனதுக்கு விமானம் புறப்படுவதாக அலுவல்குத் தகவல் வந்ததும் கூவரனிடம் சொல்லிக் கொள்ளக் கூட மனசிலுமாமல் விளம்பிய போனான்.

தேறாட்டில் அடைந்த போது முதலாளி உற்சாவில்கவாமல் வரவேற்றார்.

திங்க வந்தா இந்த விசாகத்திலே தொடர்பு கொள்ளணும்னு வாரோ கொடுத்தாருப் போனாக. பெயர் சொல்லாமலே என்று அவர் ஒரு சின்னச் சீட்டைக் கொடுத்தார்.

சேலியாவின் கைபெழுத்து என்று கவனித்து அதை மடித்து, பாக்கெட்டில் போட்டான். சாமான்டின் அறையில் வைத்த கைட்டை வெளியே விளப்பினான்.

தெருவில் இப்பொழுது அதிக ஜனமட்டமே இல்லை. ஊடகங்கள் எட்டிவிட்டுத் தென்பட்ட ஒன்றிரண்டு பேரும் மிகுந்த எச்சரிக்கையுடன் சென்றார்கள். அவரால் பொழுது துப்பாக்கி வெடிச் சத்தம் கேட்டது என்று திருப்பினாலும் இதில் அமைதியானவர்வரின் தலை தெரிந்தது. அவன் மிகுந்த பிரயாணசுடன் விவாசத்ததை. தேடிப் பிடித்து ஒரு விட்டின் கதவைத் தட்டினான். பஸ்ஸைத் தட்டி, தன் பெயரைச் சொன்ன பிறகு கதவு திறந்தது.

கதவைத் திறந்த சேலியா சடக்கென்று அவனை உள்வெ இருத்துக் கதவைச் சாத்தினான்.

"திங்க என்னை மன்னிக்கணும் பிரபு. உங்கவிட்டு என்னும் கைக்காம மனதற்குப் போனதுக்கு" என்று சொன்னான்.

"ஐயேலேவச் கண்டதும் என்னை மறந்திருப்பீங்க?"

"இல்லை. உங்கவிட்டம் என்னும் விசைக் கைக்கு நேரம் இருக்கலையே உடனடியாகத் தலைமாரலாக வேண்டியதாய்ப் போக. ஐயேலேவப் பார்க்கிறதற்குமுன் அலுவலைய விடுவாயென்தான் பார்த்தேன்."

"ஐயேலேவப் பார்க்கலையியா?"

"பிரதானம் பார்த்தேன். என் கதவுக்காரர் விட்டிலே."

"இப்ப எங்கே அவன்?"

"அவன் பத்தத்திட்டம் சென்றான்."

"இன்னுடக்குக் காலியிலெந்து காலெனும் பிரபு."

"என்னுமா?" என்று பிரபு விவரித்தான்.

அவன் தலைகயச் குளித்தபடி சொன்னான். "நாளை நெரிபார்த்துதான். அலுவலைய இவர்களுக்குக்காரர்கள் கடத்திக் கொண்டு போயிருப்பார்கள். நான் இவர்களை நெரிசென்ற விவரிட்டதாகவும் புறகுத் தாரண வேலியிலே இருக்கப் போகிறதாகவும் ஐயேலேவ் தெரிவிச்சார். அவர்களுக்கு அது எம்மாதிரியே. புகழிலமா என்னுண்டு அவர் கூட்டுச் சேர்ந்திலே இவ்விடிலே"

"தப்பிக்கண்டு வர முடியுமா?"

"அவன் தலைகயத்து" கூட்டி" என்றான். "அத்தனை சிமப்பட்டு அங்குத் திருந்து மறுபடி எத்திரெனெனயும் இருந்துத்தான்?"

"அவன் திரித்து துரத்து. உ் புரிவன புகித்தான்."

ஒரு மாதம் செத்து வராத முடித்ததே! அதுக்கு உங்களுக்குத் தனிச் சொல்லுமாம்."

திங்க தனியா என்ன செய்யப் போறீங்க?"

"நான் தனிச்சிலையே! பெண்கள் இயக்கம் எனக்குத் துணை இருக்கு. பங்கரை வாதத்தை ஆதரிக்கிறது தம்மையே ஆதித்துக் கொண்டிருந்துக்கு ஒப்பானது என்று பண்டான பிரசாரம் செய்வதே வேலை இருக்கு."

"இப்படியே பங்கரைவாதத்துக்கு மக்கள் ஆதரவு இருக்கா? பங்கறினாலேதானே அப்படி நடத்துக்கூடாது?"

"அந்த பங்கத்தைப் போக்கணும்."

அது எப்படியே போனும் என்னை குழப்பத் தான் அவன் விடைபெற்றான்.

இருந்திருந்து பங்கரை மொராரகர்கள் வந்தனர். பதினொரு விருதிலைப் புலிகள் கைதானதும், விசாரணைக்குக் கொண்டுபுக்கு இவர்களை அரசு பிடியாதமாக அனுத்துச் சென்றதும், அவர்களைச் சாப்பிட்டு அவர்களைப் பண்ணிரண்டு பேர் இறத்ததும் ஐயேலேவக்குத் தாக்கியே செய்வதும், வாழ்ப பாணச் சாற்றி கொடுத்தும் உறுதி போல் இருந்தது. தேறாட்டில் விட்டுத் தலைமையே தட்டுவதே அப்பத்து என்னை நினைவில் பிரபு அனுத்துக் அமர்த்து நேடியோ செய்தியைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். கைதிகள் கொழுப்புக்கு அனுத்துச் செல்லப்பட்டால் பங்கரைப் பின் விசைகள் நேரும் என்ற புலிகளின் எச்சரிக்கை நிரூபணமாக ஆரம்பித்து விட்டது. தங்கள் வசம் வைத்திருந்த பண்ணிரண்டு சின்னக் கைதிகளைக் கொலை செய்தார்கள். அநோடு பங்கரை வெறிவாட்டம் தொடங்கி விட்டது. அப்பாலி ஜனங்கள் தாக்கும் வெறிவாட்டம். இவர்களை முழுமையும் நடுக்கிறது. அப்படி நடுக்க வைப்பதற்குப் பங்கரைவாதிகளின் ஸ்திரிக் கொள் என்னை பிரச்சனையில் வாழப்போனம் போர்க்களமாவில் போனது அவன் பிடியுடன் கவனித்தான். இப்பொழுது விருதிலைப் புலிகளுக்கும் அமைதி எக்கும் படைக்கும் நேர்முகத் தாக்குதல் ஆரம்பித்து விட்டது. அப்பாலி ஜனக்களை அரணாக வைத்து நடந்திய புலிகளின் தாக்குதலினால் திறையே நேரம் ஆகிக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் அங்குட வசத்திலுக்காக அமைதி காக்கும் படை எவ்வளவோ பங்கரை செய்தும் ஜனங்களின் பார்க்கலில் ஒரு கைக்கம் புத்துக் கொள்வதுகிறது. தேறாட்டம் முதலாளி கூடக் குழம்

சிப் போனவர் போல் அவனிடம் பேசுவதை நிறுத்திக் கொண்டார்.

தானே எந்வேளை நோற்றுப் போன மாதிரி இருந்தது அவனுக்கு. அசோக் மென்றதா இல்லாததென்றுப் போகிறதாய் என்று கேட்ட போது இப்படிப்பட்ட உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பில் மாட்டிக் கொள்ளப் போகிறேன் என்று நிச்சயம் அவன் நினைத்திருக்கவில்லை.

அவனுக்கு ஜயசீலனின் வரிகள் அடிக்கடி ஞாபகம் வந்தன.

எனக்கு

அச்சமாயிருக்கிறது

புகை மண்டலம்

தேசிய சின்னமாகவும்

வெடிச் சத்தங்களே

தேசிய சீதமாகவும்

அங்கீகரிக்கப்பட்டு விடுமோ!

அவன் கொழும்புக்குச் செல்லத் தயாராகையில் எதிர்பாராமல் சீனியா அதை வாசலில் நின்றாள் - துயரத்தின் ஓய்வமாய். அவன் பிழிபுடன் தயங்கிக் கேட்டான்.

"ஜயசீலன், சீனியா...?"

அவன் உதட்டைப் பிதுக்கித் தலையாசைத் தான்.

"கட்டு விட்டார்களா!"

"ஓ ஸம் காட்!" என்று அவன் முகத்தை மூடிக்கொண்டான். கண்களில் மனமள வென்று நீர் நின்றதது. சற்று நேரத்துக்கு மூளை சுத்தம்பித்தது.

அவர் மெதுவாகச் சமாளித்துக் கொண்டு நிமிர்ந்தான்.

"நீங்களும் என்னோடு வந்து விடுங்கள் சீனியா! ஜயசீலன் பயத்த மாதிரியே ஆயிட்டது. விமோசனமே இல்லென்று நோணனு"

"நா அப்படி நினைக்கல்வே பிரபு." என்று அவன் தீர்க்கமாக. "இந்த வெறுபாட்

டம் எல்லாம் நிரந்தர கட்டமாயிருக்க முடியாது. எம் ஜனங்கள் முட்டாள்களில்வே கண்டிப்பா நினைமை மாறும்; எனக்கு நம் சினைகளிருக்கு. அரசியல் தீர்வு வரும்.

வெளியே வெடிச்சத்தம் விடாமல் கேட்டது. அநீதமான துயரத்தின் இயலுக்கு மூளை கலங்கி விட்டது என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

"என்னால் கொழும்புக்கு வர இயலாது பிரபு. எனக்கு இங்கு வேலை இருக்கு"

இப்பொழுது கொழும்புக்கும் மீண்டும் திரும்பும்போது மகாபாரத காலத்துக்குச் சென்று வந்தது போல் இருந்தது. "கவரனின் திரைவு வந்தது. சீனியாவின் மயக்கங்கள் அவனுக்கும் உண்டு. உயிரோடு இருக்கிறாள் இல்லையோ -

அவனைக் கண்டதும் விஜயபாலசூர்ய தனது வழக்கமான சிரிப்புடன்.

"ஆ, பிரபு வாரூங்கள்!" என்று வரவேற்றார். "ஸப்ரீசிக்கு வாரூங்கள் விவரமாகப் பேசுவோம்."

ஸப்ரீசியில் எதிரும் புதிருமாக வெறு நேரம் மெளனமாக உட்கார்ந்து அவன் கடைசியில் தடுமாற்றத்துடன் சொன்னான்.

"வெடிக்கை. மிஸ்டர் பாலசூர்ய. உங்களிடம் சொல்ல என்னிடம் ஏதும் விஷய மில்லை."

அவர் முகமெல்லாம் கருங்கும் சிரிப்புடன் சொன்னார்.

"என்னிடமும் கேட்கக் கேள்விகள் இல்லை."

இந்தச் சிரிப்பு இவருக்கு மிக அவசியமான கலசம் என்று அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

(முற்றும்)

மாங்கையர் மலர்

சுப்ரவரீ '88
கிதழில்...

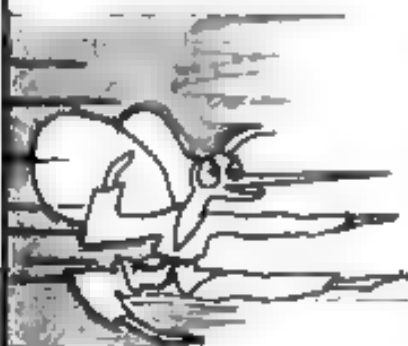
* எங்க உச்சரி!

— குறந்தைகளில் கவித்துவரையாடல்

* கண்ணுக்கு இமை போதுமா?

நம்பினால் நம்புங்கள் ஜப்பானில் கூட கொசுக்கள் உள்ளன

கொசுக்கள் எங்கேயும் இருக்கின்றன. எப்பொழுதும் இருக்கின்றன. பழைய தலைமுறைக்கான கொசு விரட்டிகள் இந்த கொசுக்களை ஒழிக்க இனி ஒருபோதும் உதவப் போவதில்லை.

ஆனால் அதிரஷ்டவசமாகக் கொசுக்களை ஒழிக்க ஒரு புதிய ஜப்பானிய வழிமுறை ஒன்றுள்ளது.

SLEEP-WEL

Made under Japanese Technique

Beware of duplicates

9, மேட்டுகள் இலவசம்
ஒவ்வொரு ஸ்லீப்வேல்
நீட்டகுடன்

விநியோகஸ்தர்
சாய் என்டர்பிரைஸஸ்
19, பாலாஜி நகர் முதல் மாடி,
இரண்டாவது தெரு,
ராயப்பேட்டை, சென்னை - 14
தொ.பே.: 848924

தயாரிப்பாளர் :
ஸிவ்வர் ஸ்பார்க் பிரைவேட்
லிமிடெட். திசு திவ்வி - 113 015

பொன்னியின்

அத்தியாயம் 46

பொங்கிய உள்ளம்

எவரசர் யானை
யின் காதில் மத்
திரம் ஒதினார்.
யானை படுத்தது.
இருவரும் அவசர
மாக அதன் முதுகி

லிருந்து இறங்கினார்கள். கரை தட்டி
மணலில் புதைந்திருந்த மரக்கலத்
தின் அருகில் சென்று பார்த்தார்
கள். அந்தக் கப்பலின் கதி பார்க்கப்
பரிதாபமாக இருந்தது. பாய்மரங்கள்
நாறுமாறாக உடைந்து கிடந்தன. ஒரு
வேளை அந்த உடைந்த கப்பலுக்குள்
ளையோ அல்லது அக்கம் பக்கத்
திலோ யாராவது இருக்கக் கூடும்
என்று சந்தேகித்தார்கள். இளவரசர்
கையைத் தட்டிச் சத்தம் செய்தார்.
பூங்குழலிலாய்க்குவித்துக்கொண்டு
கூலிப் பார்த்தான். ஒன்றுக்கும் பதில்
இல்லை. இருவரும் தண்ணீரில் இறங்
கிச் சென்று கப்பலின் விளிம்பைப்

பிடித்துக் கொண்டு ஏறினார்கள். கப்
பலின் அடிப் பலகைகள் பிளந்து தண்
ணீரும் மணலும் ஏராளமாக உள்ளே
வந்திருந்தன. ஒரு வேளை அதை நீரிலே
தள்ளிவிட்டுக் கடலில் செலுத்த
லாமோ என்று ஆசை நிராசையா
யிற்று. அந்தக் கப்பலை அங்கிருந்து
தண்ணீரில் நகர்த்துவது இயலாத காரி
யம். கரையில் இருந்துப் போடுவதற்கு
ஒரு யானை போதாது; பல யானை
களும் பல ஆட்களும் வேண்டும்.
அதைச் செப்பலிடப் பல மாதங்கள்
மரக்கலத் தச்சர்கள் வேலை செய்தாக
வேண்டும்.

சினைத்து கிடந்த பாய் மரங்களி
டையே சிக்விழ்ந்த புலிக்கொடியை
இளவரசர் எடுத்துப் பார்த்தார். அது
அவருக்குமிக்கமானபேதரினையை அளித்
து என்று நன்றியுத் தெரிந்தது.

"பூங்குழலி! நீ பார்த்த கப்பல்களில்
ஒன்றுதானா இது?" என்று கேட்டார்.

"அப்படித்தான் தோன்றுகிறது.
இன்னொரு கப்பல் அடியோடு முழு
கித் தொலைந்து போய்விட்டது போலி
ருக்கிறது!" என்றான் பூங்குழலி. அவ

அய்யர் கல்கி

சூட்டை ரூலில் குறுகலம் தொனித்
திது.

“என்ன இயல்பு உற்சாகம்?”
என்று இளவரசர் கேட்டார்.

“தங்களைச் சிறைப் படுத்திக்
கொண்டுபோவதற்கு வந்த கப்பல்கள்
முழுதித் தொலைத்து போனார்கள் எனக்கு
உற்சாகமாக இராது?” என்றான்
பூங்குழலி.

“தீ உற்சாகப்படுவது தவறு. சமுத்
திர குமாரி! ஏதோ விபரீதமாக நடந்து
போயிருக்கிறது. புலிக்கொடி தாங்
கிய மரக்கலத்துக்கு இந்தக் கதி நேர்ந்
தது எனக்கு வேதனை அளிக்கிறது.
இது எப்படி நேர்ந்தது என்றும் தெரிய
வில்லை. இதில் இருந்த வீரர்களும்
மாலுமிகளும் என்ன ஆனார்கள்?
அதை நினைத்தால் என் மனம் மேலும்
குழம்புகிறது. இன்னொரு கப்பல்
முழுதிப் போய் இருக்க வேண்டும்
என்று சொல்லுகிறாயா?”

“முழுதிப் போயிருக்கலாம் என்று
சொல்லுகிறேன். முழுதிப் போயிருந்
தால் ரொம்ப நல்லது.”

“நல்லதில்லவேயில்லை. அப்படி ஒரு
நாளும் இராது. இந்தக் கப்பலின் கதி
யைப்பார்த்துவிட்டு இன்னொரு கப்பல்
அப்பால் நிறையத் தண்ணீர் உள்ள
இடத்துக்குப் போயிருக்கலாம். இந்தக்
கப்பல் ஏன் இயல்பு உற்சாகம் காரணமில்
வந்திருக்க வேண்டும் என்றும் தெரிய
வில்லை. சோழ நாட்டு மாலுமிகள்
ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கப்பல்
விட்டுப் பழக்கமுள்ள பரம்பரையில்
வந்தவர்கள். அவர்கள் இத்தகைய
தவறு ஏன் செய்தார்கள்? எப்படியும்
இதிலிருந்தவர்கள் தப்பிப் பிழைத்தி
ருக்க வேண்டும். ஒன்று மற்றக் கப்ப
லில் ஏறிப் போயிருக்க வேண்டும்.
அல்லது அக்கம்பக்கத்தில் எங்கே
யாவது இருக்க வேண்டும்! வா!
போய்ப் பார்க்கலாம்!”

“எங்கே போய்ப் பார்க்கப்பது. இள
வரசே! சூரியன் அஸ்தமித்து நாலா
புறமும் இருள் குழித்து வருகிறதே!”
என்றான் பூங்குழலி.

“சமுத்திரகுமாரி! உன் படகை
எங்கே விட்டு வந்தாய்?”

“என் படகு ஏறக்குறைய இந்த
ஆற்றின் நடுமத்தியில் அல்லவா இருக்
கிறது? பாண்டிய வந்தபடியால், அது

வும் தீவகன் பாண்டியச் செலுத்திய
படியால், இயல்பு உற்சாகம் வந்து
விட்டோம். படகில் ஏறியிருந்தால் நன்
னிரவுக்குத்தான் இங்கு வந்திருப்
போம்.”

“சரி! தன்ருக இருட்டுவதற்குள்
இந்த நதிக்கரை யோரமாகப் போய்ப்
பார்க்கலாம் வா! இங்குள்ள மரங்கள்
கடல் தன்ருய்த் தெரியாமல் மறைக்
கின்றன. ஒருவேளை இன்னொரு கப்
பலக் கடலில் சற்றுத் தூரத்தில்
கொண்டு போய் நிறுத்தியிருக்கலாம்
அல்லவா?”

யாண்டிய அங்
கேயே விட்டு
விட்டு இருவ
ரும் நதிக்கரை
யோரமாகக்
கடல் தோக்

கிப் போனார்கள். சீக்கிரத்திலேயே
கடற்கரை வந்துவிட்டது. கடலில்
அமைதி குடிகொண்டிருந்தது. அங்கு
என்பதற்கு அறிஞரியும் இல்லை. கண்
னுக்கெட்டிய தூரம் ஒரு பச்சை
வரிணைத் தகடாகத் தோன்றியது. கட
லின் பச்சை நிறமும் வானத்தின் மங்
கிய நீலநிறமும் வெகு தூரத்திற்கு அப்
பால் ஒன்றுக்கொன்று.

மரக்கலமோ, படகோ ஒன்றும்
தென்படையிலும், ஒன்றிரண்டு பற
வைகள் கடலிலிருந்து கரையை நோக்
கிப் பறந்து வந்தன. அயல்பு உற்சாகம்!

சிறிதுநேரம் அங்கே நின்று நாலா
புறமும் கற்றிச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு,
“சரி! புதைந்த மரக்கலத்துக்குப் போக
லாம்!” என்றார் இளவரசர்.

இருவரும் வந்த வழியே திரும்பி
தடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

“பூங்குழலி! நீ எனக்குச் செய்த உத
வியை என்னும் மறக்க மாட்டேன்.
ஆனால் இங்கே நாம் பிரித்துவிட
வேண்டியதுதான்” என்றார் இளவர
சர்.

பூங்குழலி மெனமாயிருந்தான்.
நான் சொல்கிறது காதுல் விழுந்
ததா? அத்தப் புதைந்த கப்பலிலேயே
நான் காத்திருக்கத் தீர்மானித்து விட்
டேன். சேநாதிபதி முதலியவர்கள்
எப்படியும் இந்த இடத்தைத் தேடிக்
கொண்டு வந்து சேர்வார்கள். அவர்

கனூடன் கலந்தாலோசித்து மேலே செய்வ வேண்டியதைப் பற்றி முடிவு செய்வேன். ஆனால் உனக்கு இனி இங்கே வேலை இல்லை. உன் படகைத் தேடிப் பிடித்துப் போய்விடு. என் தந்தையைப் பற்றி நான் கூறியதை நினையில் வைத்துக் கொள்....."

பூங்குழலி தயங்கி நின்றான். அங்கிருந்த மரம் ஒன்றின் மீது சாய்ந்தான். அதன் நாழந்த கீளை ஒன்றை அவன் பிடித்துக் கொண்டான்.

"என்ன, ச மு த் தி ர கு ம ா ரி? என்ன?"

"ஒன்றுமில்லை. இளவரசரே! இங்கேயே தங்குகிறேன். விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன், போய் வாரங்கள்!"

"கோபமா, பூங்குழலி!"

"கோபமா? தங்குகிறேன் கோபம் கொள்ள இந்தப் பேதைக்கு என்ன அதிகாரம்? அவ்வளவு அகம்பாவம் தான் அடைந்து விடலில்லை."

"பின்னர், ஏன் திரென்று இங்கே நில்லு விட்டாய்?"

"கோபம் இல்லை, ஐயா! களைப்புத் தான்! நான் உறங்கி இரண்டு நாள் ஆகிறது. இங்கேயே சற்றுப் படுத்திருந்துவிட்டு என் படகைத் தேடிக்கொண்டு போகிறேன்."

அது பெண்ணுமிக்கு மறுதான். ஆனகயால் அச்சமயமேழைக் கடலில் சந்திரன் உதயமாகிக் கொண்டிருந்தது. இரண்டொரு மங்கிய கிரணங்கள் பூங்குழலியின் முகத்திலும் விழுந்தன.

இளவரசர் அந்த முகத்தைப் பார்த்தார். அதில் ருடிக்கொண்டிருந்த சோர்வையும் களைப்பையும் பார்த்தார். கண்கள் பஞ்சடைந்து இமைகள் தாமா கழடிக்கொண்டவதையும் பார்த்தார்.

சந்திரன் உதயமாகும் போது செந்தாமரை ரூபத்தில் இயற்கைதான். ஆனால் பூங்குழலியின் முகத்தாமரை அப்போது ரூபித்தது என்று மட்டும் சொல்வதற்கில்லை. அது வாடிவதங்கிச் சோர்ந்து போயிருந்தது.

"பெண்ணே! தூங்கி இரண்டுநாளா யிற்று என்னுமே? சாப்பிட்டு எந்தவித நான் ஆகிறது?" என்றார்.

"சாப்பிட்டும் இரண்டு நாளைக்கு மேல் ஆகிறது. தங்கனூடன் இருந்த

வரையில் பசியே தெரியவில்லை."

"என்னுடன்தனத்தை என்னவென்று சொல்வது? இன்று பகல் நாங்கள் எல்லாரும் வயிறு புடைக்க விரும்புகிறோம். 'நீ சாப்பிட்டாயா?' என்று கூடக் கேட்கத் தவறி விட்டேன்! வா! பூங்குழலி! என்னுடன் அந்தப் புதைத்த கப்பலுக்கு வா! அந்நிலை தானியங்கள் சிதறிக் கிடந்ததைப் பார்த்த ஞாபகம் இருக்கிறது. அந்தத் தானியங்களைத் திரட்டி இன்று இரவு கூட்டாஞ்சோறு சமைத்து உன் போம். சாப்பிட்ட பிறகு நீ உன் வழியே போகலாம்....."

"ஐயா! சாப்பிட்டால் உடனே அங்கேயே படுத்துத் தூங்கி விடுவேன். இப்போதே கண்ணைச் சற்றுவிறது."

"அதனால் என்ன? நீ அந்தப் புதைத்த கப்பலில் திம்மதியாகப் படுத்துத் தூங்கு! நானும் வானையும் கரையிலிருந்து காவல் காக்கிறோம். பொழுது விடிந்ததும் நீ உன் படகைத் தேடிப் போ!"

இவ்விதம் சொல்லி இளவரசர் பூங்குழலியின் கரத்தைப் பற்றி அவனைத் தாங்குவார் போல நடத்தி அழைத்துக் கொண்டு சென்றார். உண்மையிலேயே அவருடைய கால் கள் தன்னாடின என்பதைக் கண்டார். அந்தப் பெண்ணின் அன்புக்கு நரேழு உலகிலும் இன்ன ஏது என்று எண்ணிய போது அவருடைய கண்களில் கண்ணீர் துளித்தது.

தைத்திருந்த உ ப் ப லுக்கு அ வ ர் உ ன் திரும்பி வந்து சேர்ந்த போது அக்கப்பலுக்குப் பின்னால் புதைக்கப்பட்டிருந்த கண்ணு

திருக்கிட்டார்கள். ஒருவேளை அந்தக் கப்பலுக்குச் சேர்ந்தவர்கள் எங்கேயாவது போயிருந்து திரும்பி வந்திருக்கலாம் அல்லவா? திரென்று அவர்கள் முன்னால் தோன்றினால் ஏதாவது ஒன்று டெக்க ஒன்று தேரிடக் கூடும். ஆனகயால் மென்மென் மென்மென் சத்த மிடாமல் சென்றார்கள். வெகு சமீபத்தில் அவர்கள் போன பிறகும் பேச்சுக் குரல் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. மறைவில் இருப்பவர்கள் யார், அவர்கள் எத்

தனை பேர் என்றும் தெரிவிக்கிறார். வன்னிக்கிழங்கு கடும் மணம் மட்டும் கம்மென்று வந்தது. பூங்குழலியின் நினைவை இப்போது இளவரசர் தனது அறிந்திருந்தபடியால் அவனது உடம்பைத் தீர்ப்பது முதல் காரியம் என்று கருதினார். ஆகையால் வந்தது வரட்டும் என்று கப்பலைச் சுற்றிக் கொண்டு அப்பால் சென்று பார்த்தார். அங்கே அடுப்புமூட்டிக் கணைப்பதற்கு வற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருந்தது ஒரு பெண்மணி என்று தெரிந்தது. யார் அந்தப் பெண்மணி என்பதும் அடுத்த கணத்திலேயே தெரிந்து போயிற்று. அந்த மூதாட்டி இவர்களைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இவர்களை எதிர்பார்த்தவனாகவே தோன்றியது. வாய்ப்பேசிக் உதவியின்றி இவர்களை அம் மூதாட்டி வரவேற்றார். சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் அமுதும் படைத்தான். பழையாறை அரண்மனையில் அருந்திய இராஜ போகமான விருந்துகளை வெல்லாம் காட்டிலும் இம்மூதாட்டி அளித்த வரகரிசிச் சோறும், வன்னிக்கிழங்கும் கவை மிகுந்ததாக இளவரசருக்குத் தோன்றியது.

சாப்பிட்ட பிறகு மூன்று பேரும் கப்பலின் தளத்துக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். சந்திரன் இப்போது தனது மேலே வந்திருந்தான். கப்பலின் தளத்திலிருந்து பார்த்தபோது, கடலும் தொண்டைமாளும் ஒன்றுக்கே கலக்கும் இடமும் அதற்கு அப்பால் பரந்த கடலும் தெரிந்தன. மூன் மாலை இருள் வேளையில் பக்கைத் தாமிரத் தட்டைப் போல் தோன்றிய கடல் இப்போது பொக் வண்ண நிலாவின் பிரணங்கனினால் ஒளி பெற்றுத் தங்கத் தட்டாகத் திகழ்ந்தது.

அவர்கள் இரவில் நிறத்த வெளியில் கற்றிலும் தீர் குழந்த இடத்தில் இருந்த போதிலும் புழுக்கத்தினால் உடம்பு வீயர்த்தது. காற்று என்பது வவவேமும் இல்லை. இதைப் பற்றி இளவரசர் பூங்குழலியிடம் கூறியதை அந்த மூதாட்டி எப்படியோ தெரிந்து கொண்டான். வானத்தில் சந்திரனைச் சுற்றி ஒரு சாம்பல் நிற வட்டம் ஏற்பட்டிருப்பதைக் கட்டிக் காட்டினான். "சந்திரனைச் சுற்றி வட்டமிட்டிருந்

தால் புலையும் மழையும் வரும் என்பதற்கு அடையாளம்" என்று பூங்குழலி விளக்கிக் கூறினான். "புயல் வருகிற போது வரட்டும்; இப்போது கொஞ்சம் காற்று வந்தால் போதும்!" என்று இளவரசர். பிறகு அந்த மூதாட்டி எப்படி அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அங்கு வந்து சேர்ந்திருக்க முடியும் என்று தமது வியப்பைத் தெரிவித்தார். "என் அத்தைக்கு இது ஒரு பெரிய காரியம் அல்ல; இதைவிட அதிகமான காரியங்களை அவர் செய்திருக்கிறார்!" என்று பூங்குழலி. "மேலும் தங்கனிடம் அவருக்கு இருக்கும் அன்புக்கு அளவே இடையாது. அன்பின் சக்தியினால் எதைத்தான் சாதிக்க முடியாது?" என்று.

இந்தப் பேச்சையும் அந்த மூதாட்டி எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு பூங்குழலியின் முகத்தை நிரப்பி ஒரு நிமிசக்கட்டிக் காட்டினான். அங்கே அவர்கள் ஏறி வந்த யானை நின்று கொண்டிருந்தது. அதற்குப் பக்கத்தில் கம்பிரமான உயர்த்த சாதிக்குகிற ஒன்று நின்றதைக் கண்டு இருவரும் அதிசயித்தார்கள்.

"இந்தக் குகையின் மீது ஏறி இவர் வந்தாரா என்ன? இவருக்குக் குகை ஏறத் தெரியுமா?" என்று இளவரசர் வியப்புடன் கேட்டார்.

"அத்தைக்குத் தெரியாது ஒன்றும் இல்லை. குகை ஏற்றம், யானை ஏற்றம் எல்லாம் தெரியும். படகு வளிக்கத் தெரியும். சில சமயம் காற்றில் ஏறிப் பிரயாணம் செய்வாரோ என்று நினைக்கத் தோன்றும். அவ்வளவு சீக்கிரம் ஓர்டத்திலிருந்து இன்னொரு இடம் வந்து விடுவார். எப்படி வந்திருக்க முடியும் என்று தமக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும்.

ளவரசர் அப்போது வேறொரு ஆச்சரியத்தின் மூல்கிரித்தார். கரையில் மேய்ந்து கொண்டிருந்த குகையின்

கம்பிரத் தொற்றத்தான் அவருக்கு அந்த கையை வியப்பை உண்டாக்கியது.

"அர்பு நாட்டில் வளரும் உயர்த்த சாதிக்கு குகைகளில் மீள உயர்த்த

குதிரையல்லவா இது? எப்படி இங்கே வந்தது? எப்படி இந்த மூதாட்டிக்குக் கிடைத்தது? என்று தமக்குத் தாமே சொல்லிக் கொண்டார்.

பூங்குழலி சமிக்ஞை பாண்டியினால் இதைப் பற்றி ஊமை ராணியிடம் கேட்டாள். (ஆம்; 'ஊமை ராணி' என்று இலி நாம் அந்த மூதாட்டியை அழைக்கலாம் அல்லவா?) 'யானை இறவு'த் துறைக்குப் பக்கத்தில் இந்தக் குதிரை கடலிலிருந்து களையேறியது என்றும், களையேறியதும் தெறி கெட்டுப் பிரமித்து நின்று கொண்டிருந்ததென்றும், ஊமை ராணி அதை அன்புடன் தட்டிக் கொடுத்து வசப்படுத்தி அதன் மேல் ஏறிக் கொண்டு வந்ததாகவும் தெரியப்படுத்தினாள். இதைக் கேட்ட இளவரசரின் விடையுமே அநிகமாயிற்று.

பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே பூங்குழலியின் கண்ணீர்துளிகள் மூடிக்கொள்வதை இளவரசர் கவனித்தார். "முன்னமே தூக்கம் வருகிறது என்று சொன்னாய். நீ படுத்துக் கொள்!" என்றார். அப்படிச் சொன்னதுதான் தாமதம்; பூங்குழலி அவ்விடமிருந்து சற்று விலகிச் சென்று படுத்துப் பக்கத்தில் கிடந்த கப்பல் பாய் ஒன்றை எடுத்துப் போர்த்திக்கொண்டாள். படுத்தவிரிசு நேரத்துக்கெல்லாம் தூங்கிப் போனாள். அவள் மூச்சுவிட்டதோரணியிலிருந்து அவள் தூங்கிவிட்டாள் என்று தெரிந்தது.

ஆனால் தூக்கத்திலேயே அவளுடைய மாயமெல்லிய குரலில்

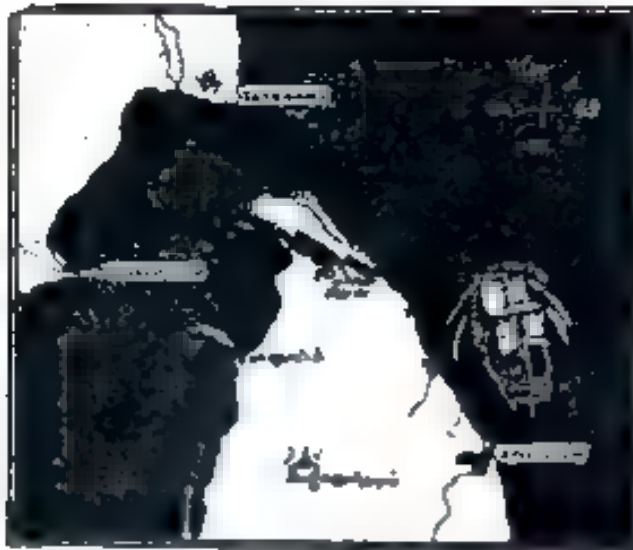
பாட்டு ஒன்றை முணுமுணுத்தது.

“அலைகடலும் ஒய்ந்திருக்க
அசுக் கடல்தான் பொய்துவதேன்?”

ஆகா! இதே பாட்டை வந்தியத்தேவன்
தேற்று அடிக்கடி முனகிக் கொண்டிருந்
தான்! இவளிடந்தான் சுற்றுக் கொண்
டான் போலும். மற்றொரு ச ம ய ம்
சமுத்திரகுமாரி விழித்துக் கொண்டிருக்
கும்போது பாட்டு முழுவதையும் பாடச்
சொல்லிக் கேட்க வேண்டும் என்று இள
வரசர் எண்ணினார். உடனே ஊமைராணி
விடம் அவர் கவனம் சென்றது. ஆகா!
எல்லாருக்குத்தான் சிவ சமயம் அசுக்கடல்
பொங்குகிறது; தெஞ்சகம் விம்முகிறது!
ஆனாலும் வாய்நிறந்து தன் உணர்ச்சிகளை
என்றும் வெளியிட முடியாத இந்த மூதாட்
டியின் உள்ளக் கொந்தளிப்புக்கு உவ
மானம் ஏது? எத்தனை ஆசாபாசங்கள்,
எத்தனை மகிழ்ச்சிகள், எத்தனை துயரங்கள்,
எவ்வளவு கோபதாப ஆத்திரங்கள் எல்லா
வற்றையும் இவள் தன் உள்ளத்திலேயே
அடக்கி வைத்திருக்கிறாள்? எத்தனை கால
மாக அடக்கி வைத்திருக்கிறாள்?.....

ஊமை ராணி இடம் பெயர்ந்து இள
வரசரின் அருகில் வந்து அமர்ந்தாள்.
அவருடைய தலை மயின் ர அன்புடன்
கொதிவிட்டாள். அவருடைய இரண்டு
கன்னங்களையும் பூவைத் தொடுவதைப்
போல் தன் வலிய வைரமேழிய சுரங்கரி
னில் மிகுதுவாகத் தொட்டுப் பார்த்தாள்.
இளவரசருக்குச் சுற்று நேரம் என்ன செய்
வது என்றே தெரியவில்லை. பிறகு அந்த
மூதாட்டியின் பாதங்களைத் தொட்டுத் தம்
கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டார். அவள்
அந்தக் சுரங்களைப் பிடித்துத் தன் முகத்தில்
வைத்துக் கொண்டாள். இள
வரசருடைய சுரங்கள் விரை
வில் அந்தப் பெண்ணரசியின்

கண்ணில் பெருமிய நீரால் நனைத்து
சரமாயின.

ஊமை ராணி சமீக்கலையினால்
இளவரசரையும் படுத்து உறக்கச்
சொன்னாள். தான் காவல்குட்ப்பதாக
வும் கவலைவின்றித் தூங்கும்படியும்
சொன்னாள். இளவரசருக்குத் தூக்கம்
வரும்என்றுதோன்றவில்லை. ஆயினும்
அவளைத் திருப்தி செய்வதற்காகப்
படுத்தார். படுத்து வெகுநேரம்வரை
யில் அவர் உள்ளக் கடல் கொத்த
ளித்துக்கொண்டிருந்தது. பிறகுபெனி
யில் சிறிது குளிர்த்த காற்று வந்தது.
உடல் குளிரவே உள்ளம் குலிந்தது;
இலேசாக உறக்கமும் வந்தது.

னால் உறக்கத்திலும்
இளவரசரின் மனம்
அமைதியறவில்லை.
பற்பல விசித்திர
மான கனவுகள்
கண்டார். அரபு

நாட்டுச் சிறந்த குறரை ஒன்றின்மீது
ஏறி வான் வெளியில் பிரயாணம்
செய்தார். மேக மண்டலங்களைக்
கடந்து வானுலகில் புகுந்தார். அங்கே
தேவேந்திரன் அவரை ஐராவதத்தில்
ஏற்றி அழைத்துச் சென்றான். தன்னு
டைய இரத்தினச் சிங்காதனத்தில்,
அவரை உட்காரச் சொன்னான். "ஓ!
இது எனக்கு வேண்டாம். இந்தச்
சிங்காதனத்தில் என் பெரிய தாயார்

ஊமை ராணியை ஏற்றி
வைக்க விரும்புகிறேன்"
என்று இளவரசர் சொன்
னார். தேவேந்திரன்
சிரித்து, "அவன் இங்கே
வரட்டும். பிறகு பார்க்க
லாம்" என்றான். தேவேந்
திரன் இளவரசருக்குத்
தேவாமிர்தத்தைக்
கொடுத்துப் பருகச்
சொன்னான். இளவரசர்
அருந்திப் பார்த்து
விட்டு, "ஓ! இது
காவேரித் தண்ணீர்
போல் அய்வளவு நன்றா
யில்லையே?" என் னார்.
தேவேந்திரன் இளவர
சரை அந்தப்புரத்துக்கு
அழைத்துப் போனான்.

அங்கே தேவமகனார் பலர் இருந்தார்
கள். இத்திராணி இளவரசரைப்
பார்த்து "இந்தப் பெண்களுக்குள்ளே
அழகில் சிறந்தவள் யாரோ அவளை
தீர்மானத்து கொள்ளலாம்" என்றான்.
இளவரசர் பார்த்து விட்டு, "இவர்
களில் யாரும் பூங்குழலியின் அழகுக்கு
அருகிலும்வரமாட்டார்கள்" என்றார்.
திகரென்று இத்திராணி இளைய
பிராட்டியாக மாறினாள். "அருள்
மொழி! என் வானதிலை மறந்து விட்
டாயா?" என்று கேட்டான். இளவர
சர் "அக்கா! அக்கா! எத்தனை நாளைக்கு
என்னைத் துடிக்கையாக வைத்திருக்கப்
போகிறாய்? உன்னுடைய அன்பின்
சிறையைக் காட்டிலும் பழுவேட்டரை
யரின் பாதாளச் சிறை மேல்! என்னை
விடுதலை செய்! இல்லாவிட்டால்
விராட ராஜனுடைய புதல்வன் உத்தர
குமாரனைப் போல் என்னை அரண்
மனைவிலேயே இருக்கச் செய்துவிடு.
ஆடல் பாடல்களில் காலங்கழித்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்" என்றார்.
இளையபிராட்டி குத்தவை தன் பலமுச்
செய்விதழ்களில் காத்தன் மலரை
யொத்த வீரலை வைத்து அவரை விபப்
புடன் தோக்கினாள். "அருள்மொழி!
தீ ஏன் இப்படி மாறிப் போய்விட்
டாய்? யார் உன் மனத்தைக் கெடுத்
தார்கள்? ஆம், தம்பி! அன்பு என்பது
ஓர் அடிமைத்தனம்தான். அதற்கு நீ
கட்டுப்பட்டுத்தான் ஆக வேண்

முன்" என்றான். "இல்லை, அக்கா! இல்லை! நீ சொல்வது தவறு. அடிமைத் தனம் இல்லாத அன்பு உண்டு. உனக்கு அதைக் காட்டட்டுமா? இதோகூப்பிடுகிறேன். பாரி!..... பூங்குழலி! பூங்குழலி! இங்கேவா!" என்று கூறினார்.

ல ப ல
வென்று
பொழுது
விடியும்
சமயத்தில்
பூங்குழலி

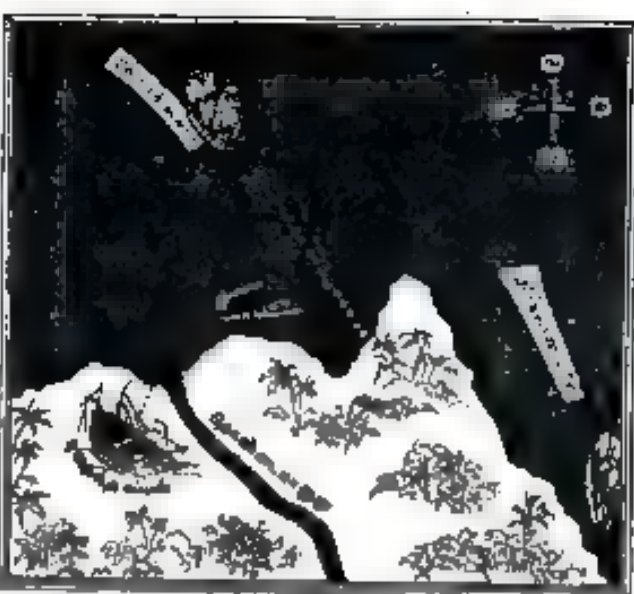
குதிரையின் காலடிச் சத்தம் கேட்டு விழித்துக் கொண்டான். கணம

ராணி குதிரைமேல் ஏறிப் புறப்படுவதைப் பார்த்தான். அவனைத் தடுப்பதற்காக எழுந்து ஓடினான். அவன் கப்பலிலிருந்து இறங்கிக் கரைக்குச் செல்வதற்கு முன்னால் குதிரை பறந்து சென்று விட்டது.

உதய நேரம் மிக்க மனோகரமாக இருந்தது. பூங்குழலியின் உள்ளத்தில் என்னுமில்லாத உற்சாகம் தழும்பியது. அங்கிருந்தபடியே கப்பலின் மேல் தளத்தைப் பார்த்தான். இளவரசர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். பூங்குழலி நதிக்கரையோரமாகப் பறவைகளின் இனிய கானத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு நடந்தான். ஒரு மரத்தின் வளைந்தகிளையில் ஒரு பெரியராட்சதக் கிளி உட்கார்ந்திருந்தது. பூங்குழலியைக் கண்டு அது அஞ்சவில்லை. "எங்கே வந்தாய்?" என்று கேட்பது போல் அவளை உற்றுப் பார்த்தது.

"கிளித் தொழி! இன்னும் சற்று நேரத்துக்கெல்லாம் இளவரசர் இங்கிருந்து போய் விடுவார். பிறகு எனக்கு நீதான் துணை. என்னோடு பேசுவாய் அல்லவா?" என்று பூங்குழலி கேட்டான்.

அச்சமயம் "பூங்குழலி! பூங்குழலி!" என்ற குரல் கேட்டது. முதலில் கிளிதான் பேசுகிறது என்று நினைத்தான். இல்லை; குரல் கப்பலிலிருந்து வருகிறது என்று உணர்ந்தான். இளவரசர் அழைக்கிறார் என்று

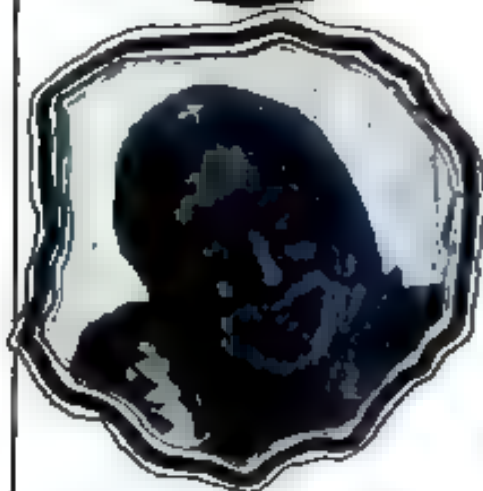
அறிந்து குதித்தோடினான். ஆனால் கப்பல் மேல் ஏறிப் பார்த்த போது இளவரசர் இன்னமும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார். பூங்குழலி அவர் அருகில் சென்ற போது அவருடைய வாய் மீண்டும், "பூங்குழலி! பூங்குழலி!" என்று முணுமுணுத்தது. உடல் புனகாங்கிதம் கொண்ட அப்பெண், இளவரசரின் அருகில் சென்று அவருடைய நெற்றியைத் தொட்டு எழுப்பினான்.

இளவரசர் உறக்கமும் கனவும் கலைந்து எழுந்தார். சித்தத்திசையில் சூரியன் உதயமாகிக் கொண்டிருந்தான். பூங்குழலியின் முகம் மலர்ந்த செந்தாமரையைப் போல் பிரகாசித்தது. "என்னை அழைத்தீர்களே, எதற்கு?" என்று கேட்டான். "உன் பெயரைச் சொல்லி அழைத்தேனா, என்ன? தூக்கத்தில் ஏதோ பேசியிருப்பேன். நீ நேற்றிரவு தூங்கிக் கொண்டே பாடினாயே! நான் தூக்கத்தில் பேசக் கூடாதா?" என்றார்.

இளவரசர் குதித்து எழுந்தார். "ஓகோ! இத்தனை நேரமாக தூங்கி விட்டேன்! பெரியம்மா எங்கே?" என்று

கேட்டுச் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தார். அந்த மூதாட்டி அதிகாலை யில் குதிரை

பிழ்வார்கள் விஞ்ஞாபரமாகப் பாடி வைத்திருக்கிறார்கள். நாகுவர் விஷ பரமாகப் பாடினார்கள். வேதத்தில் வாகு தெய்வக்களையும் ஒரே மாதிரி விடுத்திருக்கச் செய்திருக்கிறது. உபநிஷத்து என்ன போனாலும், அங்கே தெய்வக்களைப் பற்றி அதிகம் பேச்சில்லாமல் எவ்வளவு ஆதார தத்துவமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. இங்கே திருவள்ளுவரை எடுத்துக் கொண்டால் அவர் தெய்வம், தன்மை இவைகளைப் பற்றி, வைதிக சம்பிரதாயப்படியே

சொல்லியிருந்தாலும், அதை விட சொம்ப அதிகமாக தர்மங்கள், தன்மெதிகள் (morals, ethics) இவற்றையே சொல்வதால், இன்னொரு பக்கம் திருமூலரைப் பார்த்தால், அங்கே ஸ்வாமி பக்தி என்பதை விடப் பிராணியாமம், தியானம், தாரணம், ஸமாதி இவ்வாறு யோக சமாசரங்கள் தான் நிறைவு வகுவின்றன. 'இப்படி ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொன்றைச் சொன்னால் எதை எடுத்துக் கொண்டுவது?' என்று எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் தப்பிவிடும். நாம் எடுத்துக் கொண்டதைத் திறிவிடவே விட்டால், அதையே நம்பிக்கை யோடு பிடித்துக் கொண்டு போய்க் கொண்டேயிருந்தால் முடிவில் எது பரமார்த்த சத்தியமோ அதையே அடைந்து விடுவோம். ஆரம்பத்தில் இவை வேறு வேறு வழியாகத் தொன்றினாலும் முடிவில் எல்லாம் கொண்டு சேர்க்கிற இடம் ஒன்றுதான்.

தெய்வ குறையும் திருநான்மறை முடியும் மூலர் தமிழும் முனிவொழியும்—மேனவன் திருவாசகமும் திருமூலர் சொல்லும் ஒருவாசகம் என்றது உணர்.

எவ்வாறோ, அவரவரின் குறி விதித்தி ரத்தனப் பொறுத்து ஒரே பரமார்த்தம் தத்துவத்தில் கொண்டு சேர்க்காற்பட்டவை தான். எத்தனையாலும் ஒரே சமுத்திரத்தில் போய் விடுகிற மாதிரி.

— ஜகத்குரு காஞ்சி காமகோடி, ஸ்ரீ சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள்.

ஏறிப் போய் விட்டதைச் சமுத்திர சூமாரி கூறினான்.

"நல்ல காரியம் செய்தான் சமுத்திர சூமாரி! உன் களைப்புத் தீர்த்து விட்டதாகக் காண்கிறது. நீயும் இனி விடை பெற்றுக் கொள்ளலாம். என் நண்பர்கள் வரும் வளையில் நான் இங்கேயே இருக்க வேண்டும். அதுவரை இந்தக் கப்பலில் சோதித்துப் பார்க்கப்போகிறேன்!" என்றார்.

பூங்குழலி, "அதோ! அதோ!" என்று கட்டிக் காட்டினான். அவன் காட்டிய திசையை இளவரசர் நோக்கினார். கடலில் வெகு தூரத்தில் ஒரு பெரிய மரக்கலம் தெரிந்தது. கடற்கரையோரமாக ஒரு சிறிய படகுவருவதும் தெரிந்தது. படகிலே ஐந்தாறு பேர் இருந்தார்கள்.

"ஆகா! இப்போது எல்லா விவரங்களும் தெரிந்து போய்விட்டும்!" என்

ார் இளவரசர்.

நாம் அங்கிருப்பது தெரியாமல் ஒருவேளை படகு கடற்கரையோடு போய்விடலாம் என்று இளவரசர் அஞ்சினார். ஆகையால் உடனே புதைத்த கப்பலிலிருந்து சிறிதற்குத் திடுக்கெளியோரமாகக் கடற்கரையை நோக்கிச் சென்றார். பூங்குழலி அவரைத் தொடர்ந்து சென்றான். யானையும் அவர்களைப் பின் தொடர்ந்து அசைத்தாடிக் கொண்டு சென்றது.

டற்கரையிலே போய் நின்றார்கள். மரக்கலம் அவர்களைவிட்டுத்தூரத் தூரப் போய்க் கொண்டிருந்தது. படகு அவர்களை நெருங்கி நெருங்கி வந்துகொண்டிருந்தது.

முதலில் பின்னால் ஒதுங்கி நின்ற

பூங்குழலி ஆர்வம் காரணமாகச் சிறிது நேரத்துக்குள் முன்னால் வந்து விட்டான்.

இளவரசருடைய மனக்கவலைகளுக்கிடையே பூங்குழலியின் ஆர்வம் அவருக்குக் களிப்பை ஊட்டியது. அவர் முகத்தில் குறுநகை தழும்பியது. அவர் மனக்கவலை கொள்ளக் காரணங்களும் திறைய இருந்தன. தூரத்திலே போய்க் கொண்டிருந்த கப்பலில் தாமும் பேராவிருக்க வேண்டும் என்றும் அது தன்னை விட்டு விட்டுத் தூர தூரப் போய்க் கொண்டிருந்ததாகவும் அவருக்குத் தோன்றியது. அதுமட்டும் அன்று. கிட்ட நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்த படகிலே ஓர் ஆள் குறைவாக இருந்ததாகக் காணப்பட்டது. இருக்க வேண்டிய ஒருவர் அதில் இல்லை. ஆம்; அதோ சேநாதிபதி இருக்கிறார்; திருமலை யப்பர் இருக்கிறார்; உடன் வந்த வீரர்கள் இருக்கிறார்கள்; படகோட்டிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த வாணர் குலத்து வாலிபனை மட்டும் காணோம். வல்லத்தரையன் எங்கே? அந்த உற்சாகபுருஷன், அனகாயகுரன், அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்த வீரன், இளைபிராட்டி அனுப்பி வைத்த அந்தரங்கத் தூதன் எங்கே?..... இரண்டு நாள் தான் பழகியிருந்த போதிலும் இளவரசருக்கு நெடுநாள் பழக்கப்பட்ட தன் பன் போல் அவன் ஆகியிருந்தான். அவனுடைய குணத்தையங்கள் அவ்வளவாக இளவரசருடைய மனத்தைக் கவர்ந்திருந்தன. அவனைப் படகில் காணாததும் அரிதில் கிடைத்த பாக்கி வத்தை இழந்தது போல் இளவரசருக்கு வேதனை உண்டாயிற்று.

படகு இன்னும் நெருங்கிக் கரை யோரம் வந்ததும் சேநாதிபதி முதலிய

வர்கள் தாலிக் கரையில் குதித்தார்கள். சேநாதிபதி புதி லீக்கிரமகேசரி ஓடிவந்து இளவரசரைக் கட்டிக் கொண்டார்.

"ஐயா! நல்ல காரியம் செய்தீர்கள்! எங்களை இப்படித் ததிகவங்க அடிக்கலாமா?... யானையின் மதம் எப்படி அடங்கிற்று? இந்தப் பொல்லாத யானை இப்போது எவ்வளவு சாதுவாக நின்று கொண்டிருக்கிறது!..... இளவரசே! எப்போது இங்கே வந்து சேர்ந்தீர்கள்? பழுவேட்டரையர்களின் கப்பல்களைப் பார்த்தீர்களா? அவை எங்கே?" என்று கொடும்பாளூர்ப் பெரிய வேளார்கேள்விமாரி பொழிந்தார்.

"சேநாதிபதி! எங்கள் கதையைப் பின்னால் சொல்கிறேன். வந்தியத்தேவர் எங்கே? சொல்லுங்கள்!" என்றார்.

"அந்தத் துடுக்குக்காரப் பிள்ளை அதோ போகிற கப்பலில் போகிறான்!" என்று சேநாதிபதி தூரத்தில் போய்க் கொண்டிருந்த கப்பலைக் காட்டினார்.

"ஏன்? ஏன்? அது யாருடைய கப்பல்? அதில் ஏன் வந்தியத்தேவர் போகிறார்?" என்று இளவரசர் கேட்டார்.

"ஐயா! எனக்குப் புத்தி ஒரே கலக்க மாயிருக்கிறது. இந்த வைஷ்ணவனைக் கேளுங்கள்! இவனுக்கு உங்கள் சமராசாரமும் அந்த வாலிபன் கபாலமும் தெரிந்திருக்கிறது!" என்றார்.

இளவரசர் ஆழ்வார்க்கடியானைப் பார்த்து, "திருமலை! வந்தியத்தேவர் ஏன் அக்கப்பலில் போகிறார்? தெரிந்தால் சீக்கிரம் சொல்லுங்கள்!" என்றார்.

(தொடரும்)

திருடன் 1: அண்ணா உங்க எதிர்காலத் திட்டம் என்ன...?

திருடன் 2: பாம்போகட்டும், விசுவம் கிடைக்கட்டும், உங்க பேங்கைகளை கொள்ளையடிக்கக் காட்டறேன்!

— கரடிதனம் ஜெயபாரதிப்பிரகா.

“கருங்கு கிரகங்ககி சிசுநீருளி; கருங்கு கிரகங்க திரும்புகனா!”

இசை என்பது மொழி, இவ் வேறுபாடுகளைக்
கடத்தது; ஒரு நாட்டின் ஒருமைப்பாட்டுக்கு மட்டு
மின்றிச் சர்வதேச ஒத்துழைப்புக்கும் தப்புறவுக்கும்
வழிவகுக்கக் கூடியது என்பதை அனுபவபூர்வமாக
உணர்ந்து எழுதுகிறார் ஜெர்மனியில் பணியாற்றி
விட்டுத் திரும்பியுள்ள அருளு சாஸிளம்...

ஜெர்மனி செல்வதற்கு விமானம்
ஏறிய போது குறைந்த தம்பிக்கையுடனும்
நிளைய சந்தேகத்துடனும் தான் இருந்தேன்.
எனக்கோ ஜெர்மன் மொழி பெயரளவுக்குத்
தான் தெரியும்; என்னிடம் கர்நாடக இசை
கற்றுக் கொள்ள இருந்த மாணவர்களுக்கோ
இந்திய, ஆங்கில மொழிகள் புரியாததோடு
இந்திய இசை பற்றி இம்மியளவு அறிவுகூடக்
கிடையாது. நடப்பது நடக்கட்டும் என்ற
நதரியத்தில் — கர்நாடக இசையில் எனக்
கிருந்த முறையான பதிற்சிகள் கச்சேரிகள்
செய்த அனுபவமும், ஆசிரியர் பதிற்சியில்
பெற்றிருந்த பி. ச. பட்டமும் எனக் கொடுக்
காது என்ற தென்பில் — விமானம் ஏறிவிட்
டேன்.

சில ஐரோப்பிய தாடுகளில் இந்திய இசை
என்றும் போது வரித்துவந்தானி இசையைத்
தான் குறிப்பிடுகிறார்கள். “சிறிர் தான் ஓர
ளவு பிரபலமடைத்திருக்கிறது. ஆனால்,
ஜெர்மனியில் தான் சந்தித்த மாணவர்

களுக்கு இந்த அளவுக்குகூடத் தெரிந்திருக்க
வில்லை. இது ஒரு வகையில் எனக்குச் சாதக்
மாகவே அமைந்தது. அடிப்படையிலிருந்து
ஆரம்பித்து, கர்நாடக இசையை முறையா
கப் பதிற்றுவிக்க முடிந்தது. அதற்கு முன்ன
தாக ஜெர்மன் மொழியில் சரளமாகப் பேச,
டேப்புகளின் உதவியுடன் பழகிக் கொண்
டேன்.

ஸ்கன் பதிற்சி வகுப்புகளில் தான் ஒரு
ராகத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆலாபினை செய்
வேன். ஆரம்பத்தில், கல்யாணி சங்கராபர
ணம் போன்ற மேளகர்த்தா ராகங்களைப்
பாடினேன். மாணவர்கள் மிகவும் கருத்துள்
றிக் கேட்டார்கள். பிறகு அந்த ராகங்களின்
கவரஸ்தானங்களைத் தங்கள் இசைக் கருவி
களில் மென்ம வாகித்தார்கள். ஏழு கவரஸ்
களையும் விதம் விதமான கவனவகையில் பிர
யோகித்துக் கற்பிணயாக வாசிக்க முடியும்
என்பதை அவர்களுக்கு ஆச்சரியத்தையும்
ஆனந்தத்தையும் அளித்தது. கற்பிணக்கும்

மனோதர்மத்துக்கும் இடமளிக்காத இளைப்பாணி அவர்களுடையது. எதிரே உள்ள 'தொடேஷின்'ப் பார்த்து அப்படியே வாசிக்க வேண்டும். எனவே கர்நாடக இளைப்பின் இந்த அம்சம் அவர்களை மிகவும் கவர்ந்தது. ஒரு ராகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே ஊத மணி களைக்காக வாசிப்பார்கள். இறுதியில் எல்லோரும் சேர்ந்து அதே ராகத்தை இளைப்பார்கள். அனாதக் கேட்டது எனக்கும் சரி, அவர்களுக்கும் சரி. ஓர் அற்புதமான அனுபவமாக இருந்தது.

கீர்த்தனைகளைச் சொல்லிக் கொடுத்த போது அவற்றின் அர்த்தத்தைத் தெரிந்து கொள்ள மிகுந்த ஆர்வம் காட்டினார்கள். எல்லாக் கீர்த்தனைகளிலுமே பத்தி உணர்வு மேலோங்கி இருப்பது அவர்களை ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியது. கற்பனை உயரங்களில்தாம் புதுத்தும் வயர்ச்சித்திரங்கள் அவர்களைப் புதிதாகச் சித்திக்கச் செய்தன. துரு-சிஷ்ய பாரம்பரியத்தை விவரிக்கக் கூடிய பல வாய்நிறையும் மீட. அதிகமாக அவர்களைக் கவர்த்த விஷயம் இத்தியர்களைப் பேசும் குறையும் பாடும் குறையும் ஒன்றாகவே இருப்பது தான். அவர்கள் இளைப்பில் அவ்விரண்டும் இரு வெவ்வேறு விஷயங்கள். இத்திய இளைக் கவலுர்கள் பாடும்போது இந்த வித்தியாசத்தைப் புழுத்தாததால் பாட கீர்த்தி மனத்தில் இளைப்பும் உணர்ச்சிகளும், பாவமும் அவரது ஆளுமையும் 'கே' பவனா நேரடியாகச் சென்று அடைகின்றன என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். 'இருக்கும்படி' கர்நாடக இளை இதயத்தைத் தொடுகிறது. நெகிழ்ச்சி செய்கிறது, மன அமைதியையும் சாந்தியையும் ஏற்படுத்துகிறது எல்லார்க்கும்.

கீர்த்தனம் பற்றி பெற்ற மாணவர்கள் எல்லோருமே மேற்கத்திய இளைப்பில் ஏற்கெனவே சிறந்த தெரிச்சி பெற்றிருந்தனர். எனவே துய்மைமையான இளைப்புப் பழகிய அவர்களுடைய செல்களுக்குள், அர்வுக்கும் கர்நாடக இளைப்பைக் கற்றுக் தருவது தான் பயந்தது போல் சிரமமாக இருக்கவில்லை. மேலும், ஒவ்வொரு மாணவருக்கும், ஓர் இளைக் கருவி வாலிக்கும் நிறையும் இருந்தது. பெருதவியாக அமைந்தது. பற்றியின் போது அவர்கள் கேட்ட, வெ கேள்விகள் அவர்களுடைய கர்ந்த நோக்கமும் அழித்த சித்தனைகளையும் வெளிப்படுத்தின:

- ஒரு ராகத்தைப் பாடுகையில், உங்கள் உணர்ச்சி எத்தனைவரால் இருக்கிறது?
- எவ்வளவு ராகங்கள் உள்ளன? புதிய ராகங்கள் படைக்கப்படுகின்றனவா?
- (ஓர் உணர்ச்சியைக் குறிப்பிட்டும்...) இந்த உணர்ச்சியை விவரிக்கும் ஒரு ராகத்தைப் பாட முடியுமா...?

போன்ற கேள்விகளை எழுப்பினார்கள். நெர்மனிக்கு என்னை அழைத்திருந்த கார்வன்ட்ஸ் (Minkowski & Searles) இளைப் பன்னியைப் பற்றி மாத காலத்துக்குத் தங்கள் மாணவர்களுக்குப் பற்றி அளித்தது

மிகுந்தா. முகதர சகோதரிகளிடம் கர்நாடக இளை பற்றி, கச்சேரிகள் செய்து வருபவர் அருண் சாவிராம். இவர் இளைப்பைப் பட்ட மேல் படிப்புப் படித்துள்ளதோடு ஆசிரியர் பதிலிப் பட்டமும் பெற்றவர். கடந்த டிசம்பரில் நடந்த விழவில் அகாடமி இளை விழாவின்போது தொடங்கப் பட்ட கதற்காக இரண்டு புகைகள் இவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

படி என்னிடம் கேட்டிருந்தனர். அந்த நூற்று மாதங்களில் நானும் ஏராளமாகக் கற்றுக் கொண்டேன். குறிப்பாக அவர்களுடைய இளைப் பற்றிப் முறைகள் என்னை வெறுவாகக் கவர்த்தன.

வாய்ப்பாட்டு வகுப்புகளில் ஒவ்வொரு மாணவரும் ஓர் ஆசிரியர் இருந்தார்! பற்றிக்கும் வகுப்புகள் நடத்துவதற்கும் ஏராளமான அறைகள் இருந்தன. மீசாவ மான, வெளிச்சமும் காற்றும் நிரம்பிய அந்த அறைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஓர் ஆளுவா திலைக் கண்ணாடி இருந்தது. வகுப்பு நடத்த வேர், பற்றிச் செய்வதோ ஓர் அறையைத் தெரித்தெடுப்பவர். அகல் சன்னெ செல்வ கற்று முன், ஒரு கவிதையில் கதை பெயளா டும், அறையு அவர். ஆசிரியர்க்கப்போரும் நோத்தைப் எழுதி அதனை அறையாசநி கதலின் வெளிப்படுத்தில் பெருத்திவிடு வா. 'குறிப்பி' நோம் முடிவார் வளர யாரும் அக் கதனைத் திரித்து கொண்டு உன்னே போக முடியாது'

அதிக்காய் அது மணிக்கு சில மானவர்களை பதிரிக்கு வந்து விடுவார்கள். பதிரிக்கு வந்துபோனால் நான் பார்வைவாராகப் பச்சைத்திறன். செல்வோ' என்றதற்குள் வயலின் போன்ற கருவிணைப் பதிரிக்கு கொண்டிருந்த ஒரு மானவரிடம் அவர் வயலில் நான் பார்வைவாராகப் பச்சைத் தவரமா என்று கேட்டபோது அவர் அளித்த பதில் என்னை விவரம் ஆத்திவது. அவர் கூறினார்: "என் தந்தை ஒரு புதுப் பெற்ற வாத்றிய இசைக் கலையார். ஆனால் அவரையே என்று ஆசிரியர் எங்கள் வகுப்புக்குள் அனுப்பிப்பதில்லை. அதனால் உங்கள் சாஸ்திரி என் ஆசிரியரிடம் அனுப்பி செட்டக் கூட எனக்குத் தயக்கமாக இருக்கிறது..." அப்போதுதான் எனக்குப் புரிந்தது. மற்ற வகுப்புகளில் நான் அனுப்பிக்கப்பட்டது எனக்கு மிகப் பெரிய கௌரவம் என்று!

இருபது பெண்மண்கள் என்ற ஆசிரியை விடம் நான் நூல் பதிரி பெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. முதல் வகுப்பில் என்னை அவர்-வெளாக் தாழ்த்த ஓரத்தில் ஒரு பெட்டைப் பாடக் கொண்டு. எவ்வளவு நேரம் நான் அவரைப் போல் மிருதுவாக என்னால் பாட முடியவில்லை. "உங்கள் நாய்-நெய் இவ் வாத்றிய அழுத்தம் அதிகமாக இருக்கிறது" என்றார் அவர். அவர் கூறிவது எனக்கு விளங்கவில்லை. பிறகு அந்தக் கட்டத்திலிருந்து பின்புறத்தில் சென்று அடிப்படையிலிருந்து பதிரிவை என்னை அவர் அளித்தார். வந்ததும் பதிரியில் நூல் கைக் கட்டுப்படுத்தி, இசைக்கு நூல்கள் இடை விடாமலாகாமல் பாடப் பதிரி அளித்தார். அப்போதுதான் திவாகராஜ் அவர்கள். "நாய் நெய்தல் கண்ட ரசன" என்று படியுதல் அந்ததம் எனக்கு விளங்கியது!

மனதர்கள்: சித்திரவழங்கே! நமது நாக கோகவாசிகளின் சித்திரவகை செவ்வ புவோகத்திலிருந்து புது வகைக் கருவி கொய்கை வாக்வி வந்திருக்கி யோம்!"

சித்திரவழங்க: அப்படியா, என்ன அது?"

மனதர்கள்: இதை வெளியிலும் என்று அக்கே கருவிருக்க!"

— நேதூர் அன்புமகன்.

தெருமன்களில். இசைக் கலையில் ஆரம்ப வகுப்பில் அடிபெடுத்து வைத்திருந்த மானவருக்குகூடப் பாடும் போது நூல் உடனாக் குவளிருந்து வெளிப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலும் தெரிந்திருந்தது.

அது போல், வார்த்தைகளின் உச்சரிப்பிலும் அந்த வகைப் தெருத்திரைகள் தெருமன் போராளிகளாக. சில தெருமன் பாடல் களை ஒரு தளப்பிடம் கற்றுக் கொண்டு ஒரு போராளிகளிடம் பாடிக்கொட்டி, எனது தெருமன் உச்சரிப்பைக் கச்சிதப்படுத்திக் கொள்ளிக் கேட்டுக் கொண்டுடன். வார்த்தைகளை உச்சரிக்கும்போது இசை கொள்கையும்க் மிகக் கவனமாக உச்சரிக்க வேண்டும் என்பதைக் கற்றுக் கொடுத்தார் அவர்.

இந்தப் பதிரியை அவர்கள் வித்துவாழ்வுவாழ்வு ஆரம்பித்து. கச்சிதப்படுத்தியுள் ளார்கள் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும். பாடும்போது வாயை எப்படி, எந்த அளவுக்குத் திறக்க வேண்டும், நூல்களை எப்படியுப் புரட்ட வேண்டும் என்பன போன்ற விஷயங்களைக் கருத்துவந்திச் சொல்லிக் கற்றுக்கொள். ஒரு மணி நேர இசை வகுப்பில் கமரம் தாற்பது நிமிடங்கள் நூல் பதிரிக்கு நூல் கப்படுகிறது. உயர் வகுப்பு மானவர்கள் உட்பட எவ்வளவுக்கும்கூட இப் பதிரி அளிக்குப்படுகிறது.

நமது மேத கோவந்தைப் போல் தெருமன்களில் "விருகோசியன் சாண்." என்று ஒருது உண்டு. குவ்வளவுரு இசை மானவருக்கும் இவ் கட்டாயப் பதிரி அளிக்குப்படுகிறது. இது நூல் வகைக்க அபிவிருத்தி செய்ல்படுவதற்கு உதவுகிறது. நமது இசைக் கலையர்களிலும் இது போன்ற பதிரி அளிக்குவாள் என்று நோன்றியது.

தேவனால் அசோகிபென்கள் ஆப் மியூசிக் தாருதமுவின அளவில் இசைப் போட்டிகளை நடத்திக் திறமையுடன்க் இளைஞர்களை அகடலாசைக்கண்டு னைக்குகிறது. இசைக் கலையர் ஆசிரியர்கள் பக்கி ஆசிரியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு இசையில் ஆர்வமுள்ள மானவர்களை அத்துறையில் மேம்படியுப்பு புகக் னைக்குகின்றார்கள்.

இசையை ஒரு பொழுதுபோக்கு அம்சமாக மட்டுமே கருதாமல் ஒரு வாக்விதம் நுணர்வாக ஏற்று தெருமன்களின்கள் எவ்வளவு சிந்தனைகூடச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதற்குக் தாராளமாக மற்றும் ஒரு சம்பவம்:

நான் எடுத்துச் சென்று எவெக்ட்ரானிக் நம்புராதான். பாரம்பரியத் நம்புராதான் நான் இந்திய இசைக் கலையர்களைப் பாருவர்க்கள். என்பதை அறிந்து. நான் கச்சிரியில் போது உபயோகிப்பதற்காக, இருதரணம் பது அமை களில் பிரயாணம் செய்து ஒரு பாரம்பரியத் நம்புராதானைக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். "எவ்வளவு நேரம் பாட வான்" என்று கேட்டபோது - இந்தியாவில் வழக்கமாக ஒரு கச்சிரி எவ்வளவு நேரம் தீயக்குமோ அவ்வளவு நேரம் பாடலாம் என்றும் கூறி அமை தெரிவிச் செய்தார்கள்.

SADRI TOURISTS, 249-D, Pocket 'C'
Mayur Vihar, Ph II, New Delhi - 110 091

பத்ரி - கோதார் யாத்திரைகள்

1. தியுடெய்லி - குருபேஷ்வர் - கதாவிவரணயம் - டாக்டரெய் - அபேரதயர் - காரி - கார - அலகாபாத் - ஆக்ரா - மதுரா - மிருத்தாவலம் - ஜெய்பூர் - புஷ்கர் - அஜிம் - புதுடெய்லி. 16 நாட்கள் @ Rs. 1500/-
புறப்படும் தினம் 1.5.88 to 16.5.88.
2. ரிஷிகேஷ் - தேவபிரயாகை - ருத்ரபிரயாகை - ஜோஷிமட் - பத்ரிநாத் - ஹரித்வார் - தியுடெய்லி 7 நாட்கள் @ Rs. 800/-
புறப்படும் தினங்கள் (1) 18.5.88 (2) 28.5.88.
3. ரிஷிகேஷ் - தேவபிரயாகை - ருத்ரபிரயாகை - ஜோஷிமட் - கோதாரிநாத் - பத்ரிநாத் - ஜோஷிமட் - ஹரித்வார் - தியுடெய்லி. 10 நாட்கள் @ Rs. 750/-
புறப்படும் தினங்கள் (1) 15.5.88 (2) 25.5.88.
4. ஹரிஜோத்ரி - ஸ்ரீகோத்ரி - ஜோஷிமட் - கோதாரிநாத் - பத்ரிநாத். 18 நாட்கள் @ Rs. 800/- புறப்படும் தினம் 10.5.88.
5. டயம்ஸ்டீலிக்குத் தொகரிமமான பஸ், தங்கும் இடங்கள் (Dormitory) தென் னித்திய பிராமணர்களால் அங்கங்கு தயாரிக்கப்படும் சுத்தமான குளியலான ஆகாரம் முக்கியமான கஷ்டங்கள், பார்க்கும் இடங்கள், யாத்திரை செய்வ விரும்புபவர்கள் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு வினாவுகள் பணம் அனுப்பி சிற் சிசுக் செய்வு கொள்வதும்.

Mrs. Kala Rajan, B-8/2, M.S. Flats (S.O.), R.K. Puram, Sector 13, New Delhi - 110 068
Mrs. B. Lakshmi, 11-A, MTH Road, Villivakkam, Madras - 600 048.

பஞ்சஸ், பஞ்சஸ் ஆர்க்கன்சா, மைதர் கிரேப்,
கோட்டர், கட்டம், பட்டு சேலைகளும்
புகழ் பெற்ற சேலம் பட்டு வேஷ்டிகள்
பட்டு ஷர்ட்டிங்குகள் வாங்க
சிறந்த திறவனம்

மீனாட்சி அம்மன்
சாரி பாரடைஸ்

23, இரண்டாவது அக்ரஹாரம்
(முதல் மாடி) சேலம்-636 001

"மா மல மீனாட்சி"

64667, 66506

வேர்ஸலாத

நினைக்கவில்லை!

சத்தியமாய் நினைக்கவேண்டியது!

இப்படி பொருக்கென்று அம்மா போய் விடுவார் என்று சற்றும் எதிர்பார்க்கவே வில்லை.

சாவு எவ்விதமான சர்வதீகசயமான ஒன்றுதான் -

தெரியும் - நன்றாகத் தெரியும்.

ஆனாலும் எப்போது, எங்கே, எவ்வாறு என்பதெல்லாம் யாராலும் ஊகிக்க முடிய தில்லை என்பது நினைத்தானே?

இப்போதோ, அப்போதோ என்று பயந்து பயந்து இருத்தபோது, 'போ - எனக்கு நீ வேண்டாம்' என்று ஒதுக்கி வேடிக்கை காட்டிவிட்டு, கொஞ்சம்கூட எதிர்பாராது கிஸ்ராத்தியாய் உட்கார்த்திருக்கையில் நடக் கென்று வாரிக் கொண்டு போவ்விடும் போது நடப்பதை வலுவெனமும் நம்ப முடியா மல்தான் போகிறது.

"கம்மா சொல்லக்கூடாது - நினைவு தெரித்த நாளிலிருந்து அம்மாவுக்குக் கெட்டி உடம்புதான்.

சாதாரணமாய் ஆடிக்கொருதரம், அமா லாசைக்கொருதரம் என்று நியவனி, ஜுவ தொஷம் என்று எல்லோரையும் படுத்துவது கூட அம்மாவுக்கு வந்ததில்லையாதலால், பொது ஐந்தாம் மாசம் 'ஹார்ட் அட்டாக்' வந்து ஆஸ்பத்திரியில் படுத்திருத்தபோது கூட, எசுரோசாய் ஏதாவது ஆசைக்கூடம் என்று தொன்றவேவில்லை.

என்னவோ சொல்லத் தெரியாமல் பவ மாக இருத்ததே தவிர, இந்த இறப்பு பயம் திழலாக்கூட மனத்தில் பதியவில்லையே!

கிட்டத்தட்ட மூன்று வாரங்கள்போல ஆஸ்பத்திரியில் தங்கியென்பது வந்தாலும், வீடு திரும்பிய பிறகு நல்ல தேக ஆரோக் கியத்தின் காரணமாய் உடம்பு சடசட வென்று தெறிவிட்டதில், இருதயத்தைப்

மரங்கள்

17

பற்றிய பிளக்கையே உட அற்றுப்போய் விட்டதில், உறக்கத்திலேயே அம்மா போய் விட்டார் என்ற தெரிந்த இடிவாகத் தலைவில இறங்கினதில் அதிசயம் என்ன?

இப்படி நடக்கும் என்று கனவிலும் எந் பார்த்தவிலேயும்தான்!

எதிர்பார்த்திருந்தால், 'என் பேரன் எப் படா கண்ணுல காட்டப்போறே தம்பி...' என்று அம்மா புலம்பின புலம்பலுக்கெல் லாம் மதிப்புக் கொடுத்து, எப்பாடுமீடா வது குழந்தையை அம்மாவின் கையில் வைத் திட்டு, ஆசைநீர்க் கொடுக்கம்மா' என்று சொல்லியிருக்கலாமே!

குழந்தையைத் தொட்டிலில் இட்டு, ஊர் முழுவதும் அழைத்து அழைக்கப்படுகத் தலேண்டும் என்று அம்மா அசைப்பாட்டைத் தட்டி புடலாய் திரைவேற்றியிருக்கலாமே!

அம்மாநான் என்சென்னை ஆசைப்பட டான்!

மருமகனாகத் தலே இடுக்க வேண்டும்; பேரனுக்குக் குலதெய்வத்தின் பேர் வைக்க வேண்டும்; ஊர் ஊர்க்கில் கிராம வைக்கிற திறையில் தொட்டில் போட வேண்டும்; பதி நேராம் மாசம் ஸ்வாமிமலைக்கு அழைத்துப் போய்க் குழந்தைக்கு மொட்டை போட வேண்டும் -

அப்பறம், அப்பறம்...

கடைவிலில் ஒன்றுகூட நடக்காமல்... நாரிம்...

தொட்டில் போட்டால், ஞானசுதானமும் செய்ய வேண்டும் என்ற பேரத்தில், ஒன்றை உரிம செய்யாமல் விட்டாதிற்று.

'குழந்தைக்கு ஒரே காய்ச்சலா இருக் தும்மா, இப்ப தலேக்குத் தண்ணி ஊத்தித் தொட்டில் விட்டிலுது போட வேறும், உடம்பு தய்யா தேற வளா கவா ஆந்தையைக் கக்காம ஜாக்கிரதையாக கடைக்கக்கம்மனு டாக்டர் அடிக்கச் சொய் இருக்காரு...' என்று சம்பந்தா சம்பந்தம் இல்லாமல் நீள மாய்ப் போய் கொல்லிச் சயானித்தபோது கூட.

'அதுவா என்ன தம்பி! இப்ப இம்மாய் இருக்கும் மாசம் தொட்டில் போட்டுக்கிட்டா போக்க! குழந்தை தய்யா தேய்யா இருக்கிற துல்ல முக்கியம்!' என்றவ்வா போக்குத் தன்மையோடு சொன்னார்!

ஒன்றும் மாசம் வராதிறதே, அடுத்ததாக என்ன சாக்குப்போக்கு சொல்லலாம் என்று இன்னும் யோசித்துக்கொண்டிருப்பவரில், அகற்றும், 'எனக்காக நீ பேசே பேசுவே போய் கொய்! அவன்சைப்பாட்டே' என் ற மாடுகி போய்க் பேசித்து விட்டாரே!

உயிரோடு இருந்தபோது, 'காட்டு... காட்டு' என்று சொன்ன பேரன், அம்மா இறந்தபோது அல்லவா தூக்கிக் கொண்டு ஓடுமா ஆயிற்று!

அந்தப் புதன்வெறைய காரிய பாங்கிலுள்ள அழைத்தும் அழையாததுமாய், கால்சீபுரத்தி லிருந்து வந்த போன், 'தூக்கத்திலேயே இரண்டாவது ஹார்ட் அட்டாக் வந்து அம்மா போய்விட்டா' என்ற செய்தியைத் தெரிவித்ததும், அவறி அடித்துக் கொண்டு ஓடியபோது வசத்தாவும் குழந்தையுடன் உடன் வந்தான்.

கைக்குழந்தையையும் தூக்கிக் கொண்டு அவன் வந்ததால் வேண்டுமா என்று ஒரு வினா யோசித்தபோது, சற்றும்தயங்காமல், 'இப்ப எதிர்பார்த்தேன் யோசிக்க வேறும்'

சிவசங்கரி

மாது... தான் அங்க வரத்தான் செல்வியை
என்று பிடிவாதமாகக் கொண்டு வந்தான்.

திருமணமானதிலிருந்து ஒரே ஒரு முறை
தான் பார்க்கிறார்களென்று என்னும். ஏதோ
ரொம்ப சாபம் பழுவியைப் போல் துக்கம்
தாளாமல் கண்ணியப்படி உதவினர் மத்தி
யில் நிராமத்தில் தின்றும்.

பச்சை உடம்பு எப்போதும் பாராட்டா
மல், பரி தூக்கத்தை மறந்து, காரியக்களை
இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு செல்கிறது. என்
மையினால் வீட்டுக் காரியக்களை தான் சென்றி
றேன் என்று உரிமையோடு வாயை வந்தான்.

ஆனால், காலம் உறையும்தான் அவனைச்
சரியாகப் புரிந்து கொண்டாமல் நோகப்
பண்ணிவிட்டது.

விவரம் தெரிவிக்க நட்புறவை உணர்ந்து
மாறவில்லை இருக்கிட்டு நிமிர்ந்தான்.

என்ன மாறவில்லை, கொம்பு நேரமா இம்
படியே உக்கிரத்திற்குக்கே? சாப்பிட வரவில்லை?
என்று எட்டம் துடிக்கிப் பந்து நிமிர்ந்துக் கொ
ண்டது...

உடல் வேலை புரக்கும் மோகனின் கேள்
விற்குப் பதில் சொல்லாமல் நயை குனிந்த
வன், சில கணங்களுக்குப் பின் வெறுவா
நிமிர்ந்தான்.

"எனக்குப் பரிசு உண்டு மோகன்... நீங்க
போய்ச் சாப்பிடுங்க..."

மோகன் மெதுவாகத் தொலைத் தட்டிக்
கொடுத்தான்.

"மனம் சரியில்லையா மாறவில்லை? என்ன
பண்ணு... அப்பா போல் இன்னும் இருப்பது
நாலு... ஆகவே இல்லை. அதான் திரைப்பு
கத்திக்கிட்டு வருது... கதிரியமா இருக்க...
ஹாம், போறவங்க போகிறார்களே, இருக்க
வந்திருக்கிறார்கள் வேதிகா! என்ன சென்
று, மனசைத் தெரிவிக்கிட்டுச் சாப்பிட
வாங்க!"

மெற்கொண்டு இரண்டு நிமிஷங்கள்
போல் அங்கேயே நின்று வன், மாறவில்லை
அண்ணாமலை இருப்பதைப் பார்த்து. "சாப்
பிடப் பிடிக்கிறாள் வேலும்... ஆனால் பழ
கையே நினைக்கிட்டு இருக்காதிங்க... தா
சாப்பிட்டு வந்துப் பக்கங்களுக்குச் சாப்பி
வாங்கிட்டு வரிறேன்..." என்று சொல்லி
விட்டுப் போனான்.

"போகிறவர்கள் போய்விடுகிறார்கள்.
இருப்பவர்களுக்குத்தான் வேதிகா..." என்
தனை வாய்மையான வார்த்தைகள்!

மணிதாக்கின் மனத்தைக் காயப்படுத்து
பவர்களுக்கு இதெல்லாம் புரிந்ததா என்ன!
புரிந்திருந்தால் வசத்தானில் மனத்தை
அப்படி நோக்கிச் செல்கிறார்களா!

முதல் இரண்டு நாளுக்கு எந்த விஷய
மும் காதில் விழவில்லை. புத்திக்கு எட்டமே
இல்லைதான்...

அம்மாவுக்காக அழுது, பின், கடுகாட்
டில் கொண்டுபோய் அவரைத் தகனம்
பண்ணிவிட்டு வந்து மறுபடி அழுது... மன
தில் துக்கம் மட்டுமே தங்கியிருக்க. வேறு
எதுவுமே உறைக்காமல்தான் போனது.

அதனும்தான், முதலிரண்டு நாளும்
உடம்பே இருந்தவன், மூன்றாம் நாள் 'பாங்'

விட்டுப் புறப்படுகிறான் கண்ணி வேலையே படா
தென. பிறகு எட்டு நேரத்து நிரம்பி வந்தும்
உடல் பார்க்க முடியாமல் போனதோ தவறு
வேலை நோன்றியிருக்கிறார்.

நாள் காலம் தான், துக்கத்தின் சாயல் சிதிலி
துகிறது வீட்டுக்குள் திரைமையால் தடுத்த
போது, வசத்தா கொம்புத் தாழ்வாரத்தில்
அமர்ந்து குழந்தைக்குப் பாடல் கொடுத்துக்
கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

"என்ன வட, இங்க உக்கிரத்திற்குக்கே?"
என்று கேட்டதற்கு, ஏதோ சொல்லி மறந்து
போனது.

அந்த நிமிஷம் மெனக்கிட்டு, இப்படியும் அப்
படியும் பார்த்து, அருகில் வரும் இல்லை
என்பதை அங்கீகரிப்பதற்குக் கொண்டவன்,
தனக்குத் குரலில், நயைவா நிமிர்ந்தாமையே
பெரிதானது.

"தா மெட்ரான் போய்விட்டுமா? நீங்க
தங்கி, காரியக்களை முடிச்சிட்டு வாரீர்கள்
எனா? கண்ணின் நினைவு மீட்டுவது என்பதைக்
கப் பெரியபோது, முதலில் புரியத்தான்
இருக்கிறார்.

முதலாவது மெனக்கிட்டு இங்க இருக்க
நிரம்ப உடல் பெரிசா தெரியல, ஆனால்,
கண்பட்டா குத்தம், கால் பட்டா பாலம்
கொம்புவங்க தருவா வேண்டாத விருத்
தானிய வரிசை வர்த்து துன்பமா இருக்கு...
தவறு செய்து என்னைதான் புண்ணியமும்
மெட்ரான் கொண்டுபோய் விட்டு இருக்க...
பன்னி' என்று மீண்டும் கொஞ்சம் உறுதி
பாட தயைநிலை பெரிய பிறகு, 'ஒருநாள்,
என்னமோ விஷயம் தா தங்கியிருந்து இவன்
எதையோ மனம் தொந்திரிக்கிறான்' என்று
கண்ணமாய் உக்கிரக்குள் மீட்டியது.

முதலுக்கொண்டு நிரம்பாமல் அவனை
யும் ஊர்த்ததையுமே கண்ணின் கொண்டு
விட்டுவிட்டு, அன்று இரவே மறுபடியும்
காஞ்சிபுரம் நிரம்புவதற்குள் முழுமையான
விஷயம் புரிந்து போய்விடு...

அம்மாவின் திறப்பைக் காரணம் காட்டி
வந்திருக்க பெரியம்மாவுக்கும் மற்ற உற
வினர்களுக்கும், இந்தத் துக்க சந்தர்ப்பத்தி
லும்கூட வசத்தானில் குலம் கொத்திரைதான்
நினைவுக்கு வந்திருக்கின்றன.

தனத்துக்காக அங்கே கடுகாட்டுக்குக்
கொம்பிப்போன உடம்பே, வீட்டுப் பெண்
களின் பாரவை வசத்தா மீது விழுந்து
விட்டிருக்கிறது...

"ஒரே புண்ணா அருமைவா வசத்தா..."

அவனுக்கு இவ் அருமை புரியவில்லை' என ஸ்ரீகணம்.

தம்ப சாதி சைத்துவ பொன்னு இய்யை? இப்படி வேத்து சாதிய பொய் மகன் கட்டிக்கிட்டு வந்துட்டானே! அவ லுக்கு ஒரே குறை... அந்தக் குறைவதான் அவனைச் சாவுச்சிடுச்சு!' என்றாகலாம்.

'கொன்னி போடப் புன்ன வேணாமனு தவமான தகும் செய்தா... இருந்த வளரக் ளும் அவனைத் துடிக்க வச்சிட்டு அப்பாவ கொன்னி என்ன கொன்னி? புன்ன என்ன பொய்ய புன்ன! இவன் கொன்னி போட்டா அவ நெருக வேதுமா?' என்றாகலாம்.

'நீயே கசவமா இருந்து, ஆராரம்! வாழ்த்த குறும்பம்... இப்ப சமையல்கட்டுக் குன்ன எவ எவனோ! துண்டுவருவே - இவ் தெய்வத்துக்கு அருக்குமா! பேசாம தாம வெளிய போயிட வேண்டியவதால்...' என் ஸ்ரீகணம்.

என்னும் என்னென்னவோ சொன்னா கள் என்று தெரிந்தபோது கோபமும் ஆத்திர லும் குதறிக்கொண்டு வெளிப்பட்டன.

'அவங்க என்ன இப்படிப் பேசுறது? அவ் எங்கலிடு, தா எம்பொண்டாட்டியைக் கட்டிச் சிட்டு வருவேன், போவேன்... இவங்களுக்குக் கொண்டு தீ வா எங்கட, அவங்களை ஒரு கை பாக்கிறேன்...' என்று ஒரு வேகத்தில் கொன்னியோது வசத்தா தடுத்து விட்டான்.

'வேணும் விட்டுருங்க... இத்தனை வருஷமா உங்களுக்கும்தப்பிதோ! தொட்டிய வெச் சிக்கிட்டு, தங்க உறவோடப் பழகிட்டு இருக் கறங்க... இப்பக்கட உங்கம்மா காரியங் களை அவங்கதான் சம்பிரதாயம் தவறும் வையிக்கொளுங்க... ஊர்ப் பேரியங்கனின் பகைக்கெகிட்டு உங்கம்மா காரியங்களைத் தடுத்த பாவம் எனக்கு வேணும்... விடுங்க, போளுத காலம்... அதுபவிக்கிறோம்... அது வரையமா இப்ப அவங்கவிட்ட சண்டை போட்டுக்காதீங்க...

அந்தச் சத்தப்பத்தில், அம்மாவின் இழப்பு மட்டுமே பூதகாரமாய்ப் பாதித்த அந்த நேரத்தில், வேறு எதைப்பற்றியும் நினைக்கத் தொடர்றவில்லைதான் - வேறு எதுவும் முக்கியமாய்ப் பட வில்லைதான்.

அதனுலேயே, வசத்தான வார்த்தைக்கு மறுவார்த்தை பேசாமல், அகலியும் குழத் தைவையும் சொன்னதில் விட்டுவிட்டு ஊருக்

குப்பெராய் அம்மாவின் பதினாறாம் நாள் காரியங்களைக் கவனிப்பது சாத்தியமாகிற்று.

எல்லாம் முடித்து, என்னென்ன வெய்து திருவழியாய்த் தலை முறுவியாழிற்று.

கைத்து, பெற்று, வளர்த்தவனுக்காக அழக்கட, இய்யவையுதான் நேரம் என்கிற மாதிரி அப்பன் கீழ கட்டுப்படுத்த, உடைய பாய்த்திருக்கும் வந்து பழையபடி வேலைகளை ஆரம்பித்தாழிற்று.

இனி அம்மாவை நினைக்கக்கூட...

மாதவா, இன்னுமா அப்படியே உக் காத்திருக்கீங்க? இத்தக் காப்பியக் குடிச்சிட்டுப் பிபாய் முகத்தக் கழுவிக்கிட்டு வாங்க... ஏற்கெனவே மேனெனார் ரெண்டு தரம் உங் களைக் கவனிச்சுக்கிட்டிட்டே இந்த வழியா போனாரு... கயான், எழுந்திருங்க.

மாதவா கொண்டு வந்த காப்பியை வெண்டா வெறுப்பாகக் குடிக்கையில், வெறும் கழுந்தாகக் கசத்த அதன் கவைய முகத்தை மேலும் கனிக்க வைத்தது.

ஒன்றிரண்டு வேலைகளுக்கட இப்படி ஒட்டல் காப்பியைக் குடிக்க முடியாதபடி விட்டுக் காப்பிக்காக தாக்கு ஏங்க ஆரம் பித்துவிட்டதே. அம்மா கவையாவேயே சாய் பிட்டுச் சாப்பிட்டுப் பழக்கமான அப்பா இனிமேல் என்ன செய்யப் போவிறார்?

எங்கிருந்தோ, இழவுக்காக வந்திருக்கும் பெரியம்மாவும், அதனையும், சித்தியும் இன்னோ தானியமா கொண்டு விரவாக்கம்,

நினை ஒருவராய் வந்து தூக்கம் விசாரிப் பவர்களின் வருகை தானாவிட்டத்தில் குறைத்துவிட்டே.

அப்பாறம்?

மனிதர்களின் பேச்சும், நடமாட்டமும் குறைத்த பின், அந்தப் பெரிய விட்டும் தன் னத்தானியாக அப்பா எப்படி இருக்கப் போவிறார்?

எத்தொழும் தாறு பேருக்காவது இவ் போடப்பட்டு, சமையலும் சாப்பாடுமாய்ப் பந்தி நடத்து, மாடும் கன்றும், தோட்டமும் துரவையால் கவிட்சமால் இருந்த விடு -

இப்போது எப்படி இருக்கும்?

என்னமோ, அம்மாவின் கைகள்தான் இத்தனைக்கும் காரணமான துலகன் கட்டப் பட்டு, அவர் மட்டுமே இத்தனை பேரையும் இத்தனை விஷயங்களுமும் பொய்மனாட்ட மாய் துடி வைத்த மாதிரி - இப்போது தூல் மொத்தமும் அருத்து நினைக்கொன் றும்த் தொங்குற மாதிரி...

'தோ! வென்ற அந்த விட்டில் அப்பா மட்டுமே எப்படி இருக்கப்...

மறிய சாப்பாட்டுக்குப் பிறகு வேலைகள் தொடர்ந்து கறுகறுப்பாய் இயங்குவதில் எழுந்த கூட்பாரட்டிச் சேதம் சித்திரையைக் கலைக்க, ஊர்க்கட்டாயமாய்த் தன்னை உறுக் கிக்கொன், மாதவன் எழுந்து, 'முகம் ஒரு விக்கொண்டு, மிகுந்த பிரலாசடியுடன் மெனதுவில் இருந்த சுயங்களில் ஒன்றைக் கவனில் பிசிந்து வைத்துக் கொண்டான்.

(தொடரும்)

அவர்: விட்டருக்கு மேல் அனுப்பிவிட்டு விடும் கொடு, இய்யென்னு அனுப்பி விட்டு உடைய கண்ணியைக் கண்ணு சொன்னாதினோ! தான் அப்படி என்ன தவறு செய்தேன்?

அட்டே: அதுவரை: கனம் வந்திவிட்ட, அட் டோகை விட்ட விட்டே! வேகமாக துடிக்கிறது அனுப்பிவிட்டு உடைய சொன்னிக்கொடு!

— மனியன் சம்பலிங்கம்.

டெலிபோரின் கையத்தால் மீண்டும் அடித்தது. பேசிப் பேசித் தொண்டை வறண்டு போனது. "யென் னார்..." "முத்து மணிக்கு ஐ.எம்.எம். பாரிக்கணுமா? ஒ.கே. ஹி இல் லீர்..." ஏன்று மாநி மாதிரி சொல்லி உள்நாக்கில் எரிச்சல் ஏற்பட்டிருந்தது.

தன்னை குடிக்கலாம் என்று எழுந்த போது அந்தக் குரல்... அருத்தலாய், உட்பீர மாய் நெடுஞ்சைத் தொகுதி மாதிரி கேட்டது.

"எக்ஸ் ப்ளஸ் மீ மேடம்..."

திடமான உடல், தருட்டை முடி, பெரிய நெற்றி, கடித்த உதடு, சின்ன கண்கள், கறுப்பு திரை, நிஜமான முகத்தோடு அவன் தின்பிருந்தான்.

"வாட் கேஸ் ஐ டீ போர் யூ ஸார்...?"

அவன் தொண்டை வலையில் செரு மிக் கொண்டு ஆய்க்வித்தில் சொன்னான்.

"நான் ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வருகிறேன். பெயர் ஜேம்ஸ். ஐ.எம்.எம். பாரிக்க வேண்டும்."

"ஒரு நிமிஷம்..."

எதிரிலிருந்த சோபாவில் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

தாரினி ஐ.எம்.மோடு தொடர்பு கொண்ட போது அவளை அனுப்பி வை என்ருர்.

"உங்களை போலம் மீட்டர் ஜேம்ஸ். உங்களைக் கூப்பிடுகிறார்."

அவரும் பார்த்துக் கிளிப்பார்கள். கம்பன் கூட சினிமாவைப் போலார்கள்.

"தீங்கான வாய்களைத் தாரினி... நான், லோ, கத்தி சினிமா போனேன்."

எப்படியும் இவளை மடக்கி விடலாம் என்று நினைப்பு. "சிக்ஷை எடுத்தானே" என்று அலட்சிய எண்ணம். ஒங்கி அறைந்து விடலாம். ஆனால்... கம்பன் ஐ.எம்.முக்கு வேண்டியவன். தான்கே வந்தி வைத்தால், வேலை போகும் ஆபத்து இருக்கிறது. ஆகவே மாரில் மூச்சிறக்கும் அம்மாவையும், "கா... இன்னிக்கு முத்தூறு ரூபா பீஸ் கட்டணும். இருக்கா?" என்று குடுமப் நினைவைப் புரிந்து கொண்டு தயக்கமாய்க் கேட்கும் தம்பிதவையும் உடைய நடுத்தர வர்க்கத்துப் பெண். வேலை பறிபோவதைக் கவலை மீயலாமல் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

கம்பன் இதெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு தான் விளையாடுகிறார்.

"என் இப்படி ஒதுங்கி ஒதுங்கிப் போயின தாரினி... இந்த வயசைதான் 'என்ஜாய்' பண்ணணும்."

அந்த என்ஜாயில் ஆபாசம் இருக்கும். தாரினியால் எதிர்க்க முடியாது என்ற கர்வம் அடங்கியிருக்கும்.

"தாரினியை மடக்காமல் மாட்டேன்" என்று வேறு கறுதிமொழி கம்பன் எடுத்திருப்பதால் நூலில் சேர்க்க.

தாரினி உட்கொண்டிருந்தால் சிவசாயம்

சுமயந்தி

"தாய்க்கு..."

மனம் கிளிர்ந்துப் போனது அந்த 'தாய்க்கு' யில். இதுவரை எவரும் தந்தி சொன்ன நிலை. "ஐ.எம். இருக்கிறார்" என்று வேட்டையும், இருக்கிறார் என்று சொன்னால் கணவத் திறந்து கொண்டு உங்களை போலார்கள். இல்லையென்று சொன்னால் மூகம் கவித்துக் கொண்டு வெளியேறுவார்கள்.

இந்த தாய்க்கு புதிது. மனத்தில் அடித் தளத்திலிருந்து வருவது. தன்னை சொன்ன தன்மையிலிருந்து வந்தது ஒன்று. உரிமை இருக்கும் போது தந்தி உறவில் பலத்தைக் கொடுத்துவிடும்.

ஆனால் இவன் அத்தியல், அத்தியர் சொல்லும் தந்தி பரஸுத்ததைத் தருவது நிஜம். அறிவும் இவன் சொன்ன தந்தியில் நிஜமான கணர்வு இருக்கிறது. உணர்ந்து சொல்கிறான். சாயம் கண்களைத் திறம்.

"தாரினி உருக்கப் போனேன்... வார்டில் கனா?"

கம்பன் தன் செக்ஷன் கவுண்டரை முடிக்க கொண்டே கேட்டான்.

"இல்லை... நான் வரவில்லை."

ஏமாற்றம் கண்ணில் பளிச்சிட நகர்த்தலம். கம்பனின் கண்ணில் எப்போதும் செட்ட எண்ணம் இருக்கும். மோனாக் கையில் வைத்து, மீனாட்பாரத்தில் வாங்கிய மலிவு விலை ஆபாசப் பத்திரிகையைக் காட்டுவான். பெரிய கேட்கக் கூடியவரும், கத்திதவம்

கோபத்தை மீறிக் கொண்டு கிரிப்பு வரும். அது என்ன கணக்கு? இதை வயசில் காதலிக்க வேண்டும், கார் கற்ற வேண்டும் என்று ஏதாவது சட்டமா? காதலியும் காமத் தையும் தவிர வேறு விஷயங்கள் பெரிசாய்ப் படக்கூடாது?

ஐ.எம். ஜேம்ஸுடன் தம் அறையை விட்டு வெளியே வந்து ஆபீஸ் ஸ்தலிபர் களைக் கட்டினார்.

"இவர் ஜேம்ஸ். ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கிறார். கொஞ்சம் காலெட்ஸ் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதை விற்பது வரும் பணத்தில் ஆப்பிரிக்காவில் வறட்சியாளும் இனப்போரினும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர் களுக்கு உதவப் போகிறார். அதனால்... நீங்கள் அவற்றை வாங்கி இவருக்கு உதவுங்கள்."

ஜேம்ஸ் பெதெமாய் எவ்வோரையும் பார்த்துப் புன்னகை செய்தான். ஐ.எம். தம் பங்கிற்கு ஒரு காலெட்டை வாங்கிக் கொண்டு தம் ஏ.ஹி. அறைக்குச் சென்று புதுது கொண்டார்.

அவர் போனதும், கம்பன் பெரிய மனுஷத்தனத்தோடு மூன்றாம் வந்தான்.

"ஒரு காலெட் எவ்வளவு விலை?"

"இப்போது ரூபாய் ஹார்... வாங்குகிறீர்கள்?"

"ஜாஸ்தி..."

ஜேம்ஸ் கம்பனை ஆழமாகப் பார்த்தான்.

அந்தப் பார்வை நெஞ்சு வரை பாயக் கூடியது. 'தன்மார்' என்று மனசின் தொன் தொட்டு அணைக்கும் சத்தி உடையது. அங்கமதான் ஸார்... ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் கொடுக்கும் ஓய்வுவாரியைப்போல ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள ஓர் ஆத்மாவின் பரிசைப் போக்கும் மானத்தைப் பாதுகாக்கும். என்ன விடீஸ் என்பது பெரிதில்லா ஸார். எவ்வளவு பலன் என்பதே பெரிது."

தாரிணிக்கு நெஞ்சில் கிவீர் என்று என்னமோ குளிர்த்தியாய்ப் புரளியது. ஜேம்ஸ் அவன் வாய்க்குடைய என்ன நம்பிக்கையில் அவனைப் பார்த்தான்.

"நீங்கள் வாய்க்குமிடிர்தான் மோடம்?"

தானா? பரிசைத்தான் தெளிவே வாய்க்கும் சம்பளம் தீர்த்து போய், பாதி நான் பல்வற்றைக் கொடுக்கக் கரக இல்லாமல் ஆரீஸுக்கு தடுத்து வரும் தானா? வாய்க்க வேண்டும்... எங்கோ தவிக்கும் விவரங்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற தளிப்பு என்னுள் இல்லாமல் இல்லை, 'எவ்வளவு பலன் என்பதே பெரிது' என்பது புரியாமல் இல்லை... ஆதலால்... முடியாது...

ஸாரி மிஸ்டர் ஜேம்ஸ்... அடுத்த நடவடிக்கை வாய்க்கிக் கொள்கிறேன்."

கவா விட்டால் உடனடி ஒத்திக் கொண்டு ஜேம்ஸைப் பார்த்தான்.

"அதெல்லாம் சரி... இதெல்லாம் என்ன பாட்டு?"

"நீங்களே கேளுங்கள் மோடம்."

தன்னுடன் வைத்திருந்த சின்ன ரெக்கார்டில் மெடம்பே ஜேம்ஸ் நுழைந்தான். 'We are the world... we are the children' என்று ஆப்பிரிக்கர்களின் விருதுவக்காக, சம உரிமைக்காக முழங்கிய கம்பீரமான குரல்கள் அன்றைய நிகர்த்தன.

ஸம்பே பெரிய மனுஷத்தனத்தோடு தாரிணியை இளக்காரமாய்ப் பார்த்துக் கொண்டே ஜேம்ஸிடம் நுழைவ தீட்டினான்.

"எனக்கொன்று 'பாக்' செய்து விடுங்கள். தாரிணி. உங்களுக்குள் இரு காஸெட் வாய்க்கலா? ஐ ஜேம்ஸ் மனி..."

"ஐ ஜேம்ஸ் மனி... என்னிடம் காசெட் கிடந்து..."

காசெட் விடீஸ் போய் விடுவான் என்று

பிரமுகர்: இவ்வளவு புத்திரானியான நீங்கள் எப்படி ரெண்டாம் கிளாஸ்கல் கிபெயில் ஆனீங்கள்?

அமைச்சர்: இப்போக்கு பாஸ் மான் ஸிடுவேன்: அப்போ என்னு அஸ். வளவு விவரம் போதாது!

— கடுவை கோபாலச்சாமி.

தீண்டுகிறாரு?

"இல்லை... வேண்டும்."

ஜேம்ஸ் ஸ்கப்பன்டம் காஸெட்டை 'பாக்' செய்து கொடுத்தான்.

"உங்கள் விட்டில் இந்த காஸெட் தயவாசிகளைத் தரும் ஸார்."

"காஸெட் வாய்க்குவது நம்மாரிசில்லா மிஸ்டர் ஜேம்ஸ். இது விவாபாரம்."

ஸ்கப்பன் குரலில் திமிர் இருந்தது. ஜேம்ஸ் என்ன கறுத்த முகத்தில் அவனாக ஏற்பட்ட காயத்தின் எதிரொலி தெரிந்தது.

"வாழ்த்துச் சொன்னது தப்பா ஸார்?"

"என் விட்டில் ஆதி இருக்கிறது. சத்தோஷம் இருக்கிறது. உங்கள் வாழ்த்தால் பயனில்லை. ஆசியையும், வாழ்த்தையும் குழப்ப முள்ள உங்கள் தூட்டுக்கே கொல்லுங்கள்."

"ஒத்துக் கொள்கிறேன் ஸார்... உங்கள் தூட்டில் குழப்பம் இருக்கிறது. வறட்டி, இப்போதுமே உள்ளது. அதைத் தக்கதான் இந்த விர்ப்பின்."

"போதும் சாஸ்தாப்பு."

மேன்மேலும் பேசக் வரை, ஜேம்ஸ் காயப்பட்டான். என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் தவித்தான். தாரிணியைச் சங்கடமாய்ப் பார்த்தான்.

கிடைசியில் "நான் கிளம்புகிறேன்" என்று சொல்லிவிட்டு அவன் தன் ஸ்பையில் காஸெட்டுகளை அடுக்கிக் கொள்ள, எவ்வளவு அவரவா இடத்திற்கு ஓர் அந்நிய தேசத்துக்காரனை 'ஒடுக்கி' விட்டிருந்ததில் போய் காசு கார்த்தர்கள்.

தாரிணி மலிப்பாய் நின்றான். ஒரு மணி தனை நோக்கப்பெயில் அப்படி என்ன திருத்தி? திருத்தியில்லை இது. மற்றவர்கள் முன்னால் தன் புவத்தைக் காட்டக் கூடிய ஒரு சத்திர்ப்பம். "நான் பலசாலி" என்று பணத்தாலும் தீரம். கோணத்த தீரம்.

"மிஸ்..."

யாரோ கூப்பிடுவது போலிருந்தது. மனம், நடந்து போன சம்பவத்தினால் உறைந்து போய்க்கிடக்க, எங்கோ குரல் ஒலிப்பது போல் பிரமை.

"மிஸ்..."

தாரிணி கதாரித்துக் கொண்டான். ஜேம்ஸ்.

"என்ன வேண்டும் மிஸ்டர் ஜேம்ஸ்?"

"ஜி.எம்.மிடம் நான் போய் வருகிறேன் என்று சொல்ல வேண்டும். உன்னை போக வாமா?"

எத்தனை பேருக்கு வரும் இந்தக் குணம்? வேலை முடிந்ததும் ஒடிவிடத் துடிக்கும் வாய்க்கையாளர்கள்... இவன் அவர்களில் ஒருவராகிவிட.

"ஓ பெஸ். போங்கள். அவர் வீர்தான்."

அவன் உன்னே போய் வரும் வரை காத்திருந்தான். வெளியே வந்ததும் தாரிணியைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

"வருகிறேன் மோடம். மிக்க நன்றி."

"ஒரு நிமிஷம்..."

"என்ன மோடம்?"

கைப்பாட்டில் கைப்பிடியாகிறது...

நாவல்

சக்யா

இதன்
எம்.ஜி.சி.
நாடாபிடி
சம்பந்தம்
கொள்க!

அவருடைய

ராஜகும்மாரன்
உள்ளனக்கா! உன்
உயிரைத் தா!
பரபரப்பான
முடி நாவல்!

கவியார்களுக்கும்:
சுஜாதா, பார்வத்
யு.சி.செல்வம், என்.செல்வம்
குருவி செல்வம்
செல்வம்-1

தளபதி திடமதி

பஞ்சவர்ணம்

400!

உத்தரப்பிரதேசத்தில் முதல் அலுவலகத்தில் பித்தர்கள் வரை தமது ஆயுதங்களை தோக்கில் அடிப்பார்கள்! மேலடப் பேச்சாகவோ அல்லது உணர்வாகவோ அறிவுக்கொழுந்தாவை விருத்தமான என்ன சொல்வார் என்பதைத்தான் சிபேஷன் உப்பலில் தீங்கம் எழுதி அனுப்ப வேண்டும்! முதல் முறையாக உங்கள் துணுக்கு பிரகரமாகும் போது பரிசு ரூ. 35/-, ஒருவரே எழுதியிருந்தால் அடுத்து வரும் பல இதழ்களில் பிரகரமாகும் ஒவ்வொரு முறையும் பரிசு இரட்டிப்பாகும்! அதிகப்படி பரிசு ரூ. 400/-, எங்கே, உங்கள் ஜோடி ஆற்றல்கள் காட்டுங்கள் பரிசு உங்களுக்கு உதவி தருவாணம், "தளபதி திடமதி" என்று குறிப்பிடவும்.

உங்கள்:

உங்களுக்கு 7.8.88 - முதல் தேதி: 14.8.88.

தளபதி திடமதி:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

"என் கூட... என் கூட... காண்பதுக்கு வர முடியுமா?"
 "ஓ பெண்."
 காண்பது வரை அமைதியாக நடந்து எதிர்நோக்கி உட்கார்ந்து கொண்டார்கள்.
 "என்ன சாப்பிடுகிறீர்கள்?"
 "உங்கள் ஊர் சாப்பிடு எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது மில்..."
 "தாரினி..."
 "அழகான பெயர்! எதை வேண்டுமானாலும் ஆர்டர் கொடுங்கள் மில். தாரினி, எனக்கு உங்கள் சாப்பாடு எதுவும் பிடிக்கும்."
 "உங்கள் ஊர்" என்று புகழும் போத்தி. மனதைத் தொடும் நட்பு... இது ஏன் மன பண்புக்குப் புரியவில்லை?
 சமோசா: காப்பிக்கு ஆர்டர் கொடுத்தான். ஜேம்ஸ் எழுந்தும் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தான்.
 "ரொம்ப குடியாக இருக்கிறது. பெயர் என்ன?"
 "சமோசா."
 "டம்.டா..." என்று அமைதி உச்சரிக்கக் கூடப்பட்டு, கனா சிவியைத் தொல்லைக்குத்துக் கொண்டு விரித்தான்.
 "என் கூட வேலை பார்த்திருவார் தெரியாமல் பேசி விட்டார் மில். ஜேம்ஸ், ஐயாம் ஸாரி..."
 "இதைச் சொல்வதற்கு இங்கே கூட பிடிமர்களை?"
 "கூட... தெரியாம இந்த மாதிரி நடந்து கொண்டார். ஐயாம் ஸாரி..."
 "அதற்கு என்ன? அவர் மனத்தில் தொல்லைகள், எருவான என்னத்தை மனதாக்காமல் கேட்டு விட்டார். அப்படி கேட்டது நிறுவன செயல். நான் அதை ரசித்தேன் - கொஞ்சம் நாயத்தை அது மனதில் ஏதப்படுத்திவிட்டது."
 "அது உருவானது இல்லை. உருவாகப் பட்டது."
 ஜேம்ஸ் கொஞ்ச நேரம் மௌனமாக, கண்ணை மூடிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான்.
 "அவர்களை மன்னித்து விடுங்கள் மில். டீ ஜேம்ஸ், ப்ளீஸ்..."
 "மன்னிப்பு என்பது தவறு செய்தால் மட்டுமே தாரினி."
 "அவர்கள் தவறு செய்யவில்லையா?"
 "இல்லை. அது அறிமுகம்."
 ஜேம்ஸ் எழுந்தான்.
 "விளம்பலான மில். தாரினி...? உங்களுடன் பேசியது ஓர் இனிய அனுபவம். நீங்கள் எனக்காகக் கவலைப்பட்டார்கள் என்கிற அன்பு அந்தக் காயங்களை ஆற வைத்து விட்டது... நாய்க்கு."
 "நன்றி சொல்வாதிர்கள்."
 "என்?"
 "முதல் முதலாக நீங்கள் ஜி.எம்.மில் அன்றாடம் அமழத்த போது சொன்ன நன்றி சந்தோஷப்படுத்தியது. காரணம் - அப்போது நீங்கள் அந்நியர். இப்போது -

ஒரு நல்ல தன்பர். அன்புக்காக நன்றி சொல்வது தவறு.

அவன் விரித்துப் போய்ச் சதுரதாஸப் பட்டது அவன் கண்ணில் மின்னிய திசு வெளிச்சத்தில் தெரிந்தது. சட்டென்று தன் பைசைத் திறந்து ஒரு காசெட்டை எடுத்து நீட்டினான்.

"வேளாண். என்னிடம் காசு கொடுவது?"
"இது வீரபாரம் இல்லை மில். தாரிணி. அன்பு."

மறுக்க முடியாமல் வாங்கிக்கொண்டான். அவனை அனுப்பி விட்டு "சீட்டுக்கு வந்த பொது ஸ்டம்பன் இனக்காரமாய்ச் சிரித்தான்.

"எங்கே. காண்டனுக்கு வர மாட்டீங்க.. அவன் கூடப் போக முடியுமோ?"

பதில் சொல்வாமல் நேயம் கொடுத்த காசெட்டைத் தன் அக்குள் வைத்தான்.

"அதான் பார்த்தேன்... காப்பி வாங்கிக் கொடுத்து ஒகி காசெட்டை?"

"ஸ்டம்பன்..."

"கோபம் மட்டும் பொத்துட்டு வந்து. அவனே போகத் தெரியுது. அவன் பேசின இங்கிஷ் மயக்கிடுச்சா. என்னோடு ஒரு நாள் வர முடியுமோ?"

"முடியாது."

"ஏன்?"

"என் இஷ்டம்."

"அவனோட மட்டும் போனதுக்கு என்ன காரணம்?"

ஸ்டம்பன் கோபமாய்ச் கேட்டான். தாரிணியின் மனத்தில் நேயம் போன்றிருந்தது.

"இது வீரபாரம் இல்லை மில். தாரிணி. அன்பு."

ஸ்டம்பன் இன்னமும் பதிலுக்காகக் காத்திருந்தான். தெரிந்தால் தாரிணியிருந்து அப்படி நடந்து கொண்டு, தாரிணியைத் தன் பக்கம் இழுக்கலாம் என்கிற ஆசை...

மெனமாய் இருந்து விடலாம். ஆனால் இதுதான் சமயம் - அறியாத வாரிசை கனாய் சாட்டையடி கொடுப்பதற்கு.

தாரிணி உன்னிழுத்துப் பெருமூச்சு விட்டான். அந்தனை மனக் குழும் வெளிப்போலி குறு பொலொகு விடுதலை க்கம்.

காரணம் சொல்லுங்க தாரிணி? எந்த விதத்துல அவன் என்னை விட உசத்தி.

அவர் நிறுமான் மறுவர் ஸ்டம்பன். அவர் நிறும். அவர் மனசு நிறும். அவர் பட்ட உன்ன எல்லாம் நிறும். காரணம் புரியுமா?"

அந்தப் பதிலில் நேயத்தைக் காரணப்படுத்தி வலுவாகக் காயப்படுத்திய திருப்பி எழுந்தது. வேலை சொல் விடுமே என்கிற பாயத்தில் அடக்கி வைத்திருந்த கண்களின் வெளிப்பாட்டை... "அவனை நிறும் என்று சொன்மோன் என்னுள் நீ பொய் என்பதை மனமுதலாய் உணர்த்திவிடுக்கிறேன் என்று வெளிப்படுத்தியவாறிற்று. முதன் முதலாய் ஒரு போலிக்காரனிடம் மீறினதை சொல்லியவாறி விட்டது என்ற திருப்பி இருந்தது.

நீங்கள் கேட்டவை — தராக

* டி. கே. கம்பிரமணியன், திருப்பரங்குளம்.

? இந்திய பிரிக்கெட்டியல் மீண்டும் ஒரு தல்வ வெக் ஸ்டிரீன்ஸ் நோன்றியுள்ளது பற்றி?

! ஸ்ரீரங்கரணியின் சாகசத்தை தாம் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது என்றும், அவருக்கு உதவுவதற்காகவே சென்னை பிட்ச் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது என்ற குற்றஞ் சாட்டைப் பொய்யாகவும் விதமரக பேரூ இடங்களிலும் அவர், தமது ஆற்றலைத் திருத்த தாக வேண்டிய நிர்ப்பத்தத்தில் இருக்கிறார்.

* முதல்வரவர...

தற்போது காலநிலை...

எம். கா.ம்., பட்டம் வழங்கிவிடுப்பதைக் கவனித்தீரா?

! சில சமயங்களில் தமது பங்கிலைக் கழகங்கள் தகுதியே இல்லாதவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டங்கள் வழங்குகின்றனவே; அனைவரிலும் இது எவ்வளவோ மேல்!

* மீளுகிப் பட்டாரிமான், சென்னை - 66.

? என்ன, நீங்கள் கேட்டவை பகுதியில் ஒரே அரசியல் நெடி? (கனவு குன்றலில்லை!)

! கனவு குன்றினாலும் பாதகமில்லை; தமது எம். எல். ஏக்களும் இதர தலைவர்களும் பண்பாட்டுடன் நடந்து கொண்டால் நல்லது. ஆனால் சட்டசபையையே கும்பிக் களமா, சடுகுடு ஆட்டமா, திரையடிச் சண்டையா என்று புரிவாத அளவுக்கு அவர்கள் மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது தராக பதில்கள் பகுதியிலும் அரசியல் மசாலா நெடி பரவத்தானே செய்யும்!

* வித்யா மணுஷன், திருச்சி.

? பாரதப் பிரதமரிடம் நம் முதல்வரின்

ஜெயலலிதா முதல்வராகி,

* பா. பழம்பழகுசெராலன், சின்னமனூர்.

? அ. தி. மு. க. கொஷ்ட பூசல், பதவிச் சண்டை இவற்றைத் தீர்த்து வைக்க யாரும் சமரச முயற்சியில் ஈடுபட முன்வராதது ஏன்?

! சட்டை - வேஷ்டி கிறியும், ஆஸ்பத்திரியில் ஆறுமாதம் காயங்கள் ஆறப் படுகிறார்களே! நேரிடும் என்ற அச்சமாக இருக்கலாம்.

* மு. கண்ணா, திருச்சி.

? அறிஞர் அண்ணாவுக்கும் புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆளுக்கும் என்ன ஒற்றுமை, வேற்றுமை?

! இருவரும் உட்கட்சி ஜனநாயகத்தில் கவனம் செலுத்தினார்கள் என்பது ஒற்றுமை. ஒருவர் அனைத்து வளர்த்தார்; இன்னொருவர் வளர்த்தார் என்பது வித்தியாசம்!

* எம். மாறன், மேல்பட்டி.

? பி. கா.ம்., தேர்வு எழுதிய மாணவர்களுக்குச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்

தும்பம் பனிக்காது போலிருக்கே?

! மாற்றுக் கொஷ்டியின் தும்பமும் பனிக்கலில்லையே! ஒன்றுபட்ட அ. தி. மு. க. வுக்குத் தான் ஆதரவு என்று ஒரு போடு போட்டார் பாருங்கள்! இவர்களை ஒன்றுபடுத்த இனி வேட்டல்! பாரத ரத்ன கூடப் பெற்றுத் திருந்தி வந்தாலும் முடிவாது என்பதாலும் அடுத்த கொடும்பாண்டியைக் கட்டிவாண காவிரிமேட்டில் போய் ஆசிரமம் உட்பூசல் இருப்பதாலும் துருதிபதி ஆட்சி கொண்டு வந்து கூடிய சீக்கிரம் தேர்தலுக்கு வழிவகுப்பதே நல்லது.

* க. பொன்னாதி, புகளூர்.

? மசாஜ் நிலையங்களுக்கு அமைச்சர்கள் ஏன் தினர் வித்யம் செல்வதில்லை?

! சட்டசபையில் கிடைக்கும் மசாஜே போதும் என்பதால் இருக்கலாம்!

* டி. மகேஸ்வரன், வீரகாங்கியம்.

? வீரப்பன் தூதரின் அம்சம்வாறதும்

தெருச்செழியன் ஜெயலலிதாவையும் தம்பி இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?

1 இரண்டு கோஷ்டிகளுமே தில்லி தங்களைக் கைவிட்டது என்று தம்பி (மோசம் போனது)யதுதான் காரணம்!

* எம். ராஜேஷ், ஸ்ரீரங்கம்.

2 தேர்தலுக்குப் பிறகு ஜெயலலிதா முதல்வர் ஆவா, நம் அமைச்சரவையில் பெண்களையே அமைச்சராகக் கொடுக்க இயலாத தம்பலாட்சியைத் தந்தால்...?

1 அதென்ன ஸார், பெண்கள் என்னால் கைமுடைய செய்வ மாட்டார்கள் என்று அக் வளவு கறுதியா? அப்படியெல்லாம் நம் நுது விட்டால் நான் பொட்டன். அடித்துக் கொள்கிறேன்; நடக்கா விட்டால் நீர் மொய்னா போட்டுக் கொள்ளத் தயாரா?

* ஸி. செல்வராஜ், ஆரோலிய்.

2 பாட்டிக்குறைப்பு, அமைதி, சமாதானம் இவற்றில் நம்பிக்கை உடைய இந்திய அரசும், சூத்த உபகரணங்களைப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வாய்விட்டு வருவது ஏன்?

1 நுட்பம் பணக் குறைப்பும் இரு வழிப் பாதை. அமெரிக்க சூத்த தளவாடங்களைச் சதுளைக் குழாயில் பெறுவதைப் பாவித்தான்

திருச்செழியன்

மத்திய அரசு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்கட்டும்' என்கிறுரே ஜெயலலிதா?

1 இந்தக் கேவலமான கோஷ்டச் சண்டை... சிறுமர் ஒரு நன்மை விளைந்திருக்கிறது! எம். ஜி. ஆருக்குத் தெரிந்தோ, தெரியாமலோ பல கோடி மோசடி நடந்திருப்பது அப்பலமாகியிருக்கிறது!

* ரகுராம், சென்னை - 14.

2 ஜனவரி 28 - பாரத சத்திர குறித்து?

1 கொட்டத் துரிகைக் கடைத்து விட்டார்கள். இனி அது நீர் மோராக அதிக காலம் ஆகாது.

* சாமா, சீர்காழி.

2 அண்மைக்காலத்தில் தங்கனின் மனத்தே வேதனைக்குள்ளாகிய விஷயம்?

1 தமிழகத்தில் இயன்றபடி நிலைய வேதனைக்குவதற்கு என்னுடைய தனிப்பட்ட முறையில் பாரதி பதிர்ப்பகம் பழ. சிதம்பரத்தின் மன்றவு எனக்கு ஓர் இலிய நட்பின் இழப்பு. பல காரணங்களுக்காக அடிக்கடி என்னை

பெண்களையே அமைச்சராகிக்குவால்?

திறத்தினால்தான் நம் நாடு படைக்குறைப்புச் செய்ய முடியும். இவ்வெல்லித் தேசப் பாதுகாப்பிக்குவந்திவிட்டவர்களாலிலிருவோம். பாவித்தாறுடன் நட்புறவை வளர்த்து, இருதரப்பிலும் படைக் குறைப்புக்கு வழிவகுப்பதே நம்முடைய இதற்குத் தில்லியில் ராஜதந்திரம் இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்படவேண்டும். சூத்த தளவாடங்களுக்குச் செல்வாரும் தொனாக, அடிவிருத்திப் பணிகளில் செல்வாாறுல் நாட்டியப் பொருளாதாரமும் விரைவாக முண்டேறும்.

* ஜி. சண்முகசுமார், திருச்சி.

2 'எம். ஜி. ஆரின் மருத்துவச் செலவுக் காகப் பணம் வசூலிக்கப்பட்டது குறித்து.

* தட்டி இப்படி...

போட்டுக் கொண்டாலும் விட்டாப்பிரதானக் நட்பைக் காத்து வந்தவர்கள் நாய்கள்! ராஜாஜி, கல்வி, குருகுத்தி, கஜாநா முதலியலாளிகள் நாய்களை வெளியிட்டுப் பெருமை பெற்றவர். ஏதான இனம் எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களைப் பிரகரித்து கைக்குவித்தவர். வாழ்க்கையில் உயர்ந்து, சினிமாவில் புதுத்து, வீழ்ச்சி அடைந்தவர். ஆளுதும் மனம் சலிவாரும் மீண்டும் பதிப்பகம் தொடங்கி, வெற்றி கண்டவர். நூலக ஆர்டனர நம்பாமல் இரண்டு பெரிய அபகளில் நூற்றுக்கணக்கான புத்தகங்களை அடுக்கிக் கொண்டு இரு கைகளிலும் தூக்க முடியாமல் தூக்கிக் கொண்டு ஊர் ஊராகச் சென்று விற்றபின் செய்த அவருடைய மனழப்பாற்றிய அத்தத் துறையில் வேறு வாரிடமும் காண இயலாது.

ஸி. செல்வராஜ்,
எச். ஆர். சென்டர்,
அமெரிக்கா - 204, 191

தேவி பாரடைஸ் A/c

அபிராமி A/c

மகாராணி

3 காட்சிகள்

கமல் ஹாசன்
அளிக்கும்
ராஜ்கமலின்...

சகாயா

சுரேஷ் கிருஷ்ண
இனாபராஜா

எங்கப்பா உளரு...

புருஷார்த்தம் (மலையாளம்):

இருபது நிமிடங்களில் அழகாகக் கொள்ளி முடிக்கப்பட வேண்டிய அழுத்தமான விருகதையைக் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரங்களுக்குக் கொட்டாவிக்கொட்டிவிட்டார் நடிகர் மோகனன். சம்பவங்களின் பற்றாக்குறையதான் ஆர்ட் பிரிமில் இவர்களைப் பன்ற தப்பான நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தும் சோம்பலான திரைக்கதை.

'அஸ்வத்தாம' என்ற தம் முதல் படத்திற்கு அப்பிறகு ஒன்பது வருட இடைவெளி கொடுத்து இந்தப் படத்தை எடுத்திருக்கும் மோகனன் சொல்கிறார்: "இந்தப் படம் உங்களுக்குப் பிடித்தால் எனக்கு சந்தோஷம். பிடிக்காவிட்டால், வருத்தமில்லை." இது எப்படி இருக்கு?

கொஞ்சுள் அலங்காரத்து விசிவது.

"வினீத்... கண்ணாடியை ஏற்று!" - சுபத்ரா அதட்டினாள். அவளுடைய செயலுக்குக் காத்திருக்காமல் தானே எங்கே கார்க் கண்ணாடியை ஏற்றி விட்டான். அவளுடைய குறிப்பறிந்து டிரைவர் ஏ.கே.வை அதிகப் படுத்தினான்.

வினீத் தன் ஏழு வருட உடம்பை இருக்கையில் மூலையில் ஒன்றுக் கொண்டான். ஆதரப்பட்ட காட்சிகள் 'கனீத்' மெய்யாம வேலே தன் பாக்கெட் காமொளைய சீட்டில் எறித்தான்.

"வினீத்... சுபத்ரா அவளை தொத்தித் திரும்பி உட்கார்த்தான். "போகுமிடத்தில் நீ நல்ல பையனாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அம்மாவைக் குதல் பெயர் வாய்க்கித் தர வேண்டும்... தெரிந்ததா?"

வினீத் 'கரி' என்று தலையை மட்டும் ஆட்டினான். காதுக்கு வெளியே பார்த்த ஆரம்பித்தான். செம்மண் நிலங்களும், பச்சை வயல் சதுரங்களும், தென்னை உயரங்களும், மென்மையான வேகத்திற்கு ஏற்ப 'வினீத், வினீத்'

என்று பின்னேறி மறைத்தன. தார்க் காலை முடித்து மண்பாளையில் புழுதி கொப்பிக் கொண்டு பெருள் விரைத்தது.

"பவராம்புயம்" என்று எழுத்துக் கள் தேய்த்து வழி கொண்டு பாதையில் ஒன்று மி.மீ. பவணம் செய்து, 'விரைவில் விடா?' என்று எய்வோரும் அடைவானம் காட்டத் தயாராகிருந்த வினீத் முன், வண்டி நின்றது.

கிணத்திதோட்டம், தென்னை, தென்னை, தென்னைகளுக்கு தடுவே அத்த ஜபீன்

பாவிக்குக் கட்டடம். விட்டு லாசலிசெயே அத்தனை உறவினர்களும் வரவேற்கக் கூடுதலாக இருந்தனர்.

“வா கபத்தா, லா வினீத்...”
வாஸ்டுகன் காரைக் கற்றிக் கற்றி வந்து முகாத்து பார்த்தான். வினீத்தை விட்டு விட்டால் கபத்தா தன்னை ஒரு அரிசை நுழைக்கொண்டு செவ்வகவாசலில் இருந்து உதடுகளில் கமந்து விட்டிருந்து அடி பெடுத்து வந்ததான்.

லாக பிறந்து வளர்ந்த விடு! இத்தகைய பிடித்த ஜன்னல் கம்பிகளிலும், இறப்ப போன மரப்படிக்கலிலும், தோல் கரிந்த செங்கல் கவர்களிலும் வரவருக்கு அப்படி பெண்ண சிரியம் இருந்தது? செவ்வகவாசலில் அற்புத மாணிகையை அணுபவித்த உடம்புக்கு இங்கே என்ன கவ இருந்தது என்று வகுத்திருந்த ஒரு தாமாவது வந்து போய்க் கொண்டிருந்தார்? என்னை, தானும் என் மகனும் இந்த விட்டிருந்துக் கடைசி கடைசி வாக வந்திருக்கிறோம். காரியம் முடிந்து நிறும்பிய பின் இத்தப் பக்கம் தப்பித்தவரிக் கூடக் காவடி வைக்கப் போவதில்லை.

கபத்தா தன் மைசூர் பட்டு செங்கலால் தனக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த அறைக்கு நடந்தான். வினீத் அம்மாவின் கிருந்து விற்ற முடிவாயில் கூடவே நடந்தான்.

“அம்மா, இது யார் வீடுமமா?”
“உங்க அப்பா வீட்டுக்குத்தான்...” என்று பாட்டியிடமிருந்து பதில் வந்தது. வெள்ளைப் புடைவை கட்டி, நெற்றியில் விழிக் தேறுடல், தனக்கில் தயாரான ஜவத்துடல் பாட்டி. “லாக ஒடிவாடி வளர்ந்ததெல்லாம் இங்கேதான்... இப்போ அவன் போனப்பறமும் எங்களை வெவ்வாள் பார்த்துவிட்டு வந்தான்...”
“...வா பத்தா...” பாட்டியின் எழும்புக் கை வினீத்தை வதிக் கொடுக்க, கபத்தா ஆவாரமில்லாமல் விலக்கிக் கொண்டு தன்னைதற்குள் நுழைந்தான்.

கூடம் பெருக்கித் துடைக்கப்பட்டு, தோல்கள் போட்டு, நெய் தீய்க்கல் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

வினீத் புது டிராஸர், கட்டை அணித்து, கைச்சிகை இல்லாத முகத்துடன் பாட்டியின் பிடியில் ஒன்றுக் கொண்டிருந்தான். மரப்பலகையில் வெண் சோழிகள் குவித்திருந்தன.

கூடத்தின் இங்கு இருப்பதில் ஜன்னல் வெளிக்கே தரையை மெருகிய விடத்தில் வேணு உட்கார்ந்திருந்தார். கபத்தா சாத்திய கதையில் தலையகாமல் சாய்ந்து அமர்ந்திருந்தான். சோழிக் குவியலுக்குப் பின்னே, திறந்த மாளிகை சத்தனம் பூரி, நெற்றியில் குக்கும் அப்பேய் மலையாளப் பூசாரி.

வேணு தொண்டையைக் களைத்தார்.
“என் தம்பி வாக போன மாதம் மெட்ராஸில் தூக்கத்தில் செத்துப் போய் விட்டான். அவனுடைய கைகள் வினீத் - பெண்டாடி கபத்தா...” என்று அறிவை முடித்தார். “கபத்தாவுக்கு ராத்திரி நோய்க்கில் தூக்கம் இல்லாமல்... செத்துப் போன லாக அவன்

பிஞ்சுவேயே கவாத்திக் கொண்டிருப்பது போல ஒரு பிரமை... அதற்காகத்தான் இவ்வளவு தூரம் வந்திருக்கிறான்...”

கபத்தா “ஆம்” என்பது போல் தலையை ஆட்டினான்.

பூசாரி கைகளை “முடி” “வண மண” என்று ஏதோ ஒப்பித்து, ஒரு கை திறை சோழியை அணிவித்து அதை ஒருபுறத்தில் போட்டு நான்கு தாண்டாக எண்ண ஆரம்பித்தார்.

கபத்தா துடிக்கும் இதயத்தோடு அவ்வாறே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

பூசாரி சில கணக்குகள் போட்டு, கபத்தாவை நிரித்து ஆழமாகப் பார்த்தார்.

“லாக இவற்றையாகக் காணவில்லை!” என்று

“என்னது!” வேணுவும், பாட்டியும் ஒரே கைகளில் அதிர்த்திருக்கல் கொடுத்தார்கள்.

“லாக அவனுடைய ஆயுள் முடிவதற்குள் சேவே செத்து விட்டான். அதுவும்தான் அவன் ஆத்மா அவதிகையிலாமல் கற்றிக் கொண்டிருக்கிறது...” பூசாரி சோழிகளை உற்றுப் பார்த்துத் தொடங்கினான்.

கபத்தா வியர்ந்தான். புடைவையும் ரவிக்கையும் உடம்போடு ஒட்டிக் கொண்டன. வேண்டுகாரப் பெண் கூடவே விவிரி எடுத்து விவிரி விட ஆரம்பித்தான். நடப்பது சரியாக விளங்காமல் வினீத் பாட்டியின் கைகளில் நெய்த்தான்.

“வினீத்... நீ போ... போய் விளையாடிக் கொண்டிரு...” என்று வேணு வேண்டுகாரப் பெண்ணுக்குக் காதை செய்ய, அவன் வினீத்தை எழும்பிக் கூட்டிக் கொண்டு போனான்.

“லாக மாரடைத்துச் செத்துப் போனார், செவ்வகவாசலில் அத்தனை பெரிய டாக்டர்களாலும் காப்பாற்ற முடியவில்லை...” - கபத்தா மெலித குரலில் சொன்னான். “ஆண்கள் சின்ன வயதில் இறந்து போனதால் அவை விவிலாமல்...”

“லாக இவற்றையாகக் காணவில்லை!” - பூசாரியின் குரல் அவனை வெட்டியது. “அவனுடைய சாவிதது என்ன காரணம் என்று கூட எனது கைத் தொழிந்துக் கொண்டிருக்கும்” என்று சோழிகளை அவர் மறுபடியும் குறுக்க ஆரம்பித்தார்.

“தா...” கபத்தா அலறினான். கதறலை அழகாகத் துடித்தான். “தோ, தோ, தோ!” வேணு பதறி எழுந்தார். “கபத்தா... கை உடல்...”

கபத்தா புடைவைத் தலிப்பால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு உன்னை ஒதுவினான்.

வேணு பூசாரியைப் பார்த்துத் நிறும்பினான். “புகழைச் செத்துப் போன அதிர்த்தி விவித்து அவன் இன்னும் முழுவதும் சின்னம்... அதன்க் அவனைப் பற்றியும், அவன் சின்னம் பற்றியும் அதிவம் பேசாதீர்கள்... இக்கைக்கு இது போதும்... தானக்கு வரக்குகன்...”

சைவ களைத்தது.

வினீத் மரப்படிகளில் தூசு பரக்க, வேலைக்காரப் பெண்களின் பின்னே ஏறி லுன். மாடியில் இருந்த குழைந்த திரைத்தடி, கரப்பான்கள் வெளிக்கொண்டதில் கண்டிப்பாக ஓடின. சிலத்திகள் காற்று வீசலால் கனகசுவாடின.

"இதுதான் உன் அப்பாவின் கும்.."

வினீத் கள்ளிப் பெட்டியை தூக்கி அதன் மீது ஏறி, கவரில் மாட்டியிருந்த குழைப் போட்டோவை எடுத்தான். கரவேறு முடிந்து மானவர்கள் தெருக்கமாக நின்றுகொண்டிருந்த அந்த போட்டோவில் அப்பாளைத் தேடினான்.

இதோ, இளமைவாய்க்குந்த போதும் அந்தக் குண்டு குண்டாக கண்கள் கரட்டிக் கொடுக்கிறதே... கண்ணாடித் தாவினால் தான் துணியால் துடைத்தான்.

"டாடி..." என்று.. போட்டோவுக்கு முத்தம் கொடுத்தான்.

அப்பா இனிமேல் திரும்பி வரவே மாட்டாரா? அவன் கண்களில் சோகம், தொண்டையில் துக்கம், தொண்டில் ஏக்கம்.

தொடர்ந்து சீழேயிருந்து குரல்கள் சிதிலத்தன்.

முக்கியமாய் அம்மாவின் குரல்.

வினீத் தடதடவென்று படிகளில் இறங்கினான்.

சுபத்ரா வட்டியில் துள்ளிக்கொண்டிருந்தான். "பனீஸ் சிவ பி, பனீஸ் சிவ பி" என்று நகைச்சுவை மூலம் ஓங்கித் குத்தினான். புரட்டிப் போட்ட மின் போல் குப்புறப்படுத்து அழுதான்.

சுபத்ரா.. காம் டவுன்.. டாக்டரைக் கூட்டி வரவா?" வேறு அரை வாகனத்தில் நின்று பதறித் கொண்டிருந்தார்.

வினீத் சற்று பயத்துடன், சற்று அஞ்சுவதுடன் அம்மானைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். மெட்ராஸிலும் அம்மா இப்படித்தான் அடிக்கடி தூக்கத்தில் எழுந்து கத்துவான். அம்மாவைக் கு என்ன ஆதி விட்டது?

"வேறு..." பாட்டி ரகசியமாகக் கூப்பிட்டு, டான். "வாகனம் அவனைத் தூத்திட்டுக் கொல்.. நானேக்குப் பூசாரியைக் கூட்டிட்டு வந்துரு.."

இதுதான் கூடத்தில் மறுபடியும் திபுக் கள் ஏற்றி, சோழிகள் குறுக்கி, பூசாரி விழுந்தான்.

"பரிகாரம் பண்ண வேண்டும்.. செலவாகுமே, பரவாயில்லையா?"

"செலவைப் பற்றி நீங்கள் ஏன் கவலைப்படுகிறீர்கள்? வாகனம் கோடி ரூபாய் கொத்துச் சுபத்ராவுக்குத் தானே விட்டுப் போயிருக்கிறதா? என்ன செய்ய வேண்டும், கொல்லுங்கள்.."

"தூற்றியெட்டு கமங்கலிகளுக்குப் பட்டுப் புடைவை, வெற்றிசை, மஞ்சள், தூற்றியெட்டு ஏன்முகங்களுக்கு அன்ன தானம்... கோயிலில் தூற்றியெட்டு அபிஷேகங்களுக்கான கட்டளை செலவு. அப்

"வந்த ஓயிப்பு அதிகமாகவிட்டே எங்க மாணேஜர் காட்டிக்கிட்டா?"

"அடபே அப்பறம்?"

"எங்க ஆயிப்பை மத்தவங்களைக் காட்டிக் கொடுக்காமே இருக்கிறதுக்காகத் தவறாயிரும் கறத்துட்டா?"

— சொசைம்மட்டி அசோகு.

புறம் இங்கே ஒரு ஜோரம் நடத்தி ஒரு மண் பாணியில் வாகனின் ஆணையை அடக்கி விடுவேன்... அளந்த துணுப்பிதாபுயில் கொண்டு கடலில் போட வேண்டும்..

"எல்லாவற்றையும் செய்து விடலாம்" என்றுள் சுபத்ரா நடுங்கும் குரலில்.

பிதிரைத்து நாட்கள்.. பவராம்புரம் கலைத்த தேனீக் கூடு போல கறுகறுப்பாக இயங்கியது. பூசாரியின் மேற்பார்வையில் ஓய்வொன்றாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது. சுபத்ராவிட இருந்த நாட்கள் நாகமயத் தோன்றின. வினீத்திருத்த கதத்திரமலை. நவீனமான நாட்கள்.

அப்பா படித்த நூல்கள், அப்பா தீச வாடிக்க நதி. அப்பா ஏறிய மாமரங்கள், அப்பா விளையாடிய மைதாணம், அப்பா புரண்டு எழுந்த தெருப்புகூழி...

வினீத் திருப்பி வராமல் மறுபடி மறுபடி பவராம்புரத்தில் சுழன்று வந்தான். பதினாறு தாய் நான்.. அவனுடைய துணிமணிகள் பெட்டியில் திணிக்கப்பட்டு, அவன் காரில் திணிக்கப்பட்ட போது, அழுக்கையும், கோகலும், தூக்கமும், ஏக்கமும் கார் திறைய அடைத்துக் கொண்டன.

சுபத்ரா வேண்டிடம் ஒரு செக்கை நீட்டினான்.

"ஏதோ பழைய நிலங்களை வாங்க வேண்டுமென்றிருக்கே, வாங்கிக் கொள் சூதகம்..."

அவன் காரில் மகாராணி போல் ஏறி அமர்ந்ததை ஊர் முழுவதும் திரைத் வாயுடன் வேடிக்கை பார்த்தது.

இருபடிபடி கார்ப் பயணம். ஆனால் இது வேறு கார. டிரைவருக்குப் பதிலாக ஜெனரல் மேனேஜர் குப்தா. அவன் அருகில் கம்பளியின் டைரக்டர் சுபத்ரா. பின் சீட்டில், அப்பரவின் "ஆத்மா"வை அடக்கி விருக்கும் மண்பாணியுடன் வினீத்.

கார் ராமேஸ்வரத்தை நோக்கிப் பயணப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

குப்தா... நினைத்தாலே நடுங்குகிறது.. நான் நரகத்திலிருந்து மீண்டு வந்து விட்டேன்... — சுபத்ரா காதலில் பறக்கும் தன் கத்தலை முகத்திலிருந்து அழகாக ஒதுக்கி வுள்.

"தீ ஏன் சுபத்ரா அந்த ரிமோட் லிஃவே திரைப் போலும்?" — குப்தா தன் வசிகரமான சிரிப்பை உதடுகளில் தேக்கிக் கேட்டான்.

"வாகனக்குப் பிரிவமான இடத்தில் தான் அவரை என்னிடமிருந்து விலக்க முடியும் என்று சொல்லி விட்டார்கள், குப்தா! தான் என்ன சொன்னான்? அதையும் அந்தப் பூசாரி-சோழிகளைக் குறுக்கிப் போட்டு என்ன வெவ்வாப் கேட்டான் தெரியுமா?"

"அதெல்லாம்லாம் மற, சுபத்ரா.. இப் போது எப்படி இருக்கிறது?"

"விடுதலையானவன் போல் உணர்விறை, குப்தா.. சுபத்ரா பிசுபறம் திரும்பி, வினீத்.. போரடித்தால் தீ தூங்கு..." என்றுள்.

வினீத் படுத்துக் கொண்டான். அரை நினைவாக அம்மாவின் சிரிப்பு கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது. அல்லப்போது அந்த ஜெனரல் மாணேஜர் குப்தாவின் சிரிப்பு அத்துடன் சேர்ந்து கொண்டது.

ஊருக்கு ஒதுக்குப்பறமாக ஒரு சிபிளாக் வாங்கி விடு குப்தா.. அங்கே நாம்... வினீத், தீ இல்லும் தூங்கலில்லா?"

வினீத் கட்டாயமாகக் கண்களை மூடிக்கொண்டான்.

ராமேஸ்வரம்.

அழகான கடற்கரையில், திரைத் மார் பிஸ்துரீத் நடுக்க, ௪௭ கடைகளுடன் வினீத் மத்திரங்களைத் திருப்பிச் சொன்னான். சாஸ் டிராக்ஸ் சிறுவனின் பரிசீலனில்லாத உதடுகளில் எம்மிருக்கும் திரை.. குவளை ரசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

வினீத்தின் உதடுகளில் மத்திரம் இருந்தது. கவனம் கடலோர அலைகளில் இருந்தது. அங்கே, இளங்காணி வெளிக்கத்தில் அம்மா சிரிப்புக்களாக அநிர்ந்து கொண்டிருக்க, குப்தா தன் காரிராணியைப் பல்வேறு திசைகளில் வைத்து 'கனீக்' செய்து கொண்டு இருந்தான்.

வினீத்தின் மத்திரங்கள் தடுமாறின.

ஊர்தும் சொப்பனம் போல் மீண்டும் கார்ப் பயணம். வினீத்பின் சீட்டில் ஒருங்கி இருந்தான்.

வினீத், உணக்கு என்ன, உடம்பு சரியில்

N.S.K. பில்டர்ஸ்

குறைந்த செலவில் வீடு கட்ட வேண்டுமா?

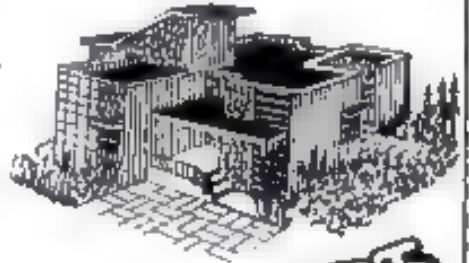
இதோ! என்.எஸ்.கே. பில்டர்ஸ் உங்களுக்காக அளித்திடும் மாபெரும் சலுகை

புரட்சித்திட்டம் புதுமைத்திட்டம்

1800 சதுர அடி மனையில் குறைந்த
பட்சம் 500 சதுர அடி கட்டிடப்
பரப்புள்ள ஒரு தனி வீடு

விலை சதுர அடி ஒன்றுக்கு
ரூ. 200/- (மனை உட்பட)

வங்கி ஊழியர்கள் மற்றும் மாதச்
சம்பளம் பெறுவோர்களுக்கு ஒரு
அரிய வாய்ப்பு!

10 மாவட்டம் வீழாக்கால் சலுகை

ஒரு மனையின் விலை
ரூ. 20,000/- மட்டுமே

முதலில் செலுத்த
வேண்டிய தொகை 50%
மீதியை 80 நாட்களில்
செலுத்தலாம்.

வசதிகள்

1. எம்.எம்.டி.ஏ. (M.M.D.A.) அங்கீகாரம் பெற்றது. செ. PPD 40 10/87
2. தெளிவான பத்திரங்கள்
3. மின்சார இரவில் மற்றும் பஸ் வசதிகள்
4. 10 அடி ஆழத்தில் கைவயுள்ள குடிநீர்
5. பள்ளிகள், ஆரம்ப கல்வாறு நிலையங்கள் இவை அனைத்தும் அருகாமையில் உள்ளன.

N.S.K. நகர்,

திருநின்றவூர், சென்னை-602 024.

சலுகைகள்

1. உடனடியாக வீடு கட்டுவதற்கு உண்மையில் விடுப்பமுன்னவர்களுக்கு 10% தள்ளுபடி வழங்கப்படும்.
2. முழுத் தொகையையும் செலுத்துவோருக்கு சிறப்புத் தள்ளுபடி அளிக்கப்படும்.
3. குழப்பமாக செத்து வரக்குவிரர்களுக்கு சிறப்பு சலுகைகள் வழங்கப்படும்.

ஒரு சில மனைகளை உள்ளன. 15.1.88 முதல் 15.2.88 வரை இச்சலுகை அளிக்கப்படும். ஏமாற்றத்தை தவிர்க்க இன்றே தொடர்பு கொள்ளவும்.

மனைகளை இலவசமாகப் பார்க்கவாயிட
15.2.88 வரை தினசரி ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

அலுவல் நேரங்களில் மட்டும்

N.S.K.

ரியல்
எஸ்டேட்ஸ்

38-8, பங்கிர் பால் (நதர்மபடி) தி. நகர்.

தொலைபேசி 017, தொலைபேசி எண்: 445252, 442106

1982.02.08 சென்னை

N.S.K.

பில்டர்ஸ்

அறிமுகப்படுத்துகிறோம்!

இத்தொடரிலேயே, முதல் முறையாக அனைத்து பில்டர்ஸிடிலிருந்தும் சில உத்தரவாதம் அளிக்கும் புரட்சிகரமான திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துகிறோம். உங்களின் செலப்பிற்கு முழுப் பாதுகாப்பு.

R.B.I. க்கு வரம்புக்கு உட்பட்டு இன்னும் சில டெபாஸிட்களை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். 30-4-88 வரை வட்டி வீதிதங்கள்.

1 வகுப்பு	2 வகுப்பு	3 வகுப்பு	4 வகுப்பு
17%	18%	19%	21%

மேலும், 5 ஆண்டு டெபாஸிட்களுக்கு இலவச பரிசுகள் வழங்கப்படும்.

டெபாஸிட் தொகை	இலவச பரிசு
ரூ. 5000	குவார்டில் கலாச்சிற்பம்
ரூ. 10000	மின் வீதி
ரூ. 25000	மீகன்
ரூ. 50000	செல்கொண்டி
ரூ. 100000	1 கைகள் தங்கக்காசு

மேலும், வட்டி வீதிதங்களும், இலவச பரிசுகளும் 30-4-88 வரை மட்டுமே. மே 1 முதல் வட்டி வீதிதங்கள் குறைக்கப்படுவதால், ஏப்ரல் 30 தேதிக்குள் டெபாஸிட்ஸை செலுத்தி பயன்டையும், அரிய சந்தர்ப்பத்தை நழுவ விடாதீர்கள்.

மே 1 முதல் புதிய வட்டி வீதிதங்கள்.

1 ஆண்டு	2 ஆண்டுகள்	3 ஆண்டுகள்	4 ஆண்டுகள்
16%	17%	18%	20%

தொகுதி வட்டிக்கு 1% அதிகம்.

NSK பில்டர்ஸ்

38-B, பிபிசி பஸ் (ஏதன் பிடி), இ. நகர, சென்னை-600 017.

தொலைபேசி எண்: 442552, 442406

வளமான வாழ்க்கைக்கு N.S.K.

பதவியையும் பணத்தையும் உறுதுகித் தள்ளியவர்!

அட்டகாசமான ஓய்வு அலுவலராக
வாண கருவம் - நினைத்துப் பார்த்தால் கண்
மூன்றாக தெரியுமே எல்லாம் காத்தி; முழுமை
வாண காத்தியவாநிவாகத் திவந்த காண்
அப்துல் கப்பாசி காண்!

மதத்தின் வலிமையை வெறுமனே
தலைகளை மட்டும் எண்ணி நான் மதிப்பிடுவ
தில்லை, ஒரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையில்
பிரதிபலிக்காத மதத்தினால் என்ன பிரயோஜ
னம்?" என்று கேட்டவர் அவர்! இவ்வாறு

என்பது 'அமரம், யாதே, மொறப்பத்'
(தேரீய நடத்தை நம்பிக்கை, அன்பு) என்று
பொருள் கொண்டு பார்க்கலாம்.

'அதிலிமைய விருது' என்ற பெயரில்
அகரூக்கு ஒரு வட்டி பாய் வறங்க முயன்ற
போது நினைத்துப் பார்க்கக் கூட முடியாத
வலிமையொரு அகரூ மறுத்தார் பார்க்கலாம்.
காண். "நான் இவ்வளவின் செலவை மட்டும்
தானே, பணத்தையும் பட்டத்தையும் வைத்
துக் கொண்டு நான் என்ன செய்வப் போகி
றேன்?" - என்று கொண்டு, கடவுளின்

சேவகன் என்ற அரித்தத்தில் குதா - இ - சீத்மாட்கர் என்ற அரசியல் கலப்பற்ற இயக்கத்தை பாத்தா கான் தொடங்கினார். ஆனால் செஞ்சட்டை அணித்த அதன் உறுப்பினர்கள் பிரிட்டிஷரர் கள்களுக்குக் கம்யூனிஸ்த தீவிரவாதிகள் போல் தெரியவே, அதை ஒடுக்க முற்பட்டார்கள்.

பாபுஜியைப் போலவே மதவெற்றுமை களுக்கு அப்பாற்பட்ட மனிதராகத் திகழ்ந்தார் பாத்தா கான். ஸுராத்சினைவிலிருந்த போது, பகலத் சினைவைப் படித்துடன் பாபுஜியுடன் வாரிதாவில் இருந்த போது தவறாமல் பிரார்த்தனைக் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டார் அவர்.

"தறித்துக்கல் விக்கிறா அராஜக செவ் கிரர்கள் என்று குறைகூறி ஒதுக்க வேண்டாம். நாம் மட்டும் என்ன செய்கிறோம்? சமாதான வழிபடுவது எதைக் குறிக்கிறது? என்று கேட்டுச் சமோதாத்துவத்தவையியுத்தினார். தீண்டாமை ஒழிப்பு, பெண் விடுதலை, மத சமத்துவம் எல்லாவற்றிலும் ஆர்வம் காட்டி, உன்னதமான ஏக இந்தியாவைக் காண விரும்பியவர் அவர்.

இன்று பதவிக்காக எப்படியெல்லாம் பூசலிட்டுக் கொள்கிறார்கள்; எவ்வாறெல்லாம் அதிகாரத்தை விலக்கு வாங்கப் பாரிக் கிறார்கள் என்பதைக் கண்ணுக்கு மெய்யாகக் கண்டு கொண்டிருக்கும் நமக்கு பாத்தா கானைப் புரிந்து கொள்வது கூடக் கஷ்டம் தான்! 1934 - ஆம் ஆண்டில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸின் தலைவராக இருக்க வேண்டும் என்று அழைக்கப்பட்ட போது, வெகு சாதாரணமாக அந்தப் பதவியை மறுத்தார். "என் ஒரு போர் வீரனாகவே பிறந்தேன். அப்படியே கடைசி வரை வாழ்ந்து மடிவதை விரும்புகிறேன்."

இதை எழுத்துக்கு எழுத்து வாழ்ந்தே திருபித்தார் எல்லாம் காத்தி. படிப்பறியாத பெற்றோருக்குப் பின்னியாகப் பிறந்தார். அப்பா ஒரு கிராமத் தலைவாரிதான். இருந்தாலும் 1857 கலவரத்தின்போது டெலும்சேவை புரிந்தார் என்பதைக் கண்காணக்கும் வகையில் ஆங்கிலேய அரசு அவருக்கு 'ஜானி' வழங்கி வது. அதே பிரிட்டிஷ் ராஜ்யத்தை வெறுத்து ஒதுக்கித் தேச பக்தராகச் சினைக்கும் சென்றார் அவர் - காண் லாஜிப் பேகதரம் காண். இத்தகைய ஒருவருக்கு மகனாகப் பிறந்தவர்,

"கடவுளுக்கு நாம் பணி செய்வ வேண்டிய அவசியமே இல்லை. தம்முடைய மக்களுக்கு நாம் சேவை செய்வதையே அவர் விரும்புகிறார்" என்று கூறி, அதன்படி நடத்தும் காட்டியதில் விவாதிக்கிறார்.

பாரதத்திலிருந்து பாலிஸ்தான் பிரிவதைச் சதித்துக் கொள்ள முடியாமல் மனம் வேதனைப்பட்டவர் பாத்தா கான். "கத்திரிப் போரில் நான்கள், பக்தான்கள், உங்க ளோடு தோளோடு தோள் தின்று மிகப் பெரும் தியாகங்களைச் செய்தோம். கடைசியில் எங்களைக் காணிட்டு விட்டீர்களே..." என்று குமுறினார்.

தம்முடைய ஆபுட்காவத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு சினைக் கம்பிகளுக்குப் பின்னால் இருந்தவர் பாத்தா கான். அந்நிய ஆட்சியில் பதினாண்டு ஆண்டுகளும் கத்திரி பாலிஸ்தானில் பதினாறு ஆண்டுகளும் சினைவிலிருந்தார் அவர். கத்திரி பக்தினிஸ்தானுக்காகப் பாலிஸ்தானில் அவர் நடத்திய இயக்கத்துக்குக் கத்திரி இந்தியர் ஆதரவு தரவில்லை என்று கருத்தும் அவருக்கு சினைவையே உண்டு.

"ஆத்மாபிரத்தமான் முஸ்லிம் அவர். என்னுடையிருந்த ஓராண்டுக் காலம் முழுவதும் அவர் 'நமான்' செய்யத் தவறியதில்லை. கடவுதலம் சீர்கெட்டிருந்த நேரம் தவிர, மீதுள்ள தோன்மை தவறியதில்லை" என்று பாபுஜி ஒரு முறை குறிப்பிட்டார்.

முகம்மதலி ஜின்னாவின் காலம் முதல், பாலிஸ்தான் ஆட்சியாளர்கள் பலரும் பாத்தா கானைக் 'கலக்காரர்' என்றும், 'தறித்துக்கல் விக்கிறா' என்றும் பழிகுறிப் புறக்கணித்திருக்கிறார்கள்.

ஜானி '?? இல் பதவியேற்ற ஜெனரல் தியாதான், முதன் முதலாக இத்தப் பக்தான் தலைவரை ஒரு தேசபக்தர் என்று அங்கீகரித்துப் போற்றியவர்.

கத்திரிப் போராட்டத்தின்போது போலிஸ்தானியில் பாத்தா கானின் ஒரு பக்கத்து ஊராவில் சேதமடைந்தது. கடைசி வரை ஒரு பக்கத்து ஊராவிலுடனேயே அந்தச் சாதுவான விவப்புச் சிங்கம் துற்றாண்டு விழாவை எட்டிப் பிடிக்க முயன்று, இரு ஆண்டுகளில் தோற்றுப் போனது.

- சுப்ரபாலன்

தன்றி: தறித்துக்கல் விக்கிறா கடைமல்

அடுத்த கிதம்...

அட்டைமயில்
சத்யராஜ்—
+ சிதப்புப் போட்டி

ஜானகிக்கு ஏன்ஐந்து; ஜெபலலிதாவுக்கு ஏன்ஐந்து!

திடமதி: தலைவரே! நீங்க காத்தியை விடக் கூட ஒருபடி மேலே போயிட்டீங்க!

தலைவர்: ஹி...ஹி... அப்படியா சொந்தே. ரொம்ப சந்தோஷம்!

திடமதி: ஆமா, அவர் நூல் தாங்கத்தான் சொன்னார்; நீங்கயோ, கவிஞரே நிரிச்சிடுங்கயோ!

— சரஸ்வதி பஞ்ச, திருச்சி - 16.

திடமதி: ஆனால் குராகு அப்பாவியா இருக்கார்; நான் மட்டும்தான் கவர்னரா இருக்கிறேன்! பிரச்சினையே இருக்கிறதுக் காது...

தொண்டன்: அநெப்படி? என்ன சொந்திரும் பங்க?

திடமதி: புரட்சித் தலைவர் மாவட்டக் களைப் பிரிக்கியா? அதுமாதிரி மாநிலத்தையும் இரண்டாப் பிரிக்க, ஜானகிக்கு ஒண்ணு, ஜெபலலிதாவுக்கு ஒண்ணு என்று சொந்திரும் பங்க!

— என். வாகதேவன், மேல்குத்தை.

தொண்டன்: நீங்க உண்ணாவிரதம் இருக்கும்போது போட, பூமாவைக்கு ஏற்பாடு செய்துட்டேனாங்க!

திடமதி: போடா அசை! மேடை ஏறிப் பேசறப்போதான் பூமாவை வழுக்கமா போடநீக்கயோ, உண்ணாவிரதத்தில் போது வசூட மாவை போடப்படுமா?

— கி. என். ராஜரத்தினம், கோணக்கரை.

அனமச்சர்: அதுதான் ஆழ்நூலாய்க் கிணறு கள் இறக்க காண்டராக்டர் வாங்கினான். அந்தக் கொடியிலும் ஆதரவான குழப்ப போயிட்டான்! படுபாவி!

திடமதி: கடனே காண்டராக்டர்தான் 'கான்ஸ்ட்' பண்ண வேண்டியதுதானே?

அனமச்சர்: என்ன காரணத்தாகக் கூறி ரத்து செய்யறது?

திடமதி: இதைன்ன பிரமாதம்! வறட்சி காரணமாகச் செயலுக்காகக் குறைக்க ணும்தான் மத்திய அரசு நாக்ரீது அனுப்பிவிடுக்கிறதைச் சொன்னுப் போசுங்க!

— மரு. ப. அறிவுஒளி, தஞ்சாவூர்.

சரஸ்வதி பஞ்சவுக்கு: இந்த இதழில் பிரசுரமாகும் அலகுசுடைய துணுக்குகள் சன்மானம் இசைக்கப்படுகிறது. ரூ. 50/- பரிசு பெறுகிறார்.

பாதம் அச்சத்தில் அச்சிடுபவர்: வி. குரவி. பாதம் பப்பிசெஷனல் மினரலேட் லிமிடெட் சாச்சாசா மெலி விடுபவர்: வி. கைத்திறந்தான். ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன்.

அனுமலம்: ரெய்மோன்ஸ் சாவி, கிழக்கு, சென்னை - 600 032, போன்: 4 7156 3, 4 24 107.

ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 15/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயார் ரூ. 20/-; விமானத் தயார் ரூ. 25/-.

ஆறு மாதச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 52/-; வெளிநாடு: கப்பல் தயார் ரூ. 16 0/-; விமானத் தயார் ரூ. 24 0/-.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பாளர்கள்
 உயிரினங்களின் நிறுவனங்களை
 ஆய்விப்பது உதவி.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பாளர்கள்
 உயிரினங்களைப் பாதுகாப்பது உதவி.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பாளர்கள்
 உயிரினங்களைப் பாதுகாப்பது உதவி.
 (அதன் மூலம் உயிரினங்களைப் பாதுகாப்பது உதவி)
 இந்த உயிர் உயிரினங்களைப் பாதுகாப்பது உதவி.
 உயிரினங்களைப் பாதுகாப்பது உதவி.
 உயிரினங்களைப் பாதுகாப்பது உதவி.
 உயிரினங்களைப் பாதுகாப்பது உதவி.

Source: www.indu.org

“சாதா வாஷ்விறமாய் பூக்குதே உன் அழகு
என்றும் தீதாவது எங்கு—
வாஷ்வின் விளக்கு!”

படியங்கள் இதோ...ஃபோர் அண்ட் லவ்லி வர்யா; ராதாவுக்கு கவனிக்கத் தக்க
சிகம்பழுகை அளித்துவிட்டது... இயற்கைக்கே உரிய இதமான வழியில்.

விளக்கேற்றி உணங்குவதில்
உதவ...பெருகியே உன் தீதம்—
பூரணமாகத் தன் பித்த பொன்மாரி
பொழித்ததற்கு, மேனிமலர உன்...
என்றி பொங்க வாழ்த்துமிதம்
ஃபோர் அண்ட் லவ்லி கீரம்,
எக்தப் பெண்ணும் களவு காணும்
பொன்மண்ணம்—சிகம்பழுகு,
அதனை மேனி மென்மையோடு
இயல்பாகப் பூக்க வைத்த கீரம்—
அதன் வண்ணமாவோ, நுகக்கிய
இரண்டே மாதங்களில்!
உக்ததை கம்பழுகையிலும்,
இக்களியோ, ராதாவின்
காதுகளில் ராகமேன ஒலிக்குது
ராஜா ‘அவன்’ கொளுக்கல் ரகசியப்
புகழுகை: “பொன்னிதமாய்
பூக்குதே உன் அழகு...”

ராதாவுக்குப் போய்வே
உக்ததைக்கும், அந்த சிகம்பழுகை
களவு பறித்திட முடியும் - ஃபோர்
அண்ட், லவ்லி துளியோடு.

ஃபோர் அண்ட்
லவ்லி
நவங்குழன்

ஃபோர் அண்ட்
லவ்லி உபயோ
கிக்கும் கட்டள்களில்

ஒரு முக்கிய விஞ்ஞானக்
கண்டுபிடிப்பு...

ஃபோர் அண்ட் லவ்லி, இயல்பாக

உக்கரை சிகம்பழுகியாக இதிழ்ந்து
தூப்பதற் பார்வையா—இரு முக்கிய
வழிகளில் வேலை செய்கிறது. ஒன்று,
செய்ததின் அடியாழத்தின்

செயல்பட்டு,
உடல்
எழும்பு
உக்கிரமயத்
தடுக்கிறது—
வேறொரு

கீழ்க்கும் இது இயல்பாக வானம்,
மற்றொன்று, இதிழ்ந்து இடக்கை
காக்கக் கீழ் ஆதரம், உடல் உக்தக்
கைக்கும் குழிய ஒலியை உடல்
புகாதபடி தடுத்த சிறப் காத்திடு
கிறது. ஆகவே, செழும் சி
வாசகங்களில் புதிதாக மேனெழும்பும்
கொளுக்கல் செழும் படவங்களில்
செவ்வியான சலவை யிலிருந்து,
அன்றாடம் இருக்கை ஃபோர் அண்ட்
லவ்லி—காள் நகலும் உபயோகித்த
கத்தோல், மென்மைய கொளுக்கல்
இயல்பான சிகம்பழுகு உதவிவாக
உமராகிவிடும்.

உபயோக முறை:
எழுதிச் செல்லுதலும், கழுக்த,
கரங்கரத்த ஃபோர் அண்ட் லவ்லி
கீரம் போட்டும் போட்டாக
இட்டதின், மேல் காக்கித் தேய்க்க
கைக்கும் மெதுவாக. ஃபோர் அண்ட்
லவ்லி செவ்வியாத நுகங்கும் போது
சத்தே உக்த உக்தவ் ஒற்படு
மாகும் கவலை வேண்டாம்,
விளக்கின் அது மாதந்ததிலும்.

களிதில் உன் உதிர்ச்சப்பதும்,
குறைவு குணமோகி மூக்கிதும்
மென்மையாக வருகிறது ஃபோர் அண்ட்
லவ்லி, ஒரேசொல் பரவுகிறது
செய்ததின் மேலும் களிதில் உதிர்ச்சப்
படுகிறது, உடனடி உணருகிர் அக்த
மாதநிலை...பிறகு காண்பீர் கண்டடர்
ஃபோர் அண்ட் லவ்லி பற்றி மேலும்
கேட்டறிய விரும்பினீராகும் அழகுதக்
இம் முகவரிக்கு, திரும்பி கவிதா
குமார், ஃபோர் அண்ட் லவ்லி
அட்டவசர், சி.ஒ, பாகம் 758,
மும்பை 400 921.

ஃபோர் அண்ட் லவ்லி
சிகம்பழுகு கீரம்

Fair & Lovely

ஸ்காணும் சிகம்பழுகை உமதாக்கும்... இயற்கைக்கே உரிய இதமான வழியில்